

เครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ
Automatic Bottle Inspecting Machine

จรูญ ไชยนิทย์
Charoon Chainit

วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Master of Engineering Thesis in Electrical Engineering
Prince of Songkla University
2542

เลขหมู่.....TU 233 044 99A2 (P. 2)
Bib Key.....1633A6
.....

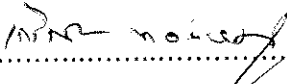
ชื่อวิทยานิพนธ์ เครื่องตรวจขนาดอัตโนมัติ

ผู้เขียน นาย จรุง ไชยนิทย์

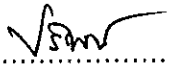
สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า

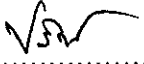
คณะกรรมการที่ปรึกษา

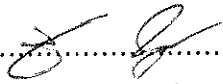
คณะกรรมการสอบ

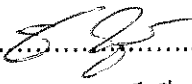
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู)

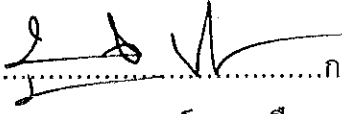
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู)

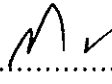
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิรพจน์ พัฒนสัตยวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิรพจน์ พัฒนสัตยวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสียง कुบรัตน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสียง कुบรัตน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ บุญเหลือ พงศ์ดารา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ วีระพันธุ์ มุสิกสาร)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ก้าน จันท์พรหมมา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ เครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ

ผู้เขียน นาย จรุง ไชยนิทย์

สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า

ปีการศึกษา 2542

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้กล่าวถึงการออกแบบเครื่องจักรอัตโนมัติสำหรับการตรวจขวดเพื่อแก้ปัญหาการตรวจขวดในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งใช้แรงงานคนอันส่งผลกระทบต่อพนักงานตรวจขวด ต่อผู้ประกอบการธุรกิจ ตลอดจนถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคและคุณภาพของสินค้าถ้าขวดที่ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์ไม่สมบูรณ์ สกปรก หรือมีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน ในการใช้เครื่องตรวจขวดอัตโนมัตินี้ไม่ค่อยแพร่หลายเนื่องจากเครื่องจักรมีราคาแพง ผู้ใช้ไม่มีความเคยชิน ผลการวิจัยเครื่องตรวจขวดครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติได้ในอนาคต ในการวิจัยได้ให้หลักการประมวลผลสัญญาณภาพโดยใช้กล้องถ่ายภาพกันขวดและนำภาพมาวิเคราะห์ประมวลผลเพื่อหาว่าขวดนั้นมีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายในหรือไม่ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ประมวลผล 3 วิธีการ

1 วิธีรวมค่าระดับเทา

2 วิธีนับจำนวนจุดภาพ(Pixel) บริเวณกันขวดโดยการหาตำแหน่งกันขวดโดยอัตโนมัติ

3 วิธีนับจำนวนจุดภาพ(Pixel) บริเวณกันขวดโดยการล็อกขวดให้อยู่ตำแหน่งเดิมทุกครั้ง

วิธีรวมค่าระดับเทา มีความผิดพลาดมาก เนื่องจากเป็นการรวมค่าระดับเทาทั้งภาพซึ่งจะรวมถึงบริเวณที่ไม่ใช่พื้นที่กันขวด เพื่อแก้ความผิดพลาดดังกล่าวจึงต้องหาตำแหน่งของบริเวณกันขวดซึ่งได้ใช้ 2 วิธี คือการหาตำแหน่งกันขวดโดยอัตโนมัติและการหาตำแหน่งกันขวดโดยการล็อกขวดให้อยู่ตำแหน่งเดิม วิธีหาตำแหน่งกันขวดโดยอัตโนมัติมีความผิดพลาดบ้างเนื่องมาจากการสะท้อนของแสงภายในขวด วิธีการหาตำแหน่งของกันขวดโดยการล็อกขวดให้อยู่ตำแหน่งเดิมเป็นวิธีที่มีความผิดพลาดน้อย ได้ทำการทดสอบกับขวดสะอาด 100 ขวดและขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม 100 ขวด สามารถตรวจขวดสะอาดได้ถูกต้อง 84 % และสามารถตรวจขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 98 % ซึ่งเป็นค่าที่สามารถนำไปใช้กับการผลิตภาคอุตสาหกรรมได้

Thesis Title Automatic Bottle Inspecting Machine

Author Mr.Charoon Chainit

Major Program Electrical Engineering

Academic Year1999

Abstract

This thesis is concerned with the design of an automatic bottle inspecting machine. The inspected bottles are placed over a light source. The image of the illuminated bottle base is projected on to a video camera. A video signal (analog signal) proportional to the brightness is sent from the camera to the video capture card which is used to store the image from the camera. The video capture card operates on an IBM PC/AT compatible ISA bus. The bottle inspection is based on 3 methods as following.

1. Summing of intensity method.
2. Counting of pixels in bottle base area by moving center method.
3. Counting of pixels in bottle base area by fixed center method.

The summing of intensity method which sums the intensity of all pixels in the image, has an error due to secondary effect of light inside a bottle.

The counting of pixels in bottle base area by moving center method which sums the intensity of pixels in the bottle base also has error due to secondary effect of light inside the bottle.

In order to reduce the error, the base of a bottle is mechanically fixed and the number of pixels inside the bottle base whose intensities above the specified value are counted. The counting of pixels in bottle base area by fixed center is suitable method. For the inspection of 100 cleaned bottles and 100 contaminated bottles, this method can separate 84 cleaned bottles and 98 contaminated bottles.

กิตติกรรมประกาศ

ขอแสดงคำขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกชัย ทองหนู ประธานกรรมการที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำเป็นอย่างดี รวมทั้งกรุณาให้คำชี้แนะ ตลอดจนทั้งความรู้หลายด้านไม่ว่าจะเป็นการจัดหาเอกสาร ข้อมูล ตลอดจนถึงอุปกรณ์ต่างๆและให้การสนับสนุนอีกหลายประการ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ดำเนินไปอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปริพนธ์ พัฒนสัตยวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสียง คูบุรต์ ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ต่างๆและให้การสนับสนุนอีกหลายประการ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ บุญเหลือ พงศ์ดาราและอาจารย์ วีระพันธุ์ มุสิกสารที่ช่วยตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ดำเนินไปอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ และ เจ้าหน้าที่ในภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าทุกท่านต่อการให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือที่สำคัญจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ กรรมการผู้จัดการ บริษัท หาดทิพย์ จำกัด(มหาชน) ที่ได้ให้ความอุปการะเรื่องทุนการศึกษาและเวลาในการศึกษาและขอขอบคุณบุคลากร แผนกวิศวกรรม บริษัท หาดทิพย์ จำกัด(มหาชน) ที่ได้ให้กำลังใจมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอโน้มระลึกถึงพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่ส่งเสริมให้กำลังใจและอุปถัมภ์ทางด้านการศึกษามาจนประสบความสำเร็จ

จตุญ ไชยนิศย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(9)
รายการภาพประกอบ.....	(10)

	บทที่
1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตงานจริง.....	2
1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การตรวจวัด.....	3
2.1 การตรวจวัดโดยใช้แรงงานคน.....	3
2.2 เครื่องตรวจวัดอัตโนมัติ.....	4
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
3 ความรู้เกี่ยวกับภาพ.....	9
3.1 กราฟิกในวินโดวส์.....	9
3.1.1 บิตแม็พกราฟิก.....	9
3.1.2 เวกเตอร์กราฟิก.....	11
3.2 ฟอรัมเมตของกราฟิก.....	12
3.2.1 ฟอรัมเมตแบบต่างๆ.....	13
3.2.2 การแปลงฟอรัมเมต.....	15

บทที่	หน้า
3.3 โครงสร้างของไฟล์ BMP.....	16
3.3.1 ข้อมูล Header.....	16
3.3.2 ข้อมูล Palette.....	16
3.3.3 ข้อมูลภาพ.....	16
3.3.4 BMP Header.....	16
3.4 ความรู้เกี่ยวกับสัญญาณภาพ.....	18
3.4.1 ส่วนประกอบของภาพในเครื่องรับโทรทัศน์ขาวดำ	18
3.4.2 หลักการสร้างภาพ.....	18
3.4.3 สัญญาณภาพ.....	21
3.4.4 ระบบ Synchronization.....	24
3.4.4.1 Horizontal Synchronization.....	25
3.4.4.2 Vertical Synchronization.....	25
4 วิธีการวิจัย.....	26
4.1 วิธีการตรวจวัด.....	26
4.2 การออกแบบโปรแกรมตรวจวัด.....	38
4.2.1 การเปิดภาพ	38
4.2.2 การอ่านข้อมูลภาพ.....	38
4.2.3 การรวมระดับเทา.....	41
4.3 การหาตำแหน่งกั้นขด.....	43
4.3.1 การหาจุดศูนย์กลางกั้นขด.....	43
4.3.2 การหาพื้นที่กั้นขด.....	46
4.3.3 การหาพื้นที่กั้นขดโดยการกำหนดจุดศูนย์กลางคงที่.....	52
4.4 การออกแบบการ์ด Video Capture.....	57
4.4.1 การทำงานของระบบ.....	57
4.4.2 การทำงานของ Video Capture.....	58
4.4.2.1 วงจรแยกสัญญาณซิงค์.....	58
4.4.2.2 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา.....	59

บทที่	หน้า
4.4.2.3 วงจรกำหนด Address ของ Memory.....	60
4.4.2.4 วงจรแปลงสัญญาณภาพ.....	62
4.4.2.5 ส่วนเก็บข้อมูลภาพ.....	62
4.4.3 การออกแบบวงจรอินเทอร์เฟซ.....	63
4.5 ผลการทดลองการ์ด Video Capture.....	66
4.5.1 การถ่ายและการบันทึกภาพต่างๆ.....	66
4.5.2 การถ่ายภาพกันขจัดสะอาดและขจัดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4.6 ผลการทดลองการตรวจขจัด.....	70
5 สรุปผลการวิจัย.....	76
ภาคผนวก.....	82
บรรณานุกรม.....	110
ประวัติผู้เขียน.....	112

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
3-1 แสดงฟอร์มเมตของกราฟิก.....	12
4-1 แสดงผลการทำ Threshold ของขดมีสิ่งแปลกปลอม.....	29
4-2 แสดงผลการทำ Threshold ของขดสะอาด.....	33
4-3 แสดงความสามารถการแยกขดสะอาดและขดมีสิ่งแปลกปลอม.....	37
4-4 แสดงผลการรวมค่าระดับเทาของขดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	42
4-5 แสดงผลการทดสอบการตรวจขดโดยการหาตำแหน่งกันขดอัตโนมัติ.....	47
4-6 แสดงความสามารถการแยกขดสะอาดและขดมีสิ่งแปลกปลอมเมื่อ หาตำแหน่งกันขดอัตโนมัติ.....	51
4-7 แสดงผลการทดสอบการตรวจขดโดยการกำหนดตำแหน่งกันขดคงที่.....	52
4-8 แสดงความสามารถการแยกขดสะอาดและขดมีสิ่งแปลกปลอมเมื่อจุดศูนย์กลางคงที่.....	56
4-9 แสดงผลการทดสอบขดสะอาดและขดมีสิ่งแปลกปลอม.....	71
4-10 แสดงความสามารถการตรวจขด.....	75
5-1 แสดงผลการตรวจขดโดยการหาตำแหน่งกันขดอัตโนมัติ.....	78
5-2 แสดงความสามารถในการแยกขดสะอาดและขดมีสิ่งแปลกปลอม.....	79
5-3 แสดงผลการตรวจขดเมื่อติดตั้งการ์ด Video Capture.....	78

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2-1 แสดงลักษณะต่างๆของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ.....	5
2-2 แสดงลักษณะภายนอกของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ.....	7
3-1 รูปต้นฉบับ.....	10
3-2 รูปขยาย 8 เท่า.....	10
3-3 แสดงรูปเวกเตอร์กราฟิก.....	11
3-4 แสดงรูปเมื่อขยาย 200%.....	11
3-5 แสดงหลักการเบื้องต้นของการสแกน.....	18
3-6 แสดงหลักการการสร้างภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ.....	19
3-7 แสดงการสแกนแบบ Intertacing ในระบบ CCIR.....	21
3-8 แสดงการเปลี่ยนความเข้มของภาพเป็นสัญญาณไฟฟ้า.....	22
3-9 แสดงการเปลี่ยนรูปตารางหมากรุกเป็นสัญญาณไฟฟ้า.....	23
3-10 แสดงการเปลี่ยนภาพโลกในแนว ก-ข เป็นสัญญาณไฟฟ้า.....	23
3-11 แสดงส่วนประกอบของสัญญาณภาพ.....	24
4-1 แสดงการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับทดลอง.....	26
4-2 แสดง Block Diagram ขั้นตอนการวิจัย.....	27
4-3 แสดงภาพกันขวดที่สะอาด.....	27
4-4 แสดงภาพกันขวดที่สะอาด.....	27
4-5 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	27
4-6 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	27
4-7 แสดงภาพกันขวดที่สะอาดเมื่อทำ Threshold.....	28
4-8 แสดงภาพกันขวดที่สะอาดเมื่อทำ Threshold.....	28
4-9 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมเมื่อทำ Threshold.....	28
4-10 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมเมื่อทำ Threshold.....	28
4-11 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	37
4-12 แสดงภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมเมื่อทำ Threshold.....	37
4-13 แสดง Block Diagram การออกแบบโปรแกรม.....	38

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4-14 แสดงภาพกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	38
4-15 แสดงภาพที่มีสีขาวและสีดำ.....	39
4-16 แสดงภาพกันขวิดที่สะอาด.....	40
4-17 แสดงภาพสีขาว.....	41
4-18 แสดงภาพสีดำ.....	41
4-19 แสดง Block Diagram การหาตำแหน่งกันขวิด.....	43
4-20 แสดง Profile ผลรวมแนวแถว.....	43
4-21 แสดง Profile ผลรวมแนวคอลัมน์.....	44
4-22 แสดงภาพแผ่นพลาสติกสีดำสำหรับหาพื้นที่กันขวิด.....	46
4-23 แสดง Block Diagram การหาจำนวนจุดภาพ(Pixel).....	46
4-24 แสดง Block Diagram ส่วนประกอบของระบบ.....	57
4-25 แสดง Block Diagram ส่วนประกอบของการ์ด Video Capture.....	57
4-26 แสดงภาพวงจรแยกสัญญาณซิงค์.....	59
4-27 แสดงภาพวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา.....	59
4-28 แสดงภาพขาสัญญาณของ IC 74LS590.....	60
4-29 แสดงภาพการต่อ IC 74LS590.....	61
4-30 แสดงภาพการใช้งาน IC CA3306 แปลงสัญญาณภาพ.....	62
4-31 แสดงภาพขาสัญญาณต่างๆของ IC PAL16V8สำหรับเขียน I/O.....	63
4-32 แสดงภาพขาสัญญาณต่างๆของ IC PAL16V8สำหรับหน่วยความจำ.....	64
4-33 แสดงภาพของการ์ด Video Captureเมื่อประกอบสำเร็จ.....	65
4-34 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Captureที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์.....	66
4-35 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Captureที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์.....	66
4-36 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Captureที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์.....	66
4-37 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Captureที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์.....	66
4-38 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีขาว.....	66
4-39 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีดำ.....	66
4-40 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีขาว.....	67

รายการภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4-41 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีดำ.....	67
4-42 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีขาว.....	67
4-43 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีดำ.....	67
4-44 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีขาว.....	67
4-45 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อปรับให้เป็นสีดำ.....	67
4-46 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่สะอาด.....	68
4-47 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4-48 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4-49 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4-50 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4-51 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	68
4-52 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่สะอาด.....	69
4-53 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่สะอาด.....	69
4-54 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่สะอาด.....	69
4-55 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่สะอาด.....	69
4-56 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	69
4-57 แสดงภาพถ่ายจากการ์ด Video Capture เมื่อถ่ายกันขวิดที่มีสิ่งแปลกปลอม.....	69
4-58 แสดงการติดตั้งอุปกรณ์.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย

ในโรงงานอุตสาหกรรม ต่างๆที่ใช้ขวดแก้วเป็นภาชนะสำหรับบรรจุ เช่น ยา หรือเครื่องดื่มชนิดต่างๆ ในการบรรจุผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ความสะอาดของภาชนะบรรจุเป็นสิ่งสำคัญ และสิ่งเจือปนที่อยู่ภายในขวดก่อนบรรจุเป็นสิ่งที่ต้องกำจัดออกไป การให้แรงงานคนคอยตรวจสอบในภาคอุตสาหกรรมที่มีการผลิตจำนวนมากและความเร็วการผลิตสูง จำเป็นต้องใช้คนเป็นจำนวนมาก ในบางครั้งมีความผิดพลาดเกิดขึ้นเนื่องจากสายตาของผู้ตรวจขวดในปัจจุบันค่าแรงมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงมีการนำเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อตรวจว่าภาชนะก่อนบรรจุต้องไม่มีวัตถุอื่นอยู่ภายในขวด ถ้าพบว่าขวดใดมีวัตถุอยู่ภายในเครื่องจะทำการคัดออก ในปัจจุบันถึงแม้จะมีเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติใช้งานแต่ไม่ค่อยแพร่หลายเนื่องจาก

- 1 เครื่องจักรมีราคาแพงมากต้องนำเข้าจากต่างประเทศ
- 2 ผู้ใช้ไม่มีความชำนาญในการใช้งานและการซ่อม
- 3 ค่าบำรุงรักษาสูง

จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นแนวคิดที่จะทำการศึกษาวิจัยการทำงานของเครื่องตรวจขวดเพื่อที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาหลักการการทำงานของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาเครื่องตรวจขวดให้เหมาะสมกับสภาพขวดและสิ่งแวดล้อมในประเทศ
- 1.2.3 เพื่อนำเอาระบบและโปรแกรมที่ได้ออกแบบไปประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆต่อไป

1.3 ขอบเขตงานจริง

- 1.3.1 ศึกษาลักษณะต่างๆของแหล่งกำเนิดแสง
- 1.3.2 ศึกษาลักษณะต่างๆของอุปกรณ์ตรวจจับภาพ
- 1.3.3 ศึกษาอัลกอริทึมการประมวลผลภาพแบบต่างๆ
- 1.3.4 ศึกษาลักษณะของวัตถุที่มีวัตถุอยู่ภายในรูปแบบต่างๆ
- 1.3.5 สรุปผลการวิจัย

1.4 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

- 1.4.1 ศึกษาลักษณะต่างๆของแหล่งกำเนิดแสง
- 1.4.2 ศึกษาลักษณะตัวตรวจจับภาพชนิดต่างๆ
- 1.4.3 ศึกษาอัลกอริทึมการประมวลผลภาพแบบต่างๆ
- 1.4.4 ศึกษาและเขียนโปรแกรม
- 1.4.5 ทดสอบโปรแกรม
- 1.4.6 ออกแบบระบบควบคุม
- 1.4.7 ออกแบบเครื่องจักรต้นแบบ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ได้ความรู้ ความเข้าใจ การทำงานของเครื่องตรวจวัตถุอัตโนมัติ
- 1.5.2 ได้นำความรู้ทางด้านการควบคุมมาใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรม
- 1.5.3 ได้นำความรู้ทางด้านการประมวลผลภาพ มาใช้งานทางด้านอุตสาหกรรม

บทที่ 2

การตรวจขวด

2.1 การตรวจขวดโดยใช้แรงงานคน

การตรวจขวดโดยใช้แรงงานคนในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อตรวจคัดขวดที่ไม่สมบูรณ์และขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายในออกจากขบวนการผลิตเพื่อให้ได้ขวดที่สะอาด สภาพขวดสมบูรณ์ และชนิดขวดถูกต้องตามสินค้าที่ผลิต ในการตรวจขวดแบ่งเป็น 3 จุดได้แก่

2.1.1 การตรวจขวดก่อนการล้าง การตรวจขวดที่จุดนี้ ต้องคัดขวดปากบิ่น , ขวดปากแตก , เกลียวแตก (ขวดขนาด 1000 ml) ขวดปากเป็นสนิม, ขวดร้าว , ขวดสกปรก ทั้งภายนอก หรือภายใน ได้แก่ ขวดมีคราบหินปูน คราบน้ำมัน ขวดไม่มีตรา ขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม ขวดผิดประเภท และขวดที่ยังไม่เปิดฝาออก

2.1.2 การตรวจขวดก่อนการบรรจุ การตรวจขวดที่จุดนี้ ต้องคัดขวดปากบิ่น , ขวดปากแตก , เกลียวแตก(ขวดขนาด 1000 ml) ขวดปากเป็นสนิม, ขวดร้าว , ขวดสกปรกมีคราบและขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม

2.1.3 การตรวจขวดที่บรรจุผลิตภัณฑ์แล้ว การตรวจขวดที่บรรจุผลิตภัณฑ์แล้วแบ่งเป็น 2 จุด

2.1.3.1 การตรวจด้านบน บริเวณไหล่ขวดถึงฝาขวด เป็นจุดที่ขวดน้ำเต็มเริ่มเข้าสถานีตรวจขวด สิ่งที่ต้องตรวจคือ น้ำผิวดระดับสูงหรือต่ำกว่ามาตรฐาน (+- 1/8 นิ้ว)ที่มา Beverage Quality Manual Coca-Cola Southeast & West Asia Division 1997 (CI-R-163.3)

ฝาผิดประเภท และไม่มีฝา

2.1.3.2 ตรวจขวดด้านล่าง ตั้งแต่ไหล่ขวดลงมาถึงก้นขวด สิ่งที่ตรวจคือ ตรวจคัดสิ่งแปลกปลอมภายในขวด

2.1.4 ความเร็วในการตรวจขวด การตรวจขวดได้กำหนดความเร็วที่ผ่านพนักงานตรวจขวดเป็นดังนี้

ขวดขนาดลิตร(1000ml)มีความเร็ว 130 - 140 ขวด/นาที/สถานี

ขวดขนาด 10 ออนซ์(280ml)มีความเร็ว 220 - 240 ขวด/นาที/สถานี ที่มา Beverage Quality Manual Coca-Cola Southeast & West Asia Division 1997 (CI-R-163.5)

2.1.5 แสงสว่างของสถานีตรวจขวด

ใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ชนิด Cool White ความเข้มแสงเป็นดังนี้

ขวดขนาด 10 ออนซ์ (280 ml) ความเข้มแสง 100 ลักซ์

ขวดขนาดลิตร (1000 ml) ความเข้มแสง 1,000 ลักซ์ ที่มา Beverage Quality

Manual Coca-Cola Southeast & West Asia Division 1997(CI-G-163.8)

2.1.6 จำนวนพนักงานการตรวจขวด

ในการผลิตน้ำอัดลมที่ไลน์การผลิตมีความเร็ว 1000 ขวดต่อนาทีจะมีจำนวนพนักงานตรวจขวด 29 คนโดยการตรวจแต่ละครั้งใช้เวลาไม่เกิน 20 นาที จะต้องหมุนเวียนไปทำงานที่จุดอื่นเพื่อเป็นการพักสายตาของพนักงานตรวจขวดในการใช้แรงงานคนตรวจขวดก่อให้เกิดผลกระทบกับสิ่งต่างๆได้คือ

ผลกระทบกับพนักงานตรวจขวดคือ ปัญหาทางสายตาเนื่องจากจะต้องใช้สายตาในการนั่งมองขวดอยู่ตลอดเวลาปัญหาทางสายตาคือ สายตาเอียง แสบตาเมื่อโดนแสงสว่าง

ผลกระทบกับโรงงานคือ ค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากค่าแรงงานในปัจจุบันมีแนวโน้มสูงขึ้น

ผลกระทบกับด้านคุณภาพคือ คุณภาพไม่แน่นอน ในการตรวจขวดโดยใช้แรงงานคนนั้นความผิดพลาดสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสินค้าโดยตรง

เพื่อลดปัญหาต่างๆที่กล่าวมาจำเป็นต้องใช้เครื่องตรวจขวดอัตโนมัติเข้ามาใช้แทนแรงงานคน เครื่องจักรที่เข้ามาในปัจจุบันยังไม่ค่อยแพร่หลาย เนื่องจาก

1. เครื่องจักรมีราคาแพง
2. เป็นเครื่องนำเข้ามาจากต่างประเทศ
3. ผู้ใช้ยังไม่มีความเคยชินในการใช้งานและการซ่อมบำรุง

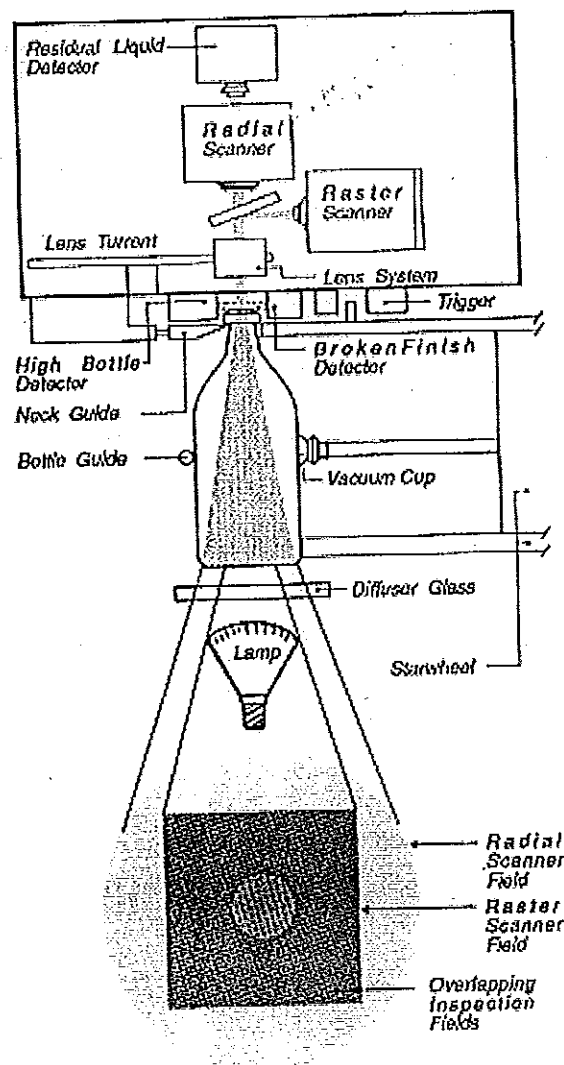
ดังนั้นด้วยเหตุผลต่างๆที่กล่าวมาเป็นส่วนที่ผลักดันให้เกิดการวิจัยเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติในครั้งนี้

2.2 เครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ

ในปัจจุบันได้มีการนำเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติเข้ามาใช้งานบ้างแต่ยังไม่แพร่หลาย เครื่องตรวจขวดอัตโนมัติที่นำเข้ามาเป็นระบบที่ใช้วงจรรีเลย์ทรานซิสเตอร์โดยให้หลักการให้แสงส่องผ่านกันขวดและผ่านไปยังชุดรับแสงถ้าขวดมีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายในแสงที่ผ่านเข้าตัวรับแสงจะมี

ปริมาณน้อยลงซึ่งหมายถึงขวดมีสิ่งแปลกปลอมเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติที่นำเข้ามานั้นไม่สามารถตรวจพลาสติกโปร่งแสงได้และพลาสติกขนาดเล็กที่เป็นลักษณะสีขาวในการตรวจปากขวดซึ่งใช้แสงจากตัวกำเนิดแสงส่องผ่านปากขวดไปยังตัวรับแสงถ้าปากขวดแตกมากแสงที่เข้าสู่ตัวรับแสงจะมีปริมาณมากข้อเสียของเครื่องตรวจขวดนี้คือขวดที่ปากแตกเล็กน้อยเครื่องไม่สามารถตรวจสอบได้ ความเร็วของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติอยู่ที่ความเร็วประมาณ 600 ขวดต่ออนาที (ขวดขนาด 1000 ml)

Scanner Head-Cutaway View

ภาพประกอบ 2-1 แสดงลักษณะส่วนต่างๆของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ
(FILTEC Inspection System :ID Industrial Dynamics Co., LTD)

หลักการทำงานของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ

แหล่งกำเนิดแสง(Lamp)เป็นหลอด Spotlight 150 Watts ที่ให้แสงสว่างครอบคลุมความถี่แสงย่านอินฟราเรด(Infrared)ทำหน้าที่กำเนิดแสงส่องผ่านแผ่นกระจายแสง(Diffuser Glass) เพื่อให้แสงผ่านพื้นที่ก้นขวดอย่างสม่ำเสมอ

Vacuum Cup เป็นอุปกรณ์สำหรับจับขวดโดยใช้ Vacuum pump เป็นตัวสร้างแรงดูดเพื่อให้ขวดถูกดูดติดอยู่กับที่เพื่อไม่ให้ขวดแกว่งไปมา

Broken Finish Detector เป็นอุปกรณ์สำหรับตรวจเช็คปากขวดว่าแตกหรือไม่โดยอาศัยแสงเป็นตัวตรวจจับ

Trigger เป็นอุปกรณ์สำหรับกำหนดจุดเริ่มต้นการทำงานหรือจุด Start อุปกรณ์ส่วนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ Trigger pin และ Photo cell โดย Trigger pin จะอยู่ตรงกับจุดศูนย์กลางของปากขวดและจะเคลื่อนที่เป็นลักษณะวงกลมเมื่อ Trigger pin เคลื่อนที่ผ่าน Photo cell ระบบการตรวจขวดจะทำงานทันที Photo cell ประกอบด้วย ตัวกำเนิดแสงและตัวรับแสง

High Bottle Detect เป็นจุดกำหนดความสูงของชุดตรวจขวดประกอบด้วย ตัวกำเนิดแสงและตัวรับแสง

Neck Guide เป็นอุปกรณ์ประคองปากขวด

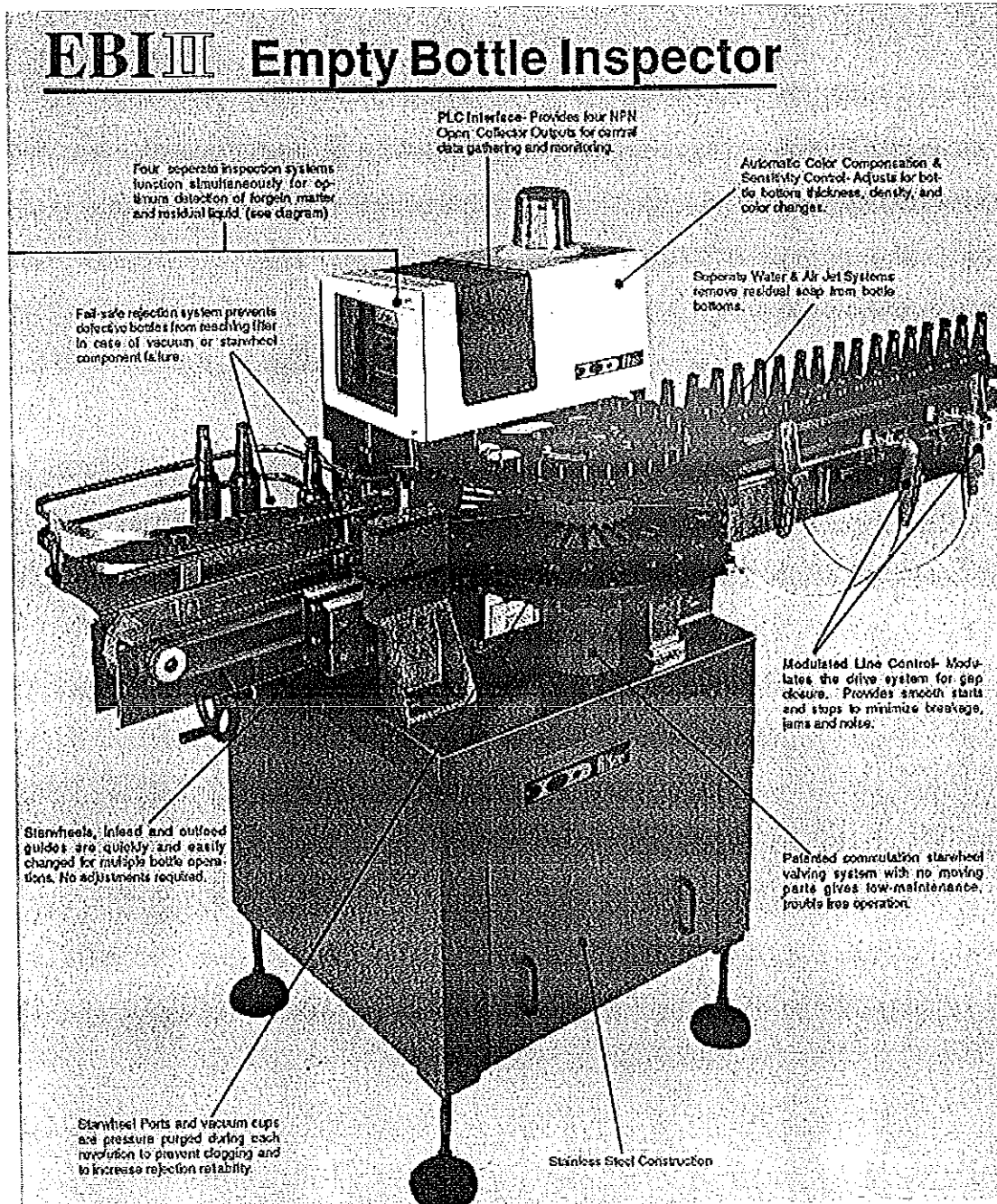
Bottle Guide เป็นอุปกรณ์ประคองขวด

Lens Turret เป็นอุปกรณ์สำหรับเปลี่ยนเลนส์เมื่อมีการเปลี่ยนขวดชนิดต่างๆ

Radial Scanner เป็นอุปกรณ์สำหรับตรวจจับสิ่งแปลกปลอมที่อยู่ภายในขวดโดยจะสแกนเป็นวงกลม

Raster Scanner เป็นอุปกรณ์สำหรับตรวจจับสิ่งแปลกปลอมที่อยู่ภายในขวดโดยจะสแกนเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยม

Residual Liquid Detector เป็นอุปกรณ์สำหรับตรวจจับของเหลวที่ตกค้างอยู่ภายในขวดโดยอาศัยการดูดกลืนรังสีอินฟราเรดเมื่อผ่านตัวกลางที่เป็นของเหลว

ภาพประกอบ 2-2 แสดงลักษณะภายนอกของเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติ

(FILTEC Inspection System :ID Industrial Dynamics Co., LTD)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ Image Storage Device for IBM/PC ซึ่งเป็นโครงการของ นาย สัญชัย สุขสันติดีดิลก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2535 เครื่องแสดงภาพบนคอมพิวเตอร์ ซึ่งรับอินพุตมาจากกล้องวีดีโอ มีลักษณะเป็นการดิสเลย์บน Slot ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ประโยชน์ทางด้านเอกสารมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบส่วนของการ์ด Video Capture ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยครั้งนี้ โครงการเรื่อง Image Storage Device for IBM/PC นี้ ได้กำหนดขอบเขตของเครื่องมือไว้ดังนี้

- กำหนดความละเอียดของภาพ 256 x 256 Pixel
- ภาพที่อ่านและเก็บได้มีขนาดเท่ากับ ภาพที่เกิดขึ้นบนกล้องถ่ายภาพนิ่ง
- ภาพที่อ่านและเก็บมีขนาด 6 bits
- เครื่องมือที่สร้างขึ้นจะมีลักษณะเป็น Card ที่ใช้เสียบเข้ากับสล๊อต (Slot) ของเครื่อง

IBM/PC

- ข้อมูลที่ภาพอ่านได้จะถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำของ Card ที่ได้ออกแบบ

บทที่ 3

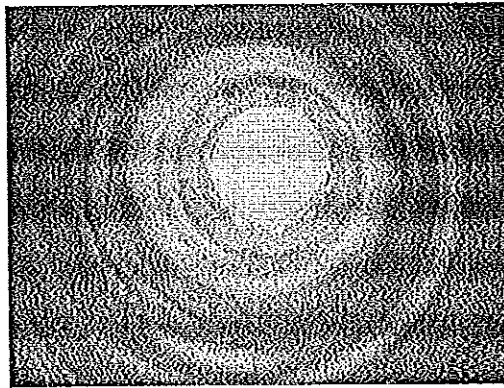
ความรู้เกี่ยวกับภาพ

3.1 กราฟิกในวินโดวส์

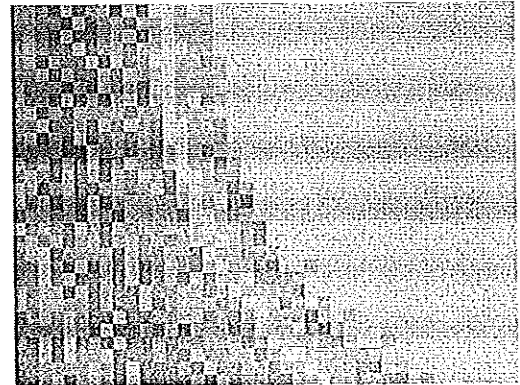
รูปกราฟิกที่ใช้ในวินโดวส์แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดหลักคือ บิตแม็พ (Bitmap) และเวกเตอร์ (Vector) กราฟิกทั้งสองแบบมีคุณสมบัติต่างกัน และใช้งานในจุดประสงค์ที่ต่างกัน ซอฟต์แวร์บางชนิดสามารถที่จะจัดการกับภาพกราฟิกทั้งสองแบบได้ บางซอฟต์แวร์ก็จัดการกับกราฟิกได้เพียงแบบใดแบบหนึ่ง ความแตกต่างของกราฟิกแบบบิตแม็พและเวกเตอร์นั้นไม่สามารถแยกได้ด้วย การมองภาพบนจอแต่เพียงอย่างเดียว เพราะกราฟิกทั้งสองแบบมีความแตกต่างกันตรงที่ฟอร์แมตการจัดเก็บเป็นแฟ้มข้อมูล

3.1.1 บิตแม็พกราฟิก

กราฟิกแบบบิตแม็พมีองค์ประกอบย่อยเป็นส่วนเล็กๆ ที่เรียกว่า จุดภาพ (Pixel) การเรียงต่อกันของจุดภาพ (Pixel) เล็กๆ สีต่างๆกันทำให้เกิดรูปกราฟิกขึ้นมา บิตแม็พนับว่าเป็นแบบของกราฟิกที่ผู้ใช้วินโดวส์ต้องพบเห็นอยู่เป็นประจำ เพราะรูปกราฟิกในวินโดวส์ส่วนใหญ่แล้วเป็นกราฟิกแบบบิตแม็พแทบทั้งสิ้น อย่างเช่นโปรแกรมเพนต์บรัชในวินโดวส์ ก็จะเก็บข้อมูลในรูปของบิตแม็พ หรือเมื่อเราใช้สแกนเนอร์อ่านภาพเข้าสู่เครื่อง จะได้ภาพที่เป็นบิตแม็พเช่นกัน คุณภาพของกราฟิกแบบบิตแม็พนั้นนับว่าทำได้สูงมาก บางโปรแกรมในปัจจุบันทำได้ถึง 16.7 ล้านสี แต่มีเงื่อนไขว่าการ์ดกราฟิก และจอภาพที่ใช้งานต้องสามารถแสดงผลได้ 16.7 ล้านสีด้วย หากมองกราฟิกแบบบิตแม็พตามขนาดต้นฉบับจริงก็จะดูสวยงาม แต่ถ้าขยายขนาดขึ้น จะทำให้ความละเอียดลดลงไป เพราะองค์ประกอบย่อยของกราฟิกแบบบิตแม็พคือจุดภาพ (Pixel) เล็กๆ เมื่อขยายรูปก็คือการขยายจุดให้ใหญ่ขึ้น ภาพที่ได้จะดูหยาบขึ้นซึ่งแสดงไว้ในภาพประกอบ 3-1 เป็นรูปต้นฉบับ กับรูปที่ขยายขึ้นมา 8 เท่าในภาพประกอบ 3-2

ภาพประกอบ 3-1 เป็นรูปต้นฉบับ

ภาพประกอบ 3-2 รูปที่ขยาย 8 เท่า

สีในบิตแมป

สีในกราฟิกแบบบิตแมปมีสูงถึง 16.7 ล้านสี ซึ่งรูปแบบนี้จำเป็นต้องใช้เนื้อที่ดิสก์มากในการเก็บ อีกทั้งยังเปลืองหน่วยความจำมาก หากรูปภาพที่ใช้งานไม่จำเป็นต้องเก็บให้เหมือนจริงก็สามารถเก็บโดยใช้สีที่น้อยลงได้ โนวินโดวส์นั้นจัดประเภทรูปภาพแบบบิตแมปได้เป็น 4 แบบคือ

ขาวดำ (Black and White) แต่ละจุดภาพเป็นได้เพียงสองค่าคือ หากไม่เป็นสีขาวก็เป็นสีดำ หากให้ค่า 1 แทนสีขาว และ 0 แทนสีดำ รูปขาวดำจึงใช้ข้อมูลเพียงบิตเดียวสำหรับแทนหนึ่งจุดภาพ

ระดับความเข้มสีเทา (Greyscale) บิตแมปนี้ยังเป็นภาพขาวดำ แต่มีหลายระดับความเข้มโดยปติแล้วก็มีได้ 256 ระดับ โดยใช้รหัส 0 แทนสีดำ และเลขระดับสีไปจนกระทั่งถึงรหัสเลข 255 แทนสีขาว รูประดับความเข้มสีเทาใช้ข้อมูล 8 บิตแทนจุดภาพหนึ่งจุดภาพ

ตารางสี (Indexed Color) แบบนี้จะใช้ข้อมูล 4 บิต หรือ 8 บิต แทนค่าสีซึ่งได้กำหนดไว้ในตารางสี หากใช้ข้อมูล 4 บิตจะมี 16 สี หรือใช้ข้อมูล 8 บิตจะมี 256 สี

สีจริง (RGB Trued Color) แต่ละจุดภาพจะแทนค่าสี 16.7 ล้านสี หนึ่งในจุดภาพในกราฟิกแบบนี้ จะต้องใช้ข้อมูลขนาด 24 บิต

โปรแกรมจัดการกราฟิก

โปรแกรมที่ใช้ในการจัดการกราฟิกแบบบิตแมป จะมีขีดความสามารถต่างกันไป โดยทั่วไปแล้วเราจะจัดกลุ่มของโปรแกรมประเภทนี้ ได้เป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่ม 8 บิต โปรแกรมในกลุ่มนี้เป็นโปรแกรมขั้นต้น ที่มีขีดความสามารถไม่มากนัก ตัวโปรแกรมจะสามารถจัดการกับกราฟิกบิตแม็พ แบบขาวดำ แบบสี 4 บิต และ 8 บิต ได้ ตัวอย่างของโปรแกรมประเภทนี้ได้แก่ เพนต์บรัชของวันโดวส์

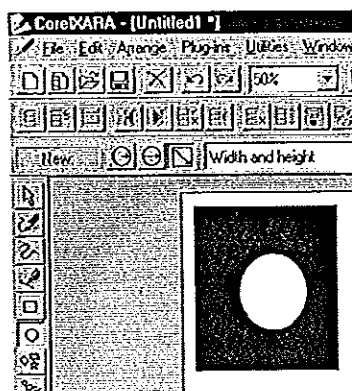
กลุ่ม 24 บิต เป็นโปรแกรมที่ซับซ้อนสมรรถนะขึ้นไป คือนอกจากจะจัดเก็บข้อมูลสีแบบ 8 บิต และยังสามารถจัดการกับกราฟิกแบบ 24 บิตได้อีกด้วย ตัวอย่างของโปรแกรมประเภทนี้ได้แก่ โปรแกรม CA-CricketPaint และ Fractal Design Painter

กลุ่มโปรแกรมประมวลผลภาพ โปรแกรมในกลุ่มนี้เป็นโปรแกรมขั้นสูง ที่สามารถจัดการกับบิตแม็พ 24 บิต แถมยังเพิ่มเครื่องมือในการตกแต่งภาพและสี อย่างเช่น การปรับสี การแก้ไขความสว่าง ความเข้ม เป็นต้น ตัวอย่างของโปรแกรมในกลุ่มนี้ได้แก่ Aldus PhotoStyler

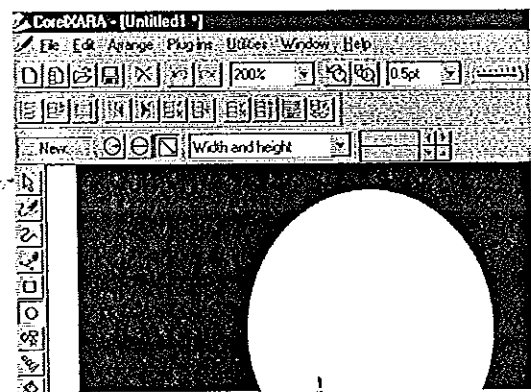
3.1.2 เวกเตอร์กราฟิก

กราฟิกแบบเวกเตอร์ไม่มีองค์ประกอบย่อยเป็นจุดภาพเหมือนบิตแม็พ แต่จะเก็บข้อมูลตามชิ้นส่วนรูปร่างในรูปภาพ เช่น วงกลม สี่เหลี่ยม หรือเส้นตรง ข้อมูลรูปภาพในกราฟิกแบบเวกเตอร์จึงเป็นรหัสแสดงชิ้นส่วนของรูป โดยมีข้อมูลกำหนดว่าเป็นชิ้นส่วนรูปร่างใด และวางอยู่ที่ตำแหน่งใด เป็นต้น ดังแสดงในภาพประกอบ 3-3 และภาพประกอบ 3-4

ข้อดีของกราฟิกแบบเวกเตอร์ก็คือ เมื่อขยายหรือลดขนาดรูป ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยังคงมีความละเอียดเช่นเดิม ทั้งนี้เพราะโปรแกรมจะจัดการนำเอาชิ้นส่วนมาขยาย และวาดใหม่ด้วยสเกลที่กำหนด โปรแกรมที่ใช้สร้างเวกเตอร์กราฟิกที่ใช้งานอย่างแพร่หลายก็เช่น CorelDRAW! หรือ Aldus Freehand เป็นต้น โปรแกรมเหล่านี้จะมีเครื่องมือให้ใช้งานมากกว่าโปรแกรมในกลุ่มของบิตแม็พ และยังสามารถจัดการกับกราฟิกแบบบิตแม็พได้อีกด้วย ฟอรัมเมตแบบเวกเตอร์ที่มีลักษณะของบิตแม็พผสมเข้าไปด้วย มักจะนิยมเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Metafile

ภาพประกอบ 3-3 แสดงเวกเตอร์กราฟิก

ภาพประกอบ 3-4 แสดงรูปเมื่อขยาย 200%

จากภาพประกอบ 3-3 เมื่อขยาย 200% ดังภาพประกอบ 3-4 จะเห็นว่า ภาพเวกเตอร์กราฟิกยังคงความละเอียดเท่าเดิม

3.2 ฟอรัมเมตของกราฟิก

ถึงแม้ว่าจะมีโปรแกรมกราฟิกเพียงสองประเภทคือ บิตแม็พและเวกเตอร์แต่ผู้ใช้งานมักจะพบฟอรัมเมตกราฟิกที่มีนามสกุลแตกต่างกันมากกว่า 20 แบบ (หากนับจำนวนฟอรัมเมตที่ใช้งานอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์แล้ว ปัจจุบันมีฟอรัมเมตรวมกันราว 80 แบบ) แต่ละฟอรัมเมตต่างก็มีข้อดีข้อเสียโดยปกติแล้วโปรแกรมหนึ่งจะสามารถจัดการกับฟอรัมเมตของกราฟิกได้จำกัดในกลุ่มหนึ่ง ตาราง 3-1 แสดงถึงฟอรัมเมตของกราฟิกที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปในวินโดวส์

ตาราง 3-1 แสดงฟอรัมเมตของกราฟิก

ฟอรัมเมต	ลักษณะ	แบบ
BMP	Windows bitmap	บิตแม็พ
CDR	Corel DRAW	เวกเตอร์
CGM	Computer Graphic Metafile	เวกเตอร์
DIB	Device Independent Bitmap	บิตแม็พ
DRW	MicroGfx Draw/Designer	เวกเตอร์
EPS	Encapsulated Postscript	เวกเตอร์/บิตแม็พ
GIF	Graphics Interchange Format	บิตแม็พ
JPG	Joint Photographic Expert Group	บิตแม็พ
MSP	Microsoft Paintbrush	บิตแม็พ
PCD	Kodak Photo CD	บิตแม็พ
PCX	PC Paintbrush	บิตแม็พ
PIC	Lotus 1-2-3 Picture	เวกเตอร์
PCT	Macintosh Picture	เวกเตอร์
TGA	Targa	บิตแม็พ
TIF	Tag Image File	บิตแม็พ
WMF	Windows Metafile	เวกเตอร์
WPG	WordPerfect/Drawperfect Graphic	บิตแม็พ/เวกเตอร์

ฟอรัมเมตกราฟิกตามตาราง 3-1 นั้น แฟ้ม BMP ถือได้ว่าเป็นมาตรฐานของบิตแม็พ และ WMF ถือเป็นมาตรฐานของเวกเตอร์

3.2.1 ฟอรัมเมตแบบต่างๆ

จากตาราง 3-1 ได้ แสดงฟอรัมเมตของกราฟิกต่างๆซึ่งจะได้อธิบายลักษณะของฟอรัมเมตเหล่านี้พอสังเขป

BMP (Bitmap) เป็นฟอรัมเมตมาตรฐานของรูปกราฟิกบิตแม็พในวินโดวส์ รูปที่ใช้วอลเปเปอร์ในวินโดวส์ก็มีฟอรัมเมตแบบนี้ โปรแกรมกราฟิกแทบทุกโปรแกรม จึงสามารถอ่านและเก็บรูปในฟอรัมเมตนี้ได้ โปรแกรมเพนต์บรัชในวินโดวส์จะทำงานกับฟอรัมเมต BMP เป็นหลัก ฟอรัมเมตแบบ BMP สามารถจัดการกับกราฟิกทั้งแบบขาวดำ 16 สี 256 สี และ 16.7 ล้านสีได้

DIB (Device-Independent Bitmaps) เป็นบิตแม็พฟอรัมเมตมาตรฐานในโอเอสทู จึงมีโปรแกรมในวินโดวส์เพียงไม่กี่โปรแกรมเท่านั้นที่สามารถจัดการกับฟอรัมเมต DIB ได้ โปรแกรมเพนต์บรัชจะสามารถอ่านฟอรัมเมต DIB ได้ แต่ไม่สามารถแปลงหรือเก็บรูปกราฟิกให้เป็นแบบ DIB

GIF (Graphics Interchanged Format) เป็นฟอรัมเมตรูปกราฟิกที่ออกแบบโดย CompuServ ดังนั้นจึงนิยมใช้เครือข่ายของ CompuServ และบริการ BBS ทั่วไป ฟอรัมเมต GIF นับเป็นฟอรัมเมตที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย เราจะพบรูปกราฟิกทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นภาพบุคคล ทิวทัศน์ และอื่นๆ ล้วนแล้วแต่ใช้ฟอรัมเมตนี้ รูปที่เก็บโดยใช้ฟอรัมเมตตามแบบของ GIF จะมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับแบบ BMP ในปัจจุบัน GIF มีรุ่นของฟอรัมเมตอยู่ 2 รุ่นคือ 87a และ 89a

IMG (Image) เป็นฟอรัมเมตกราฟิกที่ใช้ในโปรแกรม Ventura โปรแกรมวินโดวส์ส่วนใหญ่จะไม่สนับสนุนการใช้งานฟอรัมเมตนี้

JPG (Joint Photographic Experts Group) หรือบางครั้งจะใช้รหัสย่อว่า JPEG เป็นฟอรัมเมตกราฟิกแบบบิตแม็พที่ออกแบบมาเพื่อลดขนาดการจัดเก็บภาพ อัตราส่วนการบีบอัดข้อมูลตามฟอรัมเมตของ JPG บางกรณีจะได้ถึง 100 เท่า ฟอรัมเมต JPG จึงนิยมใช้ในการเก็บภาพเหมือนแบบ 24 บิตต่อจุดภาพ

MSP (Microsoft Paint) เป็นฟอรัมเมตกราฟิกเก่าแบบขาวดำที่ใช้ในโปรแกรมไมโครซอฟต์เพนต์บรัชวินโดวส์ 3.0 เราสามารถใช้โปรแกรมเพนต์บรัชเพื่ออ่านฟอรัมเมตนี้ได้

PCX (PC Paintbrush) เป็นฟอรัมเมตของกราฟิกบิตแม็พ ที่ออกแบบโดยบริษัท Zsoft เดิมแล้วฟอรัมเมต PCX นี้ใช้อยู่บนเอ็มเอสดีเอส แต่ต่อมาได้นำมาใช้ในวินโดวส์ด้วย

TGA (Targa) เป็นฟอรัมเมตที่นิยมใช้ในรูปกราฟิกคุณภาพสูง ฟอรัมเมต TGA สามารถเก็บสีแบบ 8, 16, 24 และ 32 บิต ดังนั้นจึงจัดการสีได้ถึงสีพันล้านสี แต่อย่างไรก็ตาม ฟอรัมเมตแบบ TGA ใช้เนื้อที่เก็บข้อมูลมาก จึงไม่พบโปรแกรมที่สนับสนุนการใช้งานกราฟิกฟอรัมเมตนี้ ยกเว้นโปรแกรมขั้นสูง อย่าง Aldus Photostyler

TIF (Tag Image File) หรือ TIFF เป็นฟอร์แมตที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายมากฟอร์แมตหนึ่ง ทั้งในกลุ่มของพีซีและแมคอินทอช ต้นกำเนิดของฟอร์แมต TIF มาจากบริษัท Aldus ที่ออกแบบซอฟต์แวร์สำหรับสแกนรูป เราจึงพบว่าโปรแกรมอื่นๆ ที่ทำหน้าที่สแกนภาพ จะใช้ฟอร์แมต TIF เป็นหลัก โปรแกรมในวินโดวส์ส่วนใหญ่จะอ่านเขียนฟอร์แมต TIF ได้

ฟอร์แมต TIF มีกรรมวิธีในการบีบอัดข้อมูลหลายรูปแบบ เช่น แบบ LZW, Huffmann, PackBits, Fax Group 3 และ Fax Group 4 และสามารถจัดการกับรูปภาพขาวดำไปจนกระทั่งถึงกราฟิก 24 บิต

CDR (CorelDRAW!) เป็นฟอร์แมตพิเศษที่ออกแบบมาเพื่อใช้กับโปรแกรม CorelDRAW!

CGM (Computer Graphics Metafile) เป็นฟอร์แมตกราฟิกแบบเวกเตอร์ที่มีคุณสมบัติดีเด่นหลายประการ เช่น ไม่จำกัดขนาดของของจำนวนสีที่มีได้ จุดประสงค์ของการออกแบบฟอร์แมต CGM เพื่อนำมาใช้ในงานกราฟิกเชิงศิลป์ และเดสก์ท็อปพลิเคชัน

DRW (Microgrfx Draw) เป็นฟอร์แมตพิเศษที่ออกแบบมาเพื่อใช้กับโปรแกรม Microgrfx Draw โปรแกรมเดสก์ท็อปพลิเคชันส่วนใหญ่สามารถอ่านเขียนฟอร์แมตนี้ได้

EPS (Encapsulated Postscript) ฟอร์แมตของภาษาโพสต์สคริปต์ ซึ่งสามารถผสมทั้งรูปภาพกราฟิกและข้อความเข้าไปด้วยกัน EPS เป็นฟอร์แมตกราฟิกและภาษาที่ซับซ้อน และกินเนื้อที่ดิสค์มาก หากแต่ให้รูปภาพที่มีคุณภาพสูง

PIC (Picture) เป็นฟอร์แมตใช้ในโปรแกรมโลตัส 1-2-3 โปรแกรมในวินโดวส์ส่วนใหญ่สามารถอ่านเขียนฟอร์แมตนี้ได้

WMF (Window Metafile) นับเป็นมาตรฐานหลักของฟอร์แมตกราฟิกแบบเวกเตอร์ที่โปรแกรมส่วนใหญ่ในวินโดวส์สามารถอ่านเขียนได้

WPG (Wordperfect Graphic) เป็นฟอร์แมตพิเศษที่ออกแบบมาเพื่อใช้กับโปรแกรมเวิร์ดเพอร์เฟกต์ มีโปรแกรมในวินโดวส์เพียงบางโปรแกรมเท่านั้นที่สามารถอ่านเขียนฟอร์แมตนี้ได้

3.2.2 การแปลงฟอร์แมต

เนื่องจากมีฟอร์แมตของกราฟิกเป็นจำนวนมาก แต่ละโปรแกรมกราฟิกจึงอาจไม่สามารถ สนับสนุนการใช้ในทุกฟอร์แมต หรือในบางครั้งที่มีรูปกราฟิกในฟอร์แมตหนึ่ง แต่โปรแกรมที่ต้องการใช้งานไม่สามารถจัดการกับฟอร์แมตที่มีอยู่ได้ ในกรณีเช่นนี้เราจำเป็นต้องอาศัยโปรแกรมในการแปลงฟอร์แมตหนึ่งไปเป็นอีกฟอร์แมตที่โปรแกรมรู้จัก การแปลงจึงแบ่งได้ออกเป็น 4 กรณีคือ

3.2.1.1 แปลงระหว่างบิตแม็พด้วยกันเอง การแปลงในกรณีนี้เป็นวิธีที่ง่ายและทำได้ด้วยโปรแกรมบิตแม็พทั่วไป รูปแบบการแปลงระหว่างบิตแม็พจะทำให้ผลการแปลงได้คุณภาพที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับสูงที่สุด

3.2.1.2 แปลงจากเวกเตอร์ไปเป็นบิตแม็พ การแปลงแบบนี้ทำได้โดยง่าย โปรแกรมแบบเวกเตอร์ส่วนใหญ่ สามารถเก็บแฟ้มในรูปของบิตแม็พได้ แต่ถ้าหากโปรแกรมเวกเตอร์ที่ใช้งานไม่สามารถจัดเก็บบิตแม็พตามที่ต้องการได้ ก็สามารถใช่วิธีการแสดงผลภาพเวกเตอร์นั้นบนจอภาพแล้วกดปุ่ม Alt+PrtScr เพื่อคัดลอกภาพเข้าคลิปบอร์ด จากนั้นก็ใช้โปรแกรมบิต - แม็พ เช่น เพนต์บริช ดึงภาพจากคลิปบอร์ดเข้ามา

3.2.1.3 แปลงจากบิตแม็พไปเป็นเวกเตอร์ การแปลงแบบนี้เป็นเรื่องทำได้ยากมาก เนื่องจากต้องใช้โปรแกรมที่มีขีดความสามารถในการวิเคราะห์รูปร่างลายเส้นของบิตแม็พว่าจะตรงกับชิ้นส่วนใดในแบบเวกเตอร์ ตัวอย่างของโปรแกรมนี้ได้แก่ Microgrfx Draw และ Illustrator เป็นต้น

3.2.1.4 แปลงระหว่างเวกเตอร์ด้วยกันเอง กราฟิกแบบเวกเตอร์มักจะสัมพันธ์กับโปรแกรมประยุกต์ใดประยุกต์หนึ่งโดยตรง และมักจะสนับสนุนฟอร์แมตเวกเตอร์แบบอื่นๆ ด้วยจึงสามารถใช้โปรแกรมประยุกต์ในการแปลงฟอร์แมตได้ โดยไม่ต้องใช้โปรแกรมแปลงฟอร์แมตเข้าช่วย ปัญหาในการแปลงระหว่างฟอร์แมตแบบเวกเตอร์จะอยู่ที่ฟอร์แมตแบบหนึ่งอาจไม่มีรหัสสำหรับเก็บชิ้นส่วนที่มีอยู่ในฟอร์แมตหนึ่ง ผลจากการแปลงจึงอาจทำให้ได้ภาพที่ไม่ครบสมบูรณ์เหมือนต้นฉบับ

วิธีการหนึ่งในการแปลงฟอร์แมตกราฟิกที่มีประสิทธิภาพ และนิยมใช้มากได้แก่การใช้โปรแกรมที่ออกแบบมาเพื่อการแปลงฟอร์แมตโดยเฉพาะ โปรแกรมแปลงฟอร์แมตเชิงการค้าที่นิยมใช้ในปัจจุบันได้แก่ Hijaak หรือในกลุ่มของแชร์แวร์ได้แก่ โปรแกรม Paint Shop Pro

3.3 โครงสร้างของไฟล์ BMP

โครงสร้างของไฟล์ BMP จะประกอบไปด้วยข้อมูล Header ข้อมูล palette และข้อมูลภาพตามลำดับ

3.3.1. ข้อมูล Header คือ ข้อมูลที่อยู่บริเวณส่วนหัวของไฟล์ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่บอกถึงรายละเอียดต่างๆ ของภาพ เช่น ความกว้างความยาวของภาพ จำนวนสี จำนวนบิต ความละเอียด ฯลฯ ซึ่งในไฟล์กราฟิกฟอร์แมตอื่นๆ ก็มีข้อมูล Header นี้เช่นกัน แต่จะมีขนาดและการจัดเก็บไม่เหมือนกัน

3.3.2. ข้อมูล palette คือ ข้อมูลที่บอกถึงชุดของจานสี (palette) ที่เกิดจากการผสมแม่สีทั้งสาม คือ Red, Green, Blue มาผสมกันได้เป็นสีต่างๆ ตามจำนวนสีของภาพ เช่นรูปขนาด 4 บิต ก็จะมี 16 สี รูป 8 บิตจะมี 256 สี รูป 24 บิต จะมี 16.7 ล้านสี เป็นต้น ซึ่งถ้ามีจำนวนสีน้อยๆ ก็จะมีการเก็บค่า palette นี้ลงไฟล์ไปด้วย แต่ถ้าเป็นรูปประเภท 24 บิต จะไม่มีค่า palette แต่จะใช้วิธีเก็บค่าแม่สีทั้งสามลงไปเป็นข้อมูลแทน เพราะถ้าเก็บค่า palette ที่มีถึง 16.7 ล้านสีลงไปด้วยจะเปลืองพื้นที่มาก ข้อแตกต่างประการหนึ่งของไฟล์ BMP กับไฟล์ฟอร์แมตอื่นๆ ในเรื่องของ palette ก็คือว่า ไฟล์ BMP นี้จะเก็บค่า palette ชุดละ 4 ไบต์ ซึ่งในฟอร์แมตอื่นๆจะใช้กันแค่ 3 ไบต์ โดย 4 ไบต์ที่วางนี้ก็ใช้แค่ 3 ไบต์เช่นกัน คือ Red, Green, Blue อย่างละไบต์ ส่วนไบต์ที่ 4 นั้นไม่ได้ใช้ แต่มีไว้เพื่อความง่ายและรวดเร็วในการอ้างถึง เพราะจะใช้วิธีการ Shift left 2 ครั้ง แทนการคูณด้วยจำนวนเต็ม 4 ซึ่งจะทำให้เร็วขึ้น

3.3.3. ข้อมูลภาพ คือ ข้อมูลแต่ละสีของภาพที่ปรากฏแต่ละจุดบนจอที่มาประกอบกันเป็นรูปภาพ ซึ่งค่าที่เก็บนี้จะเป็นค่าที่ใช้ในการชี้ตาราง palette ว่าจุดนี้จะใช้สีหมายเลขอะไร เช่นจุดแรกมีค่าเป็น 10 ก็ไปเปิดตาราง palette หมายเลข 10 สมมติว่า ได้ความเข้มขั้นแม่สีเป็น R=0, G=0, B=100 ก็จะได้จุดนี้เป็นสีน้ำเงิน ซึ่งในกรณีของรูป 24 บิต จะอ่านเป็นข้อมูลขึ้นมา 3 ค่า เป็นค่าของแม่สี RGB แล้วนำไปผสมบนจอแทน

3.3.4 BMP Header

ไมโครซอฟท์ได้กำหนด Header ของไฟล์ BMP ไว้ซึ่งสามารถเขียนเป็น structure ได้ดังนี้

```
typedef struct {
    char id[2];
    long fillsize;
    int reserve[2];
```

```

long headersize;
long infosize;
long width;
long depth;
int biplanes;
int bits;
long biCompression;
long biSizeImage;
long biXpelsPerMeter;
long biYpelsPerMeter;
long biClrUsed;
long CnrImportant;

```

```

} BMPHEADER;

```

โดยแต่ละฟิลด์มีความหมายดังนี้

ฟิลด์ id เป็นรหัสที่ใช้ชี้ว่าเป็นไฟล์ BMP หรือไม่ โดยปกติจะให้มามีค่าเป็น "BM"

ฟิลด์ filesize บอกขนาดของไฟล์

ฟิลด์ reserve สงวนไว้ 2 ไบต์

ฟิลด์ headsize จำนวนไบต์ของ header file

ทั้ง 4 ฟิลด์ตั้งชื่อว่า Bitmapfileheader ส่วนฟิลด์ที่เหลือให้ชื่อว่า Bitmapinfoheader

ฟิลด์ infosize บอกขนาดของส่วนที่เป็น information นี้ ซึ่งจะมีค่าเป็น 28H เสมอ

ฟิลด์ width, depth บอกขนาดของภาพในความกว้าง และความสูงในหน่วยจุด

(pixels)

ฟิลด์ biPlanes เป็น 1 เสมอ

ฟิลด์ bits คือ จำนวนบิตต่อ 1 จุด ซึ่งจะเป็น 1,4,8 หรือ 24

ฟิลด์ biCompress ถ้าเป็น 0L ก็คือไฟล์นี้เป็นแบบ uncompressed ซึ่งในกรณีของเรา

ให้เป็น 0L เสมอ

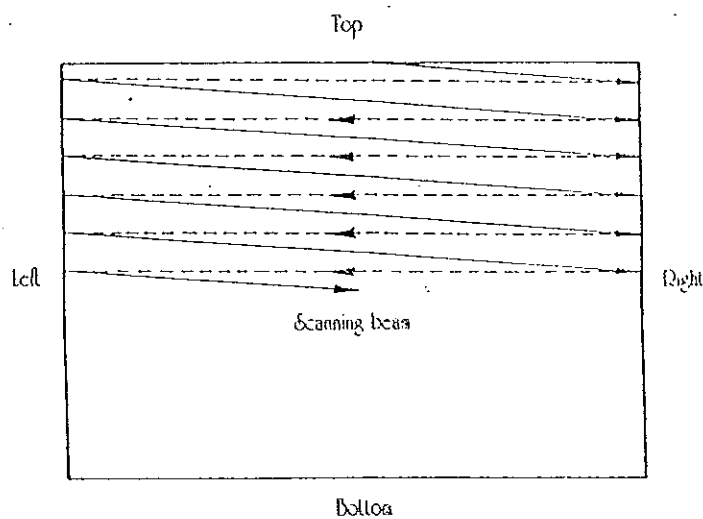
3.4 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัญญาณภาพ

3.4.1 ส่วนประกอบของภาพในเครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ

ถ้าพิจารณาให้ดีแล้ว จะพบว่า ในภาพ ขาว-ดำ ของเครื่องรับโทรทัศน์นั้น จริงๆ แล้ว มีเพียงโทนของสีเพียงสีเดียวเท่านั้น คือสีขาวหรือสีดำ แต่มีระดับความเข้มของสีที่สามารถเห็นได้ชัด 3 ระดับสีคือ สีขาว สีเทา และสีดำ โดยบริเวณที่เป็นสีขาว คือ บริเวณที่มีสีดำน้อยที่สุด บริเวณที่เป็นสีเทา คือบริเวณที่เป็นสีดำปานกลาง ซึ่งในส่วนของบริเวณที่เป็นสีดำก็หมายถึงบริเวณที่มีความเข้มของแสงน้อยที่สุด และในภาพขาว-ดำ ทั่วๆ ไปนั้นจะประกอบด้วย จุดสีขาว หรือจุดสีดำ เป็นจำนวนมาก มาเรียงกันประกอบขึ้นเป็นภาพ โดยจุดสีขาว หรือจุดดำเหล่านี้ เรียกว่าองค์ประกอบภาพ (pixel) นอกจากนี้แล้ว ความคมชัดของภาพจะขึ้นอยู่กับจำนวนจุดเหล่านี้อีกด้วย

3.4.2 หลักการสร้างภาพ

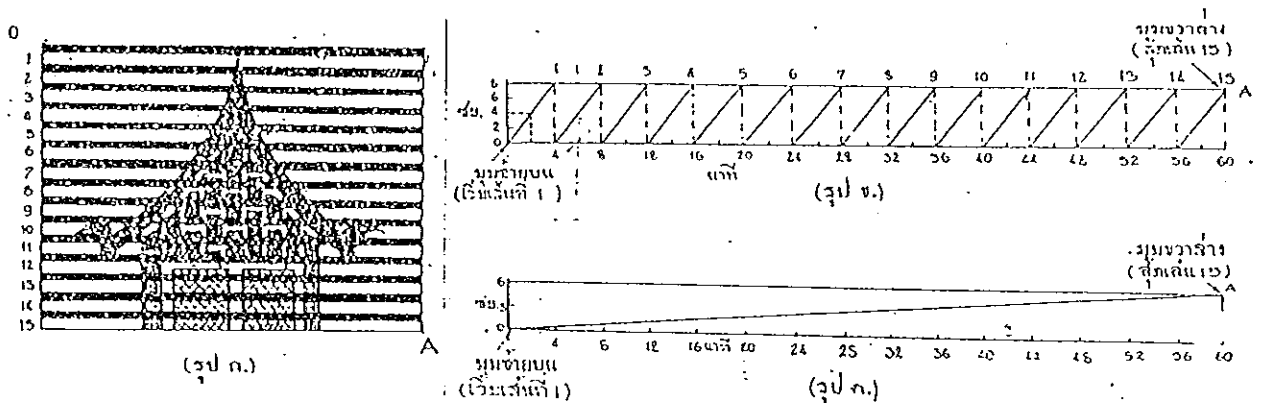
ในเครื่องรับโทรทัศน์ จะมีการสร้างภาพโดยการ สแกน (scan) สัญญาณภาพที่หน้าจอเครื่องรับโทรทัศน์ โดยตัวที่ทำหน้าที่สำคัญ คือ หลอดภาพนั่นเอง หลอดภาพมีโครงสร้าง คล้ายกับหลอดสุญญากาศทั่วไป ทำหน้าที่ปล่อยอิเล็กตรอนออกจากขั้วคาโทด แล้วมีการดึงลำอิเล็กตรอนให้วิ่งเป็นลำไปกระทบขั้วแอโนด หรือหน้าจอบริเวณนั้นมีการฉาบสารเรืองแสงไว้ เพื่อให้เกิดการเรืองแสงของจอทำให้เกิดภาพขึ้นได้ สำหรับการสแกนสัญญาณภาพนั้น จะมีการสแกนครั้งละ 1 เส้นในแนวนอน จากซ้ายไปขวาของขอบจอภาพ และจะเริ่มสแกนจากมุมบนซ้ายไปจนถึงมุมล่างขวาสุดของขอบจอ เมื่อครบหนึ่งหน้าจอก็จะมีการเริ่มสแกนเหมือนเดิม

ภาพประกอบ 3-5 แสดงหลักการเบื้องต้นของการสแกน (Scan)
(ที่มา : บุญถึง แนนหนา , ตำราโทรทัศน์ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ)

คือเริ่มจากมุมบนซ้ายสุดของขอบจออีกครั้งหนึ่ง เป็นเช่นนี้เรื่อยๆ ก็จะเกิดเป็นภาพต่อเนื่อง โดยจำนวนเส้นในแนวนอนจะบ่งบอกถึงความละเอียดของภาพ สำหรับการสร้างภาพสามารถอธิบายได้ด้วยหลักการง่ายๆดังนี้

สมมุติเครื่องรับโทรทัศน์ได้รับสัญญาณภาพเป็นรูปเรือไทยมา ถ้ากำหนดให้หน้าจอของเครื่องรับที่มีความกว้าง 6 นิ้ว ยาว 8 นิ้ว และเครื่องรับนี้มีการสร้างภาพแบบ 15 เส้น ต่อ 1 รูป (Frame) ใช้เวลา 60 นาที เครื่องรับโทรทัศน์ได้รับสัญญาณภาพมา ก็จะมีการตีเส้นในแนวที่ละเส้นตามลำดับคือเส้นแนวนอนที่ 1 (ดูทั้งในรูป ก และ ข) ในรูป ก เป็นสีขาวตลอดถ้วนสีดำตรงยอดजू ในรูป ข มีหมายเลขเขียนกำกับไว้ที่ยอดด้วย หมายเลข 1 เมื่อลากจากหมายเลข 0 เอียงมาทางขวา จนถึงหมายเลข 1 แปลว่า ผ่านหน้าจอ 8 นิ้ว กินเวลา 4 นาที เมื่อเส้นแนวนอน(Horizontal line) หมายเลข 1 ลากเสร็จเครื่องรับ ก็จะเริ่มลากเส้นที่ 2 ต่อไป ดังแสดงไว้ด้วยเส้นไขว้ปลา รูป ข คือจากหมายเลข 1 มายังหมายเลข 4 ซึ่งระยะจากหมายเลข 1 ถึง หมายเลข 4 ได้ระยะ 8 นิ้วพอดี แต่เนื่องจากเป็นการลากที่เร็วมาก จึงถือว่าไม่เสียเวลา ฉะนั้น เส้น 1-4 จึงตั้งฉากไม่เอียงอย่างเส้น 0-1

ภาพประกอบ3-6 แสดงหลักการสร้างภาพของเครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ (ที่มา : บุญถึง แนนหนา , ตำราโทรทัศน์ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ)

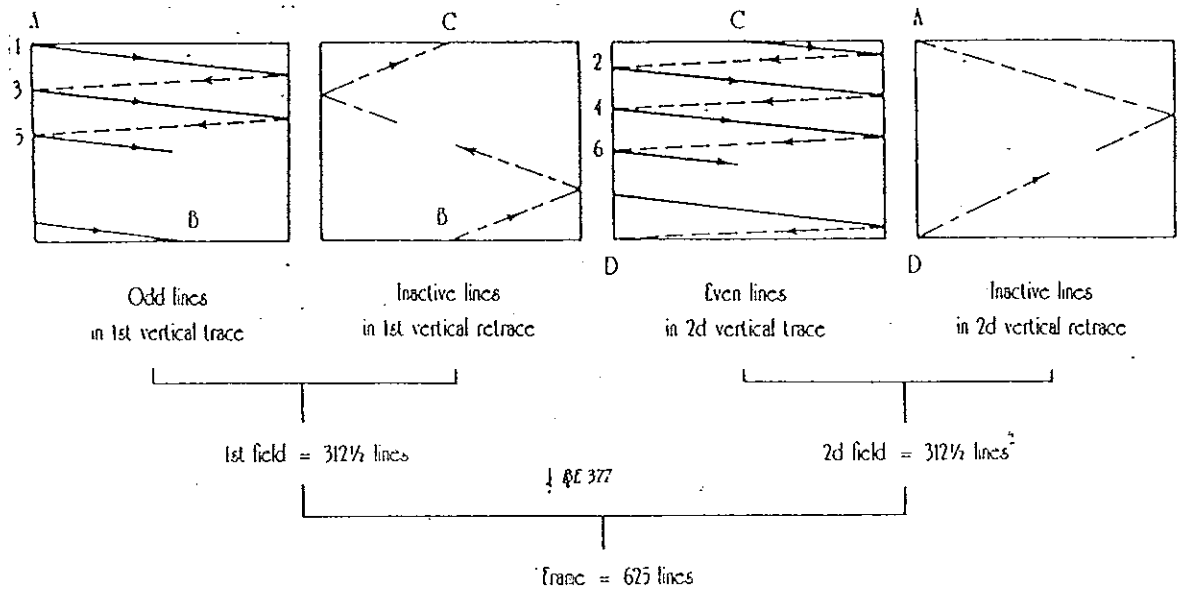
เส้นแนวนอนที่ 2 (ดูทั้งในรูป ก และ ข) เส้นแนวนอนที่ 2 นี้เหมือนกับเส้นแนวนอนที่ 1 ซึ่งได้อธิบายไปแล้ว

เส้นแนวนอนที่ 3 (ดูทั้งในรูป ก และ ข) ในรูป ก จะเห็นว่า เส้นแนวนอนที่ 3 นี้เป็นเส้นแรกที่จะสร้างรูปบ้านเรือไทยอย่างชัดเจน คือยอดजू ฉะนั้น พอลากเส้นมาประมาณ กลางหน้าจอ ซึ่งกินเวลา 2 นาที ลำแสงจะถูกยกขึ้นไม่ให้แตะหน้าจอ พอข้ามจุดนั้นแล้วก็จะมีการลากเส้นต่อไปจน

ฝ่ายหอสมุด
คุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร

จบเส้นแนวนอนที่ 3 แล้วก็จะเริ่มมาตั้งต้นใหม่ที่เส้นแนวนอนที่ 4 อีก อย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนครบหนึ่งภาพ ซึ่งมีการลากเส้นจำนวน 15 เส้นคือ ครบหนึ่งหน้าจอพอดี กินเวลาทั้งหมด 60 นาที ถ้าเครื่องรับโทรทัศน์จะเขียนภาพทำนองนี้ซ้ำอีก เครื่องรับโทรทัศน์จะทำการเลื่อนลำแสงอิเล็กตรอนจากมุมขวาล่าง (จุด A รูป ค) ไปยังมุมซ้ายบน (จุด B รูป ค) เป็นระยะทาง AB เพื่อเริ่มต้นใหม่ การเลื่อนจาก 0-A หรือ A-B ดังในรูป ค นั้น เท่ากับความกว้างของหน้าจอ โดยเรียกเส้นในแนวตั้งนี้ว่า Vertical line และภาพ 1 ภาพที่ได้จากการสร้างขึ้นนี้เรียกว่า Frame

จากการอธิบายข้างต้นเป็นเพียงการสมมุติ เพื่อแสดงหลักการง่าย ๆ ของการสร้างภาพเท่านั้น จริงๆแล้วในระบบโทรทัศน์ที่ใช้ในประเทศไทยนั้น จะกำหนดให้การสร้างภาพ 1 ภาพเป็นแบบ 625 เส้นต่อ 1 ภาพ เรียกระบบนี้ว่า CCIR (Comite' Consultatif International des Radio) โดยตามมาตรฐานนี้การสร้างภาพ 1 ภาพ จะใช้เวลา 0.04 วินาที หรือกล่าวได้ว่าใน 1 วินาที เครื่องรับโทรทัศน์ระบบนี้สามารถสร้างภาพได้ 25 ภาพ ฉะนั้นการลากเส้น 1 เส้น กินเวลา 64 μ sec. ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสร้างภาพจะมีการสแกนเส้นสัญญาณภาพทีละเส้น จนครบ 625 เส้นเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก และสัญญาณที่สำคัญที่ใช้สำหรับควบคุมให้สามารถแสดงภาพให้ถูกตำแหน่ง มี 2 สัญญาณคือ สัญญาณ Vertical Synchronization ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมตำแหน่งในแนวตั้ง และสัญญาณ Horizontal Synchronization ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมตำแหน่งในแนวนอนโดยทั่วไป ระบบโทรทัศน์เกือบทุกระบบ จะมีการสร้างภาพ 1 Frame โดยแบ่งออกเป็น 2 Field คือ Field ที่เป็นเลขคี่ และ Field ที่เป็นเลขคู่ การสแกน จะเริ่มสร้างภาพจาก Field ที่เป็นเลขคี่ก่อน เมื่อสร้างภาพจาก Field คี่ครบ 1 หน้าจอแล้วก็จะเริ่มสร้างภาพด้วย Field ที่เป็นเลขคู่ ดังนั้น ภาพที่เกิดขึ้น จึงเกิดจากการแทรกสอดของ Field ที่เป็นเลขคี่กับ Field ที่เป็นเลขคู่ ซึ่งการสแกน แบบนี้เรียกว่าการสแกนแบบ Interlacing เหตุที่ส่ง Frame ให้สลับกับแบบนี้ก็เพราะต้องการให้เกิด persistence ของตาให้มากที่สุด เพื่อเวลาดูโทรทัศน์ ตาของผู้ชมจะได้ไม่เกิดความรู้สึกว่า ภาพที่เกิดขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

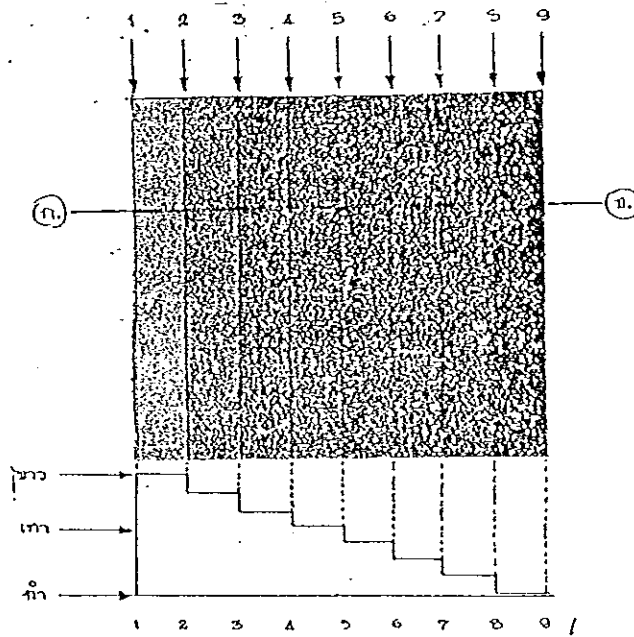
ภาพประกอบ 3-7 แสดงการสแกนแบบ Intertacing ในระบบ CCIR

(ที่มา : เจน สงสมพันธุ์ , เทคโนโลยีโทรทัศน์)

ดังนั้นระบบ CCIR ใน 1 Field จะมีการสแกน 312.5 เส้น และความเร็วที่ใช้ในการหักเหลำอิเล็กตรอน ในแนวนอน ได้จาก การคูณจำนวนเส้นภาพกับจำนวนภาพใน 1 Frame ซึ่งจะได้ความเร็วที่ใช้ในการสแกนสัญญาณภาพ 1 เส้นสัญญาณภาพเป็น 625x25 เท่ากับ 15.625 kHz ส่วนความเร็วบังคับการหักเหในแนวตั้ง (Vertical) ใน 1 Field จะใช้เวลาเพียง 1/50 วินาที หรือใช้ความเร็วเท่ากับ 50 Hz

3.4.3 สัญญาณภาพ (Video Signal)

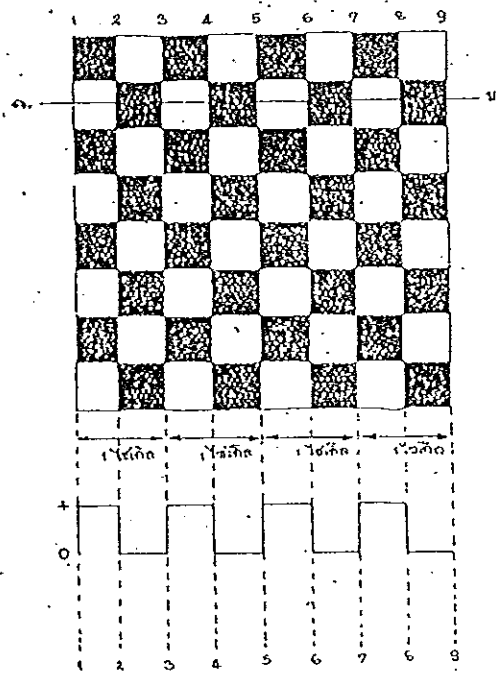
ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นกล่าวถึงหลักการสร้างภาพ ต่อไปจะกล่าวถึงการเกิดสีบนจอภาพ จากการศึกษาเรื่องสัญญาณภาพพบว่าสีหรือความเข้มของภาพที่เกิดขึ้นบนจอเครื่องรับโทรทัศน์ นั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงแสงสว่างเป็นกระแสไฟฟ้า (หรืออิเล็กตรอน) โดยจำนวนอิเล็กตรอนนี้จะแปรผันตามแรงดันไฟฟ้า ถ้าจำนวนอิเล็กตรอนมากจะมีแรงดันสูงสุด ภาพที่ปรากฏขึ้นจะเป็นสีขาว ส่วนสีอื่นๆจะมีความสัมพันธ์กับแรงดันไฟฟ้า เช่น เมื่อเป็นอิเล็กตรอนกวาดตามแนว ก-ข ตามภาพประกอบ 3-8 จะเห็นว่าสีจะแปรผันโดยตรงกับแรงดันไฟฟ้า

ภาพประกอบ 3-8 แสดง การเปลี่ยนความเข้มของภาพเป็นแรงดันไฟฟ้า

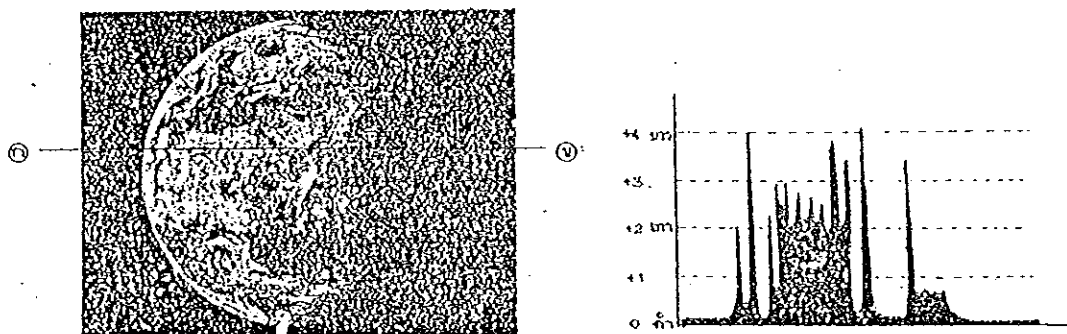
(ที่มา : บุญถึง แนนหนา , ตำราโทรทัศน์ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ)

เช่นเดียวกัน ในการเปลี่ยนภาพกระดานหมากรุกให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าโดยพิจารณาเฉพาะแนว ก-ข เท่านั้น จะได้แรงดันไฟฟ้าที่แปรผันตามความเข้มของสี ดังแสดงให้เห็นตามภาพประกอบ 3.9 สัญญาณไฟฟ้าที่ได้จากการเปลี่ยนภาพกระดานหมากรุกนี้นับได้ 4 cycle หรือ 4 Hz ถ้ามีตารางหมากรุกที่มีจำนวนช่องขาวดำ 10,000 ช่อง ก็จะได้สัญญาณที่มีขนาด 5,000 Hz ดังนั้นแสดงว่ายิ่งมีจำนวนช่องขาว-ดำมากก็ยิ่งมีจำนวนความถี่มาก โดยทั่วไปแล้วภาพต่างๆ ที่ออกมาทางเครื่องรับโทรทัศน์ มิได้มีแค่ 2 ระดับสี คือสีขาวและสีดำเท่านั้น แต่ยังมีระดับสีที่อยู่ระหว่างช่องสีขาวกับสีดำอีก ซึ่งจะทำให้เกิดสีของภาพที่ซับซ้อนขึ้น

ภาพประกอบ 3-9 แสดงการเปลี่ยนรูปตารางหมากรุกเป็นแรงดันไฟฟ้า
(ที่มา : บุญถึง แน่นหนา , ตำราโทรทัศน์ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ)

เพื่อความเข้าใจจะพิจารณารูปโลกที่ถ่ายจากยานอวกาศดังในภาพประกอบ 3-10 การประกอบภาพเป็นรูปโลกนี้ จะประกอบด้วยจุด 3 ขนาด ดังกล่าวแล้วคือ จุดดำ จุดเทา และจุดขาว จุดเหล่านี้เรียงชิดติดกันมากจะทำให้ภาพของโลกดูไม่เห็นว่า เป็นจุดอยู่เลย คราวนี้สมมติว่าเป็นอิเล็กทรอนิกส์ทรอนกวาดหรือสแกนตามแนวอักษร ก-ข เช่นเคย จะเห็นว่าส่วนที่เป็นจุดดำจะมีแรงดันไฟฟ้าน้อย ส่วนที่เป็นจุดเทาในภาพของรูปโลกจะมีแรงดันไฟฟ้าประมาณ +2 Volts

ภาพประกอบ 3-10 แสดง การเปลี่ยนภาพโลกในแนว ก-ข เป็นแรงดันไฟฟ้า
(ที่มา : บุญถึง แน่นหนา , ตำราโทรทัศน์ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ)

และส่วนที่เป็นสีขาวจะมีแรงดันมากที่สุดคือ +4 Volts ตามที่กล่าวไปนั้นเป็นการยกตัวอย่างเพียงส่วนหนึ่งของภาพบนแนว ก-ข ดังนั้นสัญญาณที่ได้จึงเป็นสัญญาณส่วนที่เป็นบริเวณ ก-ข เท่านั้น ถ้าเราต้องการจะได้สัญญาณทั้งหมด ก็จะต้องใช้ป็นอิเล็กทรอนิกส์ทรอนสแกนตั้งแต่บรรทัดแรกจนถึง

บรรทัดสุดท้ายของภาพ เช่นถ้าเป็นระบบ CCIR 625 เส้น ก็จะมีการสแกนทั้งหมด 625 ครั้ง และจะมีสัญญาณเกิดขึ้น 625 ชุด

3.4.4 ระบบ Synchronization

ระบบ Synchronization หรือเรียกกันสั้นๆว่า ระบบ Sync. นั้น หมายถึงระบบที่ทำให้เครื่องรับและเครื่องส่งโทรทัศน์มีเหตุการณ์ที่สอดคล้องกัน เช่น เครื่องส่งโทรทัศน์ส่งภาพมาอย่างไร ทางด้านเครื่องรับโทรทัศน์ก็รับภาพเช่นเดียวกับเครื่องส่งด้วย ในกรณีที่เครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องส่งโทรทัศน์ ไม่ Synchronized กัน เครื่องรับโทรทัศน์จะไม่สามารถรับภาพจากเครื่องส่งโทรทัศน์ได้ หรือรับได้แต่ภาพจะลึ่มจนมองไม่ออกว่าเป็นภาพอะไร ในสัญญาณ Composite Video นั้นจะประกอบไปด้วยสัญญาณต่างๆที่สำคัญ คือ สัญญาณภาพและสัญญาณ Synchronization โดยในระบบ Synchronization นั้นจะแบ่งสัญญาณ 2 ชนิด คือ Horizontal Synchronization และ Vertical Synchronization นอกจากนั้นแล้วในสัญญาณ Composite Video ยังมีสัญญาณอื่นอีก คือ Equalising Pulse, Vertical Pulse และ Horizontal Pulse ดังแสดงในภาพประกอบ 3-11 แต่ที่สำคัญที่จำเป็นต้องศึกษาก็คือ ระบบ Synchronization ซึ่งเป็นสัญญาณเพื่อให้การสแกนเป็นไปอย่างถูกต้อง ทั้งการสแกนในแนวตั้งและการสแกนในแนวนอน

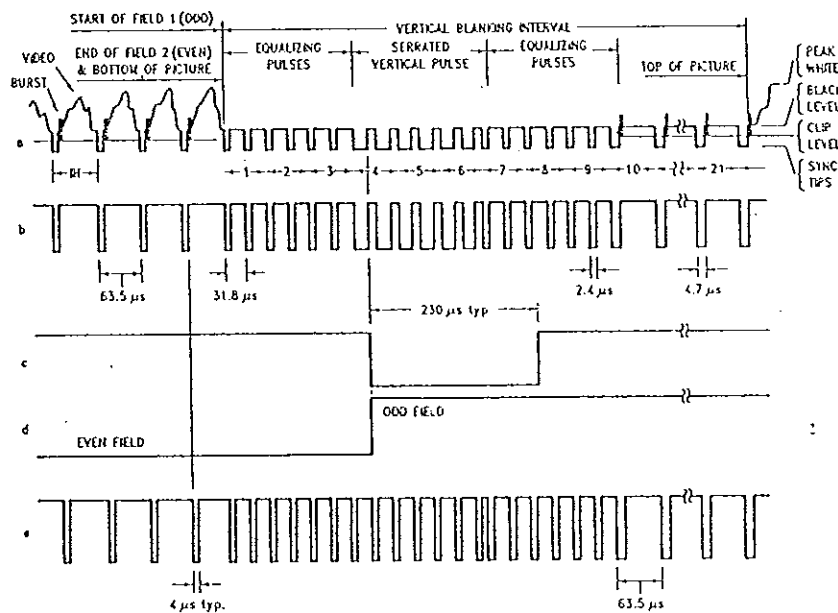

FIGURE 3-11 (a) Composite Video; (b) Composite Sync; (c) Vertical Output Pulse; (d) Odd/Even Field Index; (e) Burst Gate/Back Porch Clamp

TL/H/9150-3

ภาพประกอบ 3-11 แสดงส่วนประกอบของสัญญาณภาพ

(ที่มา : เจน สงสมพันธุ์ , เทคโนโลยีโทรทัศน์)

3.4.4.1 Horizontal Synchronization

การพิจารณาสัญญาณ Composite Video ที่มีสัญญาณ Horizontal Synchronization ปนมาด้วยจะทำการพิจารณาเป็นข้อดังนี้

1. ภาพ 1 ภาพ หรือ 1 Frame ที่เกิดขึ้นบนจอเครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ ระบบ CCIR นั้น จะประกอบไปด้วยสัญญาณภาพ 625 เส้น
2. ใน 1 วินาที ต้องเกิดภาพได้ 25 ภาพ ฉะนั้น 1 ภาพ ใช้เวลาเพียง 1/25 วินาที
3. ในภาพ 1 ภาพ ประกอบเส้นแนวนอน (H) 625 เส้น ดังนั้น 1 เส้น หรือ 1 H ใช้เวลา = $1/(25 \times 625)$ วินาที เพราะฉะนั้น $H = 64$ ไมโครวินาทีหรือคิดเป็นความถี่ได้ $f = 15.625$ kHz

3.4.4.2 Vertical Synchronization

ในการสแกนในแนวตั้งครั้งหนึ่งกินเวลาเท่ากับการสแกนในแนวนอน 16-20 ครั้ง ถ้าให้การ scan ในแนวตั้งเป็น V และให้การ Trace ทางแนวนอนเป็น H

ดังนั้น $V = 16$ ถึง 20 H

จากระบบ CCIR การ scan เส้น H แต่ละเส้นใช้เวลา $64 \mu\text{sec}$

เพราะฉะนั้นการเกิด V 1 ครั้งกินเวลา = 16×64 ถึง 20×64

$$= 1024 \text{ ถึง } 1280 \mu\text{sec}$$

หรือคิดเป็นความถี่ ก็จะได้ความถี่ $V = 50$ Hz

จากการอธิบายถึงหลักการสร้างภาพ และส่วนประกอบของสัญญาณ Composite Video (สัญญาณภาพรวม) ทำให้ทราบถึงส่วนประกอบ ของสัญญาณต่างๆ ซึ่งความเข้าใจในเรื่องนี้ จะเป็นพื้นฐานที่ใช้ในการออกแบบวงจรที่สำคัญ ที่จำเป็นต้องใช้ในการวิจัยต่อไป

บทที่ 4

วิธีการวิจัย

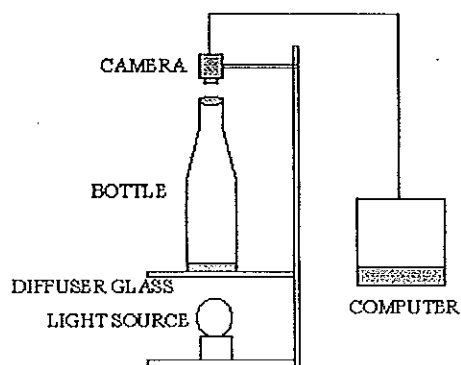
การวิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนได้ดังนี้

- 4.1 วิธีการตรวจขวด
- 4.2 การออกแบบโปรแกรมตรวจขวด
- 4.3 การหาตำแหน่งกันขวด
- 4.4 การออกแบบการ์ด Video Capture
- 4.5 การทดลองการ์ด Video Capture
- 4.6 การทดลองการตรวจขวด

4.1 วิธีการตรวจขวด

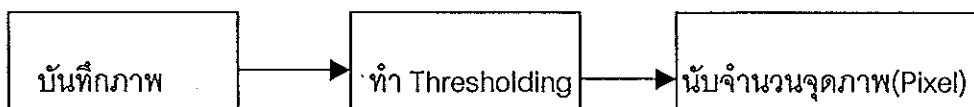
ในการศึกษา วิธีการตรวจขวดจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องมือดังนี้

- 1 Computer CPU Pentium Memory 8MB และมี Video Card ติดตั้งอยู่ภายใน
- 2 กล้อง CCDขาวดำ ขนาด 320*240 pixel
- 3 Software Photo shop 4.0
- 4 ที่สำหรับจับขวด
- 5 แหล่งกำเนิดแสง(หลอด Incandescent100 วัตต์)
- 6 ขวดสำหรับทดลอง

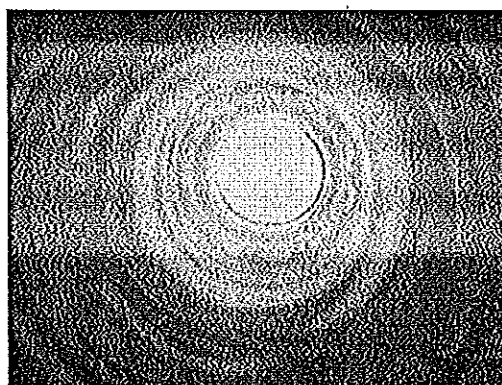
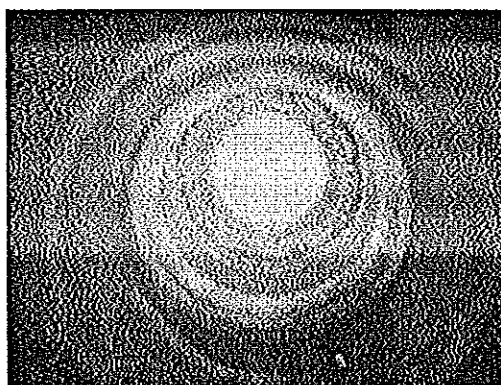
ภาพประกอบ 4-1 แสดงการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับทดลอง

แสดงขั้นตอนการวิจัย

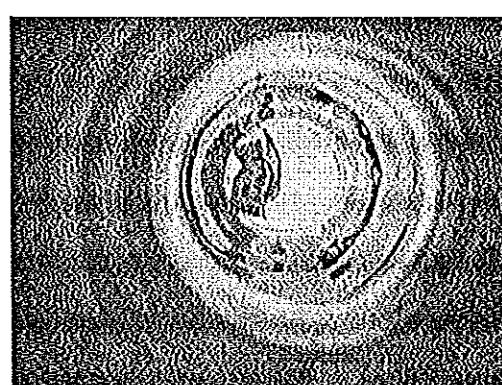
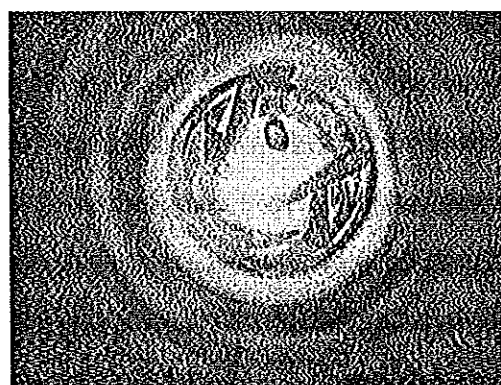

ภาพประกอบ 4-2 แสดง Block Diagram ขั้นตอนการวิจัย

การบันทึกภาพ เป็นการเก็บภาพของขวดที่สะอาดและขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมชนิดต่างๆอยู่ใน โดยใช้ กล้อง CCDขาวดำ ขนาด 320*240 จุดภาพ(Pixel) ถ่ายภาพ

ภาพประกอบ4-3 เป็นภาพกันขวดที่สะอาด ภาพประกอบ4-4 เป็นภาพกันขวดที่สะอาด ภาพประกอบ4-3และภาพประกอบ4-4 เป็นภาพกันขวดที่สะอาดทั้ง 2 รูปโดยขวดที่ทำการทดลอง เป็นขวดชนิดเดียวกันจะสังเกตเห็นว่าที่บริเวณกันขวดจะมีความสว่างมาก ส่วนที่เป็นสีเขารอบๆ เกิดจากการสะท้อนของแสงภายในขวด

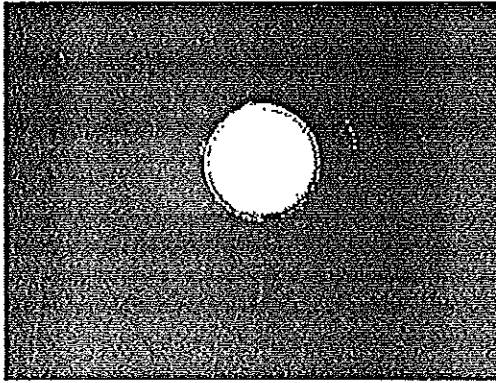
ภาพประกอบ4-5

ภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม

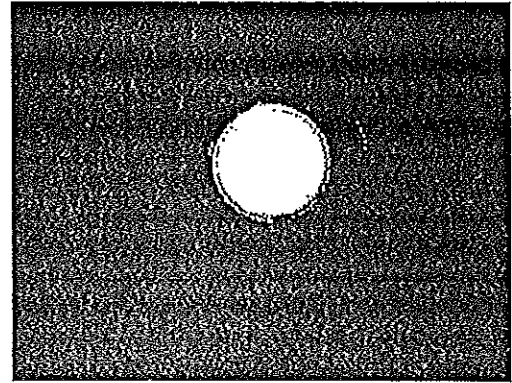
ภาพประกอบ4-6

ภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม

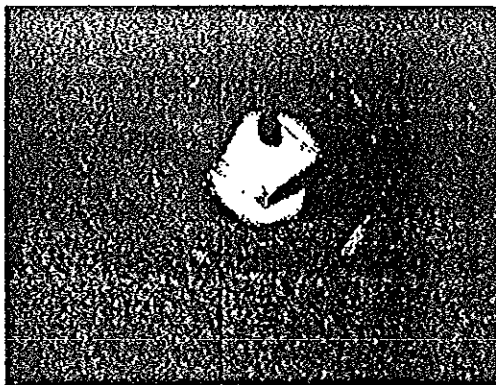
ภาพประกอบ 4-5 และภาพประกอบ 4-6 เป็นภาพที่มีสิ่งแปลกปลอมทั้ง 2ภาพโดยขวดที่นำมาทดลองเป็นขวดชนิดเดียวกัน จากรูปกันขวดที่สะอาดและรูปกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมเมื่อนำมาหาจุดแบ่งที่ 215(Threshold=215)จะได้ดังภาพประกอบ4-7 และภาพประกอบ 4-8

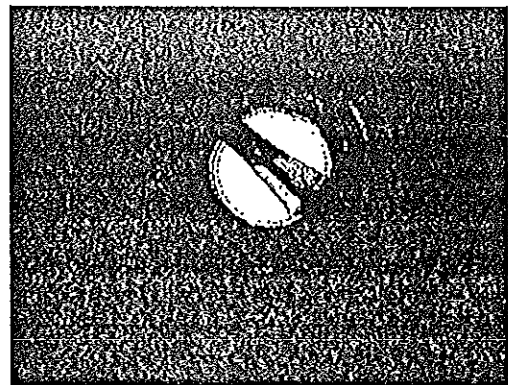
ภาพประกอบ4-7 เป็นภาพกันขวดที่สะอาด
เมื่อนำมาทำThreshold=215
จุดภาพที่ระดับ255มีจำนวน=3282จุดภาพ

ภาพประกอบ4-8เป็นภาพกันขวดที่สะอาด
เมื่อนำมาทำThreshold=215
จุดภาพที่ระดับ255มีจำนวน=3897จุดภาพ

ภาพประกอบ4-8 ภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม
เมื่อนำมาทำThreshold=215
จุดภาพที่มีระดับ255มีจำนวน=2843จุดภาพ

ภาพประกอบ4-9 ภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม
เมื่อนำมาทำThreshold=215
จุดภาพที่มีระดับ255มีจำนวน=2808 จุดภาพ

จากภาพที่ผ่านการทำThreshold จะสังเกตเห็นว่าจำนวนจุดภาพ(Pixel)ระดับ255หรือส่วนที่เป็นสีขาวจะมีจำนวนแตกต่างกันโดยภาพกันขวดที่สะอาดจะมีมากกว่าภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมดังนั้นในการตรวจว่าขวดใดสะอาดขวดใดมีสิ่งแปลกปลอมสามารถทำได้โดยการนับจำนวนจุดภาพ(Pixel)ที่บริเวณกันขวดโดยการใช้จุดแบ่งแยก (Threshold)เพื่อตรวจสอบว่าวิธีใช้จุดแบ่งแยก (Threshold)สามารถทำการแยกขวดสะอาดและขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้โดยทำการทดสอบขวดสะอาดและขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมจำนวน 100 ขวดซึ่งผลการทดสอบแสดงไว้ดัง

ตาราง 4-1

ตาราง 4-1 แสดงผลการทำ Threshold ที่ค่าต่างๆกับชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอม
ค่าต่างๆในตารางเป็นจำนวนจุดภาพ(Pixel) ที่มีระดับความเข้ม 255

ชนิดของสิ่งแปลกปลอม	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
1 หลอดพลาสติก	3213	3213	2843	0
2 หลอดพลาสติก	3126	3126	2809	0
3 ถุงพลาสติก	2386	2386	1887	0
4 เปลือกทอพีพี	5427	5427	4975	0
5 เปลือกทอพีพี	8044	8044	7623	0
6 หลอดน้ำแข็ง	3140	3140	2891	0
7 หลอดน้ำแข็ง	3164	3164	2921	0
8 จุดสีดำกลางขวด	4133	4133	3882	0
9 จุดสีดำกลางขวด	3300	3300	2960	0
10 จุดสีดำกลางขวด	3911	3911	3646	0
11 จุดสีดำกลางขวด	3564	3564	3392	0
12 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3893	3893	3456	0
13 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3912	3912	3475	0
14 ก้านบุหรี่	3623	3623	3356	0
15 ถ่านไฟฉาย	6109	6109	5683	0
16 เศษพลาสติกแข็ง	4136	4136	3504	0
17 เศษพลาสติกแข็ง	4122	4122	3495	0
18 ข้อต่อสายไฟฟ้า	3863	3863	3467	0
19 เศษผ้า	3147	3147	2800	0
20 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3251	3251	3072	0
21 พลาสติกกลมสีดำ	3216	3216	2918	0
22 ยางเส้นวงกลม	3845	3845	3584	0
23 ตะปู	3606	3606	3485	0
24 ฝาขวดน้ำอัดลม	6389	6389	5361	0
25 พลาสติกใส	3661	3661	3393	0

ชนิดของสิ่งแปลกปลอม	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
26 พลาสติกใส	3760	3760	3370	0
27 เศษกระดาษ	5552	5552	5012	0
28 ปากกา	6457	6457	5507	0
29 หลอดพลาสติก	4571	4571	3396	0
30 หลอดพลาสติก	4793	4793	4227	0
31 แท่งดินสอ	12009	12009	1129	0
32 หลอดพลาสติก	3770	3770	3260	0
33 พลาสติกใส	3507	3507	3218	0
34 เศษผ้า	4876	4876	4116	0
35 หลอดพลาสติก	3076	3076	2645	0
36 เปลือกทอพีพี	6171	6171	5971	0
37 ขอบบุหรี	2582	2582	2255	0
38 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3895	3895	3607	0
39 พลาสติกใส	3521	3521	3376	0
40 เศษกระดาษ	3287	3287	2981	0
41 เศษกระดาษ	3797	3797	3505	0
42 วัตถุขนาดเล็ก	4926	4926	4396	0
43 เศษกระดาษ	2966	2966	2512	0
44 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3703	3703	3507	0
45 พลาสติกใส	3095	3095	2782	0
46 หลอดพลาสติก	2716	2716	2557	0
47 เศษผ้า	5181	5181	4836	0
48 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3663	3663	3393	0
49 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3842	3842	3595	0
50 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3594	3594	3369	0
51 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3728	3728	3598	0
52 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4079	4079	3844	0

ชนิดของสิ่งแปลกปลอม	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
53 หลอดพลาสติก	3102	3102	2864	0
54 กระดาษแข็ง	3513	3513	3261	0
55 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3866	3866	3680	0
56 หลอดพลาสติก	2605	2605	2386	0
57 หลอดพลาสติก	3679	3679	3476	0
58 หลอดพลาสติก	3720	3720	3531	0
59 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3569	3569	3334	0
60 ฝาขวดน้ำดื่ม	9278	9278	8231	0
61 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3560	3560	3364	0
62 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3321	3321	3022	0
63 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3963	3963	3690	0
64 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3543	3543	3246	0
65 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3978	3978	3783	0
66 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3543	3543	3246	0
67 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4340	4340	3977	0
68 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4724	4724	4153	0
69 เศษผ้าขนาดเล็ก	3936	3936	3712	0
70 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4147	4147	3915	0
71 เศษกระดาษ	3364	3364	3163	0
72 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4224	4224	3787	0
73 เศษผ้า	3905	3905	3153	0
74 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3742	3742	3447	0
75 พลาสติกใส	4373	4373	3812	0
76 หลอดพลาสติก	5455	5455	4595	0
77 พลาสติกใส	5349	5349	4292	0
78 เศษผ้า	2092	2092	1911	0
79 พลาสติกสีดำ	3879	3879	3666	0

ชนิดของสิ่งแปลกปลอม	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
80 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3937	3937	3679	0
81 เศษกระดาษ	7769	7769	7111	0
82 เศษผ้า	3780	3780	3099	0
83 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3921	3921	3644	0
84 เศษลูกมะนาว	6967	6967	6277	0
85 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	3130	3130	2932	0
86 กระดาษ	3584	3584	3092	0
87 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4703	4703	4238	0
88 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	4265	4265	3944	0
89 เปลือกทอफी	7922	7922	7470	0
90 หลอดพลาสติก	3779	3779	3640	0
91 เปลือกทอफी	8080	8080	7706	0
92 เปลือกทอफी	4687	4687	4213	0
93 เปลือกทอफी	5985	5985	5632	0
94 เปลือกทอफी	4318	4318	3898	0
95 ยางเส้น	4978	4978	4549	0
96 เปลือกทอफी	10438	10438	9946	0
97 ฝาขวด	5876	5876	5107	0
98 ฝาขวด	6624	6624	5645	0
99 ก้นบุหรี่	3788	3788	3589	0
100 ลูกมะนาว	5128	5128	4531	0

ตาราง 4-2 แสดงผลการทำ Threshold ที่ค่าต่างๆกับขนาดที่สะอาด
ค่าต่างๆในตารางเป็นจำนวนจุดภาพ(Pixel) ที่มีระดับความเข้ม 255

ขนาดสะอาด (ขนาดที่)	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
1	3592	3592	3282	0
2	4070	4070	3897	0
3	4090	4090	3816	0
4	3837	3837	3633	0
5	4355	4355	3828	0
6	4456	4456	4037	0
7	4003	4003	3758	0
8	3551	3551	3385	0
9	4194	4194	3806	0
10	3968	3968	3701	0
11	3735	3735	3502	0
12	4142	4142	4013	0
13	3747	3747	3477	0
14	3369	3369	3263	0
15	3905	3905	3755	0
16	3177	3177	3033	0
17	3857	3857	3578	0
18	3689	3689	3582	0
19	3518	3518	3367	0
20	3709	3709	3533	0
21	3880	3880	3685	0
22	3789	3789	3448	0
23	3836	3836	3686	0
24	3951	3951	3772	0
25	3968	3968	3765	0

หมวดสถานะ (หมวดที่)	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
26	3996	3996	3741	0
27	3844	3844	3597	0
28	3701	3701	3559	0
29	3651	3651	3516	0
30	3429	3429	3242	0
31	3838	3838	3712	0
32	3366	3366	3109	0
33	4043	4043	3829	0
34	4168	4168	4030	0
35	3643	3643	3459	0
36	4087	4087	3849	0
37	3274	3274	3095	0
38	4278	4278	4146	0
39	4152	4152	3954	0
40	3967	3967	3642	0
41	3597	3597	3471	0
42	3573	3573	3445	0
43	3633	3633	3428	0
44	4056	4056	3614	0
45	4118	4118	3950	0
46	3762	3762	3565	0
47	3936	3936	3633	0
48	3991	3991	3787	0
49	3691	3691	3567	0
50	4005	4005	3791	0
51	4412	4412	4196	0
52	4044	4044	3730	0

หมวดสาขา (หมวดที่)	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
53	3934	3934	3687	0
54	4201	4201	3946	0
55	3949	3949	3699	0
56	3346	3346	3211	0
57	3518	3518	3357	0
58	3599	3599	3433	0
59	3486	3486	3201	0
60	3180	3180	2921	0
61	3798	3798	3649	0
62	3768	3768	3516	0
63	3440	3440	3231	0
64	4008	4008	3803	0
65	3782	3782	3557	0
66	3512	3512	3267	0
67	3999	3999	3583	0
68	3610	3610	3335	0
69	3538	3538	3322	0
70	3542	3542	3334	0
71	3633	3633	3431	0
72	4110	4110	3868	0
73	3726	3726	3479	0
74	3873	3873	3656	0
75	4058	4058	3661	0
76	3827	3827	3568	0
77	3510	3510	3340	0
78	4587	4587	4107	0
79	3696	3696	3316	0

หมวดระชาด (ขวดที่)	จุดแบ่งแยก(Threshold)			
	200	210	215	216
80	4219	4219	3930	0
81	4105	4105	3891	0
82	3415	3415	3256	0
83	4385	4385	3904	0
84	4137	4137	4002	0
85	3924	3924	3753	0
86	3914	3914	3607	0
87	3422	3422	3288	0
88	3608	3608	3446	0
89	3225	3225	3045	0
90	3953	3953	3683	0
91	3434	3434	3354	0
92	3807	3807	3575	0
93	3552	3552	3338	0
94	3402	3402	3235	0
95	3575	3575	3432	0
96	3324	3324	3103	0
97	3491	3491	3315	0
98	3888	3888	3681	0
99	3630	3630	3371	0
100	3479	3479	3295	0

จากตาราง 4-1 เมื่อนำภาพกันขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมชนิดต่างๆอยู่ภายในนำมาหาจำนวนจุดภาพโดยใช้จุดแบ่งแยก(Threshold)ค่าต่างๆจะสังเกตพบว่าที่จุดแบ่งแยก200และ210นับจำนวนจุดภาพได้เท่ากัน ที่จุดแบ่งแยก216จะมีค่าเป็นศูนย์แสดงว่าภาพที่นำมาทดสอบมีความเข้มของระดับเทาสูงสุดเท่ากับ215ภาพที่ทดสอบเป็นภาพที่มีความละเอียด320*240จุดภาพขนาด 8bit จากตาราง 4-2 เมื่อนำภาพกันขวดที่ระชาดนำมาหาจำนวนจุดภาพโดยใช้จุดแบ่งแยก(Threshold)ค่าต่างๆจะสังเกตพบว่าที่จุดแบ่งแยก200และ210นับจำนวนจุดภาพได้เท่ากันที่จุด

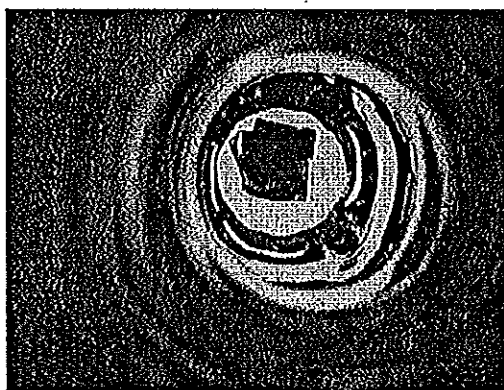
แบ่งแยก216จะมีค่าเป็นศูนย์แสดงว่าภาพที่นำมาทดสอบมีความเข้มของระดับเทาสูงสุดเท่ากับ 215ภาพที่ทดสอบเป็นภาพที่มีความละเอียด320*240จุดภาพ(Pixel) ขนาด 8bit

จากตาราง 4-1 และตาราง 4-2 จะเห็นว่าจุดแบ่งแยก215เป็นค่าที่สามารถแยกขอบ สะอาดและขอบมีสิ่งแปลกปลอมได้โดยการกำหนดค่าอ้างอิงหนึ่งค่า เช่นถ้ากำหนดค่าอ้างอิง3200 หมายความว่าขอบใดที่จำนวนจุดภาพ(Pixel)ที่มีระดับเทา255มีจำนวนมากกว่า3200 จุดภาพ แสดงว่าเป็นขอบที่สะอาดและถ้าขอบใดมีจำนวนจุดภาพที่มีระดับเทา255มีจำนวนน้อยกว่า3200 จุดภาพแสดงว่าเป็นขอบที่ไม่สะอาดหรือเป็นขอบที่มีสิ่งแปลกปลอมจากตาราง4-1และตาราง 4-2 สามารถหาความสามารถในการแบ่งแยกได้ดังตาราง 4-3

ประเภทขอบ	ความสามารถในการแยกขอบ(%)
ขอบสะอาด	95
ขอบที่มีสิ่งแปลกปลอม	23

ตาราง 4-3 แสดงความสามารถในการแบ่งแยกขอบสะอาดและขอบที่มีสิ่งแปลกปลอม

จากตาราง 4-3 พบว่าสามารถแยกขอบสะอาดได้ดีโดยขอบสะอาด100ขอบสามารถบอกว่าเป็นขอบดี 95 ขอบและขอบที่มีสิ่งแปลกปลอม100 ขอบสามารถบอกว่าเป็นขอบที่มีสิ่งแปลกปลอม 23 ขอบ ซึ่งยังไม่มีความแม่นยำเพียงพอเนื่องจากความผิดพลาด เกิดจากในการหาจำนวนจุดภาพ(Pixel) เป็นการนับทั้งรูปซึ่งจะนับจำนวนจุดภาพ(Pixel) นอกบริเวณกันขั้วรวมอยู่ด้วย

ภาพประกอบ 4-11

ขอบที่มีสิ่งแปลกปลอม

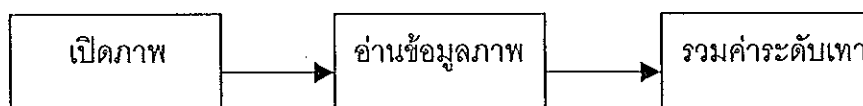
ภาพประกอบ 4-12

เป็นภาพที่ 4-11เมื่อทำThreshold =215

จากรูปทั้ง2 จะสังเกตเห็นว่าสีขาวรอบกันขอบเกิดจากการสะท้อนภายในขอบซึ่งทำให้เกิดความผิดพลาดในการคำนวณหาจำนวนจุดภาพ(Pixel)วิธีแก้ข้อผิดพลาดนี้สามารถแก้โดยการหาจำนวนจุดภาพ(Pixel)เฉพาะบริเวณกันขั้วเท่านั้นซึ่งสามารถหาได้โดยการออกแบบโปรแกรมซึ่งจะได้กล่าวไว้ในหัวข้อต่อไป

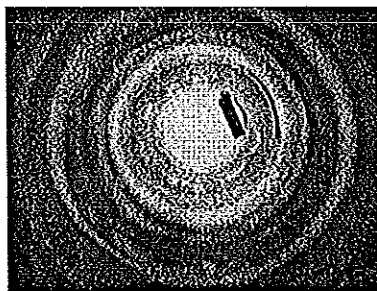
4.2 การออกแบบโปรแกรมตรวจขูด

จากการตรวจขูดโดยการทำ Threshold และนับจำนวน Pixel ของภาพกันขูดที่สะอาดและภาพกันขูดที่มีสิ่งแปลกปลอมพบว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกิดจากการนับจำนวน Pixel ทั้งภาพ ซึ่งรวมถึงบริเวณที่อยู่นอกบริเวณกันขูดเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ได้โดยการนับจำนวน Pixel เฉพาะที่อยู่ภายในบริเวณกันขูด ในการนับจำนวน Pixel ที่อยู่ภายในบริเวณกันขูดจำเป็นจะต้องทราบตำแหน่งของบริเวณกันขูดว่าอยู่ส่วนใดของภาพซึ่งจะต้องออกแบบโปรแกรมเพื่อใช้ในการหาตำแหน่งกันขูด

ภาพประกอบ 4-13 แสดง Block Diagram การออกแบบโปรแกรม

4.2.1 การเปิดภาพ เป็นการเขียนโปรแกรมเพื่อต้องการติดต่อกับภาพต่างๆเพื่อนำภาพต่างๆมาทำการประมวลผลต่อไปข้อมูลที่ได้จากการเปิดภาพเช่น ขนาดของไฟล์ ขนาดความกว้างของภาพขนาดความยาวของภาพ

ภาพประกอบ 4-14

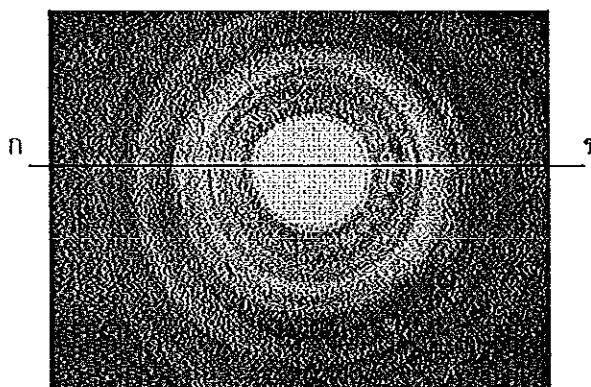
แสดงกันขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม

จากภาพประกอบ 4-14 เมื่อนำมาหาข้อมูลภาพจะได้ดังรายละเอียดข้างล่าง

id[2] = 6 เป็นรหัสที่ใช้เช็คว่าเป็นไฟล์ BMP
 filesize = 12342 เป็นรหัสที่ใช้บอกขนาดของไฟล์
 reserve[2] = 1078 เป็นรหัสที่สงวนไว้
 headersize = 1078 เป็นรหัสที่ใช้บอกขนาดของ Header size
 infosize = 28 เป็นรหัสที่ใช้บอกขนาดของส่วนที่เป็น information ซึ่งจะมีค่าเป็น 28H เสมอ

255
 255
 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 000 000 000 000 000 000 000 000
 000
 000
 000
 000
 000
 000

จะแสดงค่าต่างๆของแต่ละจุดภาพ (Pixel) ของภาพประกอบ 4-15 บริเวณกลางรูปซึ่งเป็นสีขาวจะมีค่าของจุดภาพ เป็น 255 ส่วนบริเวณนอกกรอบนอกซึ่งเป็นสีดำจะมีค่าของจุดภาพ ต่ำเข้าหาศูนย์ เมื่อทำการทดสอบภาพกันขูดที่สะอาดดังภาพประกอบ 4-16

ภาพประกอบ 4-16

แสดงภาพกันขูดที่สะอาด

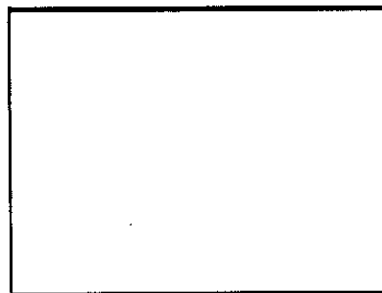
ค่าที่แสดงข้างล่างเป็นค่าระดับเทาใน 1 แถว(แนว ก-ข)ซึ่งเป็นแถวที่ 118

037 040 069 037 036 037 040 069 037 036 037 040 037 069 036 041 069 036 041 036
 069 041 069 040 037 073 036 073 069 041 073 073 073 073 073 109 073 077 106 109
 073 077 073 106 073 077 073 105 073 077 073 106 077 105 077 106 077 109 110 146
 109 146 146 110 146 109 110 109 110 109 073 110 073 109 077 106 077 105 077 106
 077 105 110 109 114 142 146 150 178 183 186 183 182 183 182 183 182 219 183 219
 219 219 186 215 187 215 182 183 182 150 146 179 150 178 150 146 183 182 183 219
 182 183 182 219 183 182 183 182 183 146 186 215 219 255 223 215 182 255 255 255

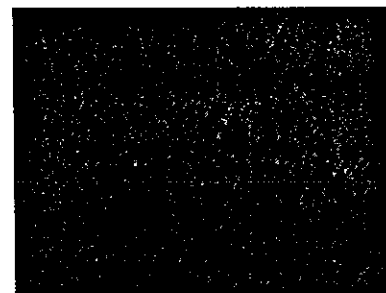
255
 255
 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 255 219 219
 219 223 215 182 183 150 178 183 150 182 183 182 183 182 179 150 178 150 146 179
 150 146 146 182 183 182 183 182 183 182 183 182 183 219 186 215 187 215 182 183
 186 215 187 219 215 219 186 219 215 187 219 182 183 219 182 183 182 183 182 183
 150 178 146 110 113 110 105 110 073 109 073 077 110 105 077 073 073 073 073 073
 073 073 073 073 073 073 037 073 073 073 073 073 073 073 040 069 073 073 073 073
 041 073 069 073 040 073 073 069 073 041 073 036 073 069 041 036 073 037 073 036

แสดงค่าต่างๆของแต่ละจุดภาพ ของรูปภาพประกอบ 4-16 เป็นภาพกันขูดที่สะอาด จะพบว่าแต่ละจุดภาพ จะมีระดับเทาต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเข้มของแสงที่บริเวณกลางรูป ซึ่งเป็นสีขาวจะมีค่าของจุดภาพ เป็น 255 ส่วนบริเวณนอกรอบนอกซึ่งมีระดับความเข้มต่างกันจะมีค่าของระดับเทาแต่ละจุดภาพ จะต่างกันค่าที่นำมาแสดงเพียง 320จุดภาพ หรือหนึ่งแถวส่วน แถวอื่นๆจะคล้ายกันขึ้นอยู่กับความเข้มของแสงที่ จุดภาพ นั้นๆ

4.2.3 การรวมค่าระดับเทา จากการอ่านข้อมูลภาพจะพบว่าค่าต่างๆของแต่ละจุดภาพ ของรูปภาพกันขูดที่สะอาด จะมีระดับเทาต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเข้มของแสง ถ้ารวมค่า ระดับเทาของภาพแต่ละภาพที่มีความเข้มต่างกันจะได้ผลรวมของระดับเทาต่างกันด้วย เช่นภาพ ประกอบ 4-17 ซึ่งเป็นภาพขนาด 320 x 240จุดภาพ ถ้าเป็นภาพสีขาวทั้งหมดแสดงว่าระดับ gray scale ของแต่ละจุดภาพ เป็น 255 ดังนั้นเมื่อรวมระดับ gray scale ทั้งหมดจะเท่ากับ $320 \times 240 \times 255 = 19584000$ และ ภาพประกอบ 4-18 เป็นภาพสีดำผลรวม เท่ากับ $320 \times 240 \times 0 = 0$

ภาพประกอบ 4-17 แสดงภาพสีขาว

ภาพประกอบ 4-18 แสดงภาพสีดำ

จากการรวมค่าระดับเทาของภาพที่มีสีขาวและภาพที่มีสีดำทำให้ทราบว่าภาพที่มีความเข้มน้อย ผลรวมระดับเทาจะมีค่าน้อยกว่าภาพที่มีความเข้มมาก จากหลักการดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการตรวจขูดได้เพราะว่าขูดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน สิ่งแปลกปลอมนั้นจะเป็นส่วนที่บ่งแสง

ทำให้ส่วนนั้นมีความเข้มข้นเมื่อเทียบกับเขตที่สะอาดเพราะเขตที่สะอาดจะมีพื้นที่ที่มีความเข้ม
สูงมากกว่า โดยได้ทำการทดสอบกับเขตสะอาดและเขตที่มีสิ่งแปลกปลอมผลดังแสดงไว้ใน
ตาราง 4-4

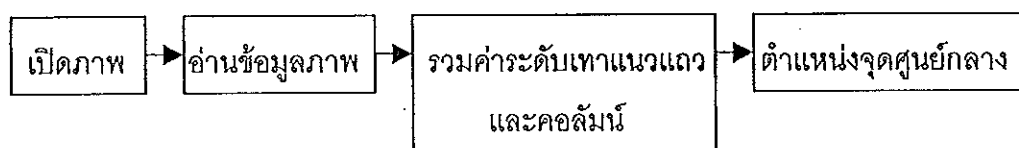
ตาราง 4-4 แสดงผลการรวมค่าระดับเทาของเขตสะอาดและเขตที่มีสิ่งแปลกปลอม

เขตลักษณะต่างๆ	ผลรวมระดับเทา
1 เขตสะอาด	4060465
2 เขตที่มีหลอดพลาสติกอยู่ภายใน	3777966
3 เขตที่มีถุงพลาสติกอยู่ภายใน	3780718
4 เขตที่มีเปลือกหอยฟองอยู่ภายใน	3618112
5 เขตที่มีขอบฝาขวดน้ำดื่มอยู่ภายใน	4085861
6 เขตที่มีถ่านไฟฉายอยู่ภายใน	3501948
7 เขตที่มีพลาสติกแข็งอยู่ภายใน	3905150
8 เขตที่มีเศษผ้าอยู่ภายใน	3543037
9 เขตที่มีกัมพูหรืออยู่ภายใน	4014548

จะสังเกตเห็นว่าภาพกันเขตที่สะอาดจะมีผลรวมระดับเทามากกว่าภาพของกันเขตที่มีสิ่งแปลก
ปลอมเพราะที่บริเวณกันเขต เขตที่สะอาดมีพื้นที่ที่สว่างมากกว่าทำให้ผลรวมระดับเทาสูงกว่า
แต่เขตที่มีขอบฝาขวดน้ำดื่มอยู่ภายในจะมีค่าผลรวมระดับเทาสูงกว่าภาพของเขตที่สะอาด
เพราะเกิดจากการสะท้อนภายในเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวทำได้โดยการพิจารณาเฉพาะพื้นที่
บริเวณกันเขตเท่านั้น

4.3 การหาตำแหน่งกันขวด

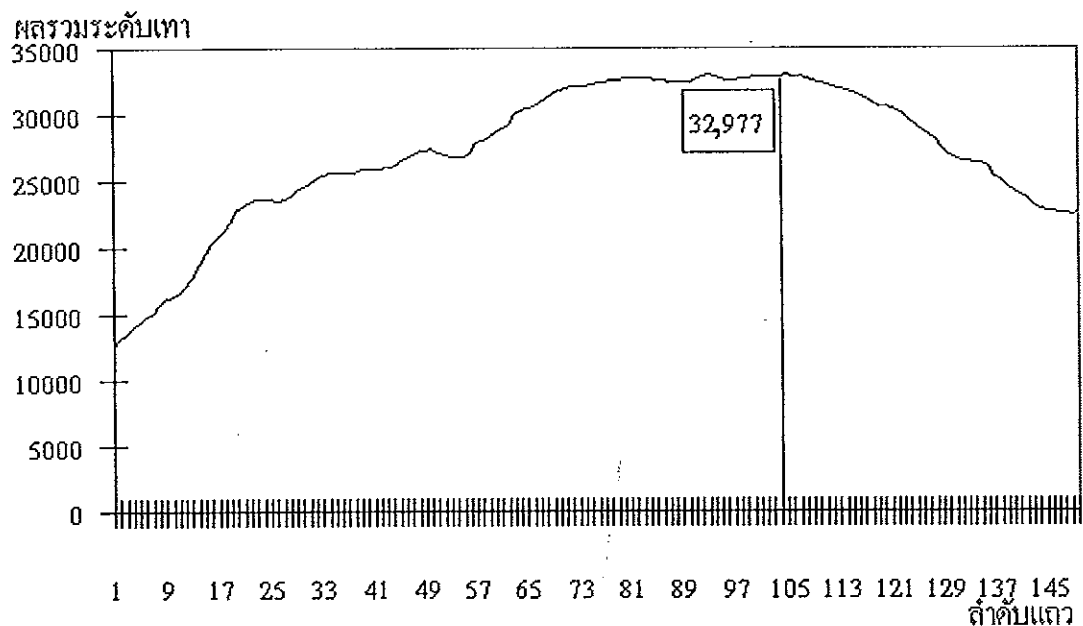
จากการตรวจขวดโดยการรวมค่าระดับเทานั้นความผิดพลาดเกิดจากการรวมระดับเทาทิ้งภาพซึ่งจะรวมเอาพื้นที่อยู่รอบนอกบริเวณกันขวดซึ่งเป็นส่วนที่เกิดจากการสะท้อนตั้งนั้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวจึงต้องหาตำแหน่งของบริเวณกันขวดเพื่อนำเฉพาะบริเวณกันขวดมาทำการตรวจสอบหาสิ่งแปลกปลอม ในการหาตำแหน่งบริเวณกันขวดนั้นจะอาศัยการหาตำแหน่งจุดศูนย์กลางของกันขวด

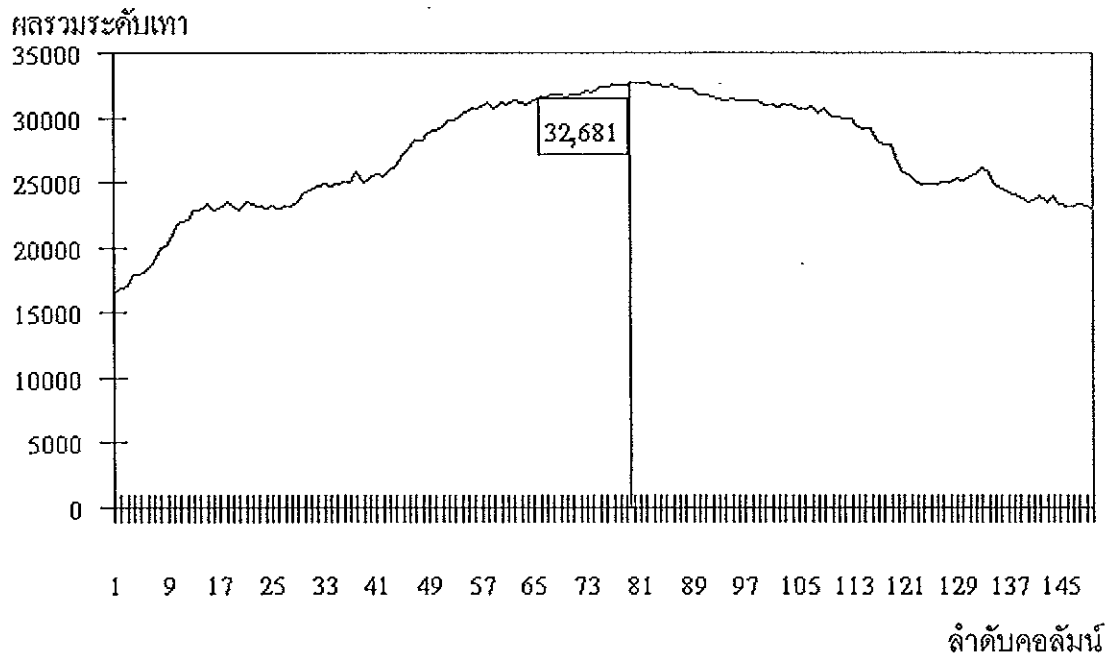
ภาพประกอบ 4-19 แสดง Block Diagram การหาตำแหน่งกันขวด

4.3.1 การหาจุดศูนย์กลางของกันขวด

เนื่องจากขวดที่สะอาดที่บริเวณจุดศูนย์กลางจะมีความสว่างมากกว่าบริเวณอื่นดังนั้นถ้ารวมค่าระดับเทาของแต่ละPixelในแนวแถวและแนวคอลัมน์จะได้ค่าผลรวมซึ่งมีค่าค่อยๆเพิ่มขึ้นจนถึงค่าสูงสุดและค่อยๆลดต่ำลงดังนั้นจุดศูนย์กลางกันขวดคือจุดตัดของจุดที่ผลรวมระดับเทามากที่สุดของแนวแถวและแนวคอลัมน์ดังแสดงใน ภาพประกอบ 4-20 และ ภาพประกอบ 4-21

ภาพประกอบ 4-20 แสดง Profile ผลรวมแนวแถว

ภาพประกอบ 4-21 แสดง Profile ผลรวมแนวคอลัมน์

จากภาพประกอบ 4-20 พบว่าค่าสูงสุดอยู่แถวที่ 104 และภาพประกอบ 4-21 ค่าสูงสุดอยู่คอลัมน์ที่ 79 ดังนั้นจุดศูนย์กลางของกันขวดจะอยู่ที่จุดตัดของแถว 104 และคอลัมน์ที่ 79 ในภาพประกอบ 4-20 และ 4-21 ข้อมูลที่นำมาหา Profile เป็นข้อมูลจากการรันโปรแกรมอ่านข้อมูลภาพของขวดที่สะอาด การรวมระดับเทา ในแนวแถว และแนว คอลัมน์ เป็นโปรแกรมที่อ่านข้อมูลภาพและนำข้อมูลภาพบางส่วน เข้ามาเก็บไว้ใน array ขนาด 150 x 150 โดยข้อมูลภาพที่นำมาเก็บนั้นเป็นข้อมูลที่อยู่บริเวณตรงกลางของภาพ ซึ่งจะครอบคลุมพื้นที่บริเวณกันขวดหลังจากนำข้อมูลเก็บใน array แล้ว ทำการรวมระดับเทาของ Pixel แต่ละแถวแต่ละคอลัมน์ ซึ่งมีจำนวน 150 แถว และ 150 คอลัมน์ ดังผลจากการรันโปรแกรม

sum row									
12616	13229	13561	14068	14401	14871	15167	15825	16153	16372
16697	17171	17682	18854	19616	20277	20861	21409	21920	22828
23194	23449	23599	23672	23567	23489	23595	23778	24179	24544
24804	25165	25457	25602	25607	25639	25638	25570	25858	25934
25934	25930	26007	26116	26588	26734	26993	27244	27325	27354
27098	26921	26846	26805	26775	27066	27860	28010	28296	28589
28988	29269	30001	30291	30435	30654	30872	31199	31709	31890

31994	32067	32103	32144	32247	32393	32465	32534	32569	32653
32685	32718	32717	32680	32612	32533	32497	32393	32384	32425
32570	32821	32972	32899	32676	32611	32607	32680	32717	32891
32899	32900	32900	32937	32977	32865	32828	32678	32537	32428
32323	32065	31960	31816	31669	31492	31265	30974	30648	30547
30464	30323	29959	29609	29120	28803	28546	28081	27467	26994
26628	26555	26483	26373	26304	26081	25242	24982	24580	24252
23960	23640	23125	22942	22792	22654	22610	22504	22463	22504

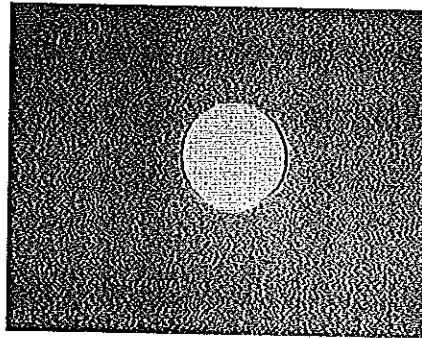
sum column

16426	16933	17067	17953	17951	18410	18916	19938	20220	21401
21920	22048	22801	22839	23334	22816	23040	23534	23204	22944
23466	23278	23116	23019	23176	23030	23124	23186	23437	24178
24417	24772	24842	24690	24913	24999	24984	25724	24962	25258
25699	25432	25884	26230	27165	27641	28236	28227	28868	28957
29341	29777	29781	30312	30537	30716	30804	31159	30722	31214
30955	31241	31123	31074	31258	31644	31573	31798	31712	31677
31728	31827	32032	31983	32465	32426	32490	32594	32588	32681
32641	32646	32485	32518	32427	32477	32208	32201	32172	31764
31773	31687	31422	31346	31475	31382	31321	31311	31280	30933
30984	30877	30996	30936	30651	30665	30843	30442	30636	30099
30083	29994	29906	29247	29217	29167	28192	27953	27939	26590
25772	25482	25004	24945	24833	24845	25050	25005	25387	25231
25557	25644	26145	25854	24936	24487	24186	24099	23894	23555
23577	23892	23484	23922	23261	23197	23220	23384	23122	23029

จากการทำงานของโปรแกรมจะได้ผลรวมระดับเทาแนวแถวและแนวคอลัมน์ แนวแถวค่าที่มากที่สุดคือ32977ซึ่งอยู่ที่แถว104และแนวคอลัมน์ค่าที่มากที่สุดคือ32681ซึ่งอยู่คอลัมน์ที่79ดังนั้นจุดศูนย์กลางของขวดจะอยู่ที่จุดตัดของแถวที่104และคอลัมน์ที่79จากการใช้โปรแกรมหาจุดศูนย์กลางอัตโนมัติทำให้ทราบตำแหน่งของกันขวดได้ซึ่งสามารถคำนวณหาพื้นที่บริเวณกันขวดได้เช่นเดียวกัน

4.3.2 การหาพื้นที่กั้นขอบ

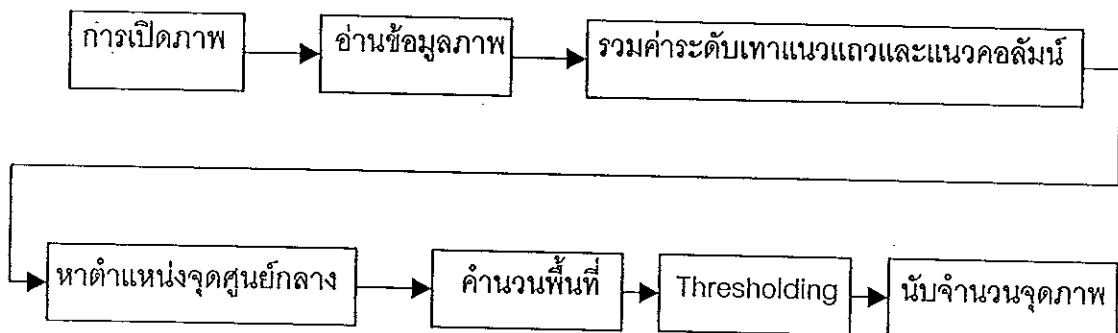
เมื่อหาจุดศูนย์กลางจากการรวมค่าระดับเทาของจุดภาพ(Pixel)ได้ก็สามารถหาพื้นที่ของกั้นขอบได้ในการหาพื้นที่กั้นขอบจะต้องทราบพื้นที่กั้นขอบจริงก่อนโดยการหาสีดำบนแผ่นพลาสติกแต่เว้นไว้เท่ากับพื้นที่ของกั้นขอบดังภาพประกอบ 4-22

ภาพประกอบ 4-22

แสดงแผ่นพลาสติกสีดำสำหรับหาพื้นที่

ให้โปรแกรมอ่านภาพหาระดับเทาของภาพพลาสติกสีดำสำหรับหาพื้นที่พบว่าจะมีระดับเทา 2 ระดับคือ 0 และ 255 บริเวณที่ทาสีดำจะเป็น 0 บริเวณที่สีขาวจะเป็น 255 นับจำนวนจุดภาพที่มีระดับเทา 255 ในแถวที่มีจุดภาพระดับเทา 255 มากที่สุดมีจำนวน 64 จุด ดังนั้นเส้นผ่าศูนย์กลางของกั้นขอบจะมีจำนวน 64 จุดภาพ และนับจำนวนจุดภาพที่มีระดับเทา 255 ได้เท่ากับ 2048 จุดภาพ แสดงว่าพื้นที่ของกั้นขอบมีจำนวน 2048 จุดภาพ จากการเปิดภาพ จนถึงการหาพื้นที่กั้นขอบซึ่งจะได้แนวทางการตรวจขอบโดยแสดงดัง Block Diagram

ภาพประกอบ 4-23

แสดง Block Diagram การหาจำนวนจุดภาพ(Pixel)

Thresholding เมื่อได้พื้นที่กันขวดแล้วจะต้องมีการกำหนดจุดแบ่ง(Threshold)เพื่อเป็นการแยกว่าขวดใดสะอาดขวดใดมีสิ่งแปลกปลอมจากการทดสอบกับขวดน้ำอัดลม(coke)ซึ่งเป็นขวดแก้วสีขาวได้พบว่าบริเวณกันขวดแต่ละจุดภาพมีระดับเทาเท่ากับ 255 ดังนั้นในการตรวจขวดจะอาศัยจุดแบ่ง255เป็นจุดแบ่งแยก ถ้าจุดภาพบริเวณกันขวดที่มีระดับเทา 255 มีจำนวนเท่ากับ 2048 จุด แสดงว่าขวดนั้นเป็นขวดสะอาด ถ้าจุดภาพ บริเวณกันขวดที่มีระดับเทา 255 มีจำนวนน้อยกว่า 2048 จุด แสดงว่าขวดนั้นเป็นขวดสกปรกหรือเป็นขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม

การหลักการต่างๆได้ออกแบบโปรแกรมตรวจขวดโดยการอาศัยการหาจุดศูนย์กลางโดยอัตโนมัติซึ่งได้ทำการทดสอบกับขวดน้ำอัดลม(coke)ขวดสะอาด 100ขวด และขวดมีสิ่งแปลกปลอม100ขวด ผลการทดสอบดังแสดงไว้ในตาราง 4-5

ตาราง 4-5 แสดงผลการทดสอบการตรวจขวดโดยการหาตำแหน่งกันขวดอัตโนมัติ
ค่าในตารางแสดงตำแหน่งจุดศูนย์กลางและจำนวนของจุดภาพที่มีระดับเทา 255 ของกันขวด

สิ่งแปลกปลอม	ขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน				ขวดสะอาด			
	Center		Threshold		Center		Threshold	
	row	col	200	255	row	col	200	255
1 หลอดพลาสติก	99	77	2020	1965	88	75	2011	972
2 หลอดพลาสติก	91	86	1985	1665	103	81	2048	2048
3 ขวดพลาสติก	61	85	1683	380	104	82	2048	2048
4 เปลือกทอพี	107	56	1900	788	94	72	2042	2031
5 เปลือกทอพี	101	84	483	388	93	88	2047	2038
6 หลอดน้ำแข็ง	104	80	1860	1648	94	82	2048	2048
7 หลอดน้ำแข็ง	108	73	1964	1914	93	96	2017	966
8 จุดสีดำกลางขวด	87	77	2046	2025	99	84	2048	2045
9 จุดสีดำกลางขวด	89	92	2039	834	97	85	2048	2047
10 จุดสีดำกลางขวด	92	85	2029	2025	93	86	2048	2042
11จุดสีดำกลางขวด	92	77	2046	2036	89	87	2048	1029
12 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	87	69	2000	829	92	75	2047	2041
13 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	94	82	2042	1927	89	77	2048	1038
14 กันบูหรี่	79	92	1986	842	101	88	2039	2025

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน					ขนาดกระดาษ			
สิ่งแปลกปลอม	Center		Threshold		Center		Threshold	
	row	col	200	255	row	col	200	255
15 ถ่านไฟฉาย	61	84	1752	1475	101	81	2048	2048
16 เศษพลาสติกแข็ง	115	72	2035	1982	88	75	2003	1916
17 เศษพลาสติกแข็ง	120	90	2008	1934	82	84	1033	930
18 ขั้วต่อสายไฟฟ้า	104	82	1902	1889	89	74	2033	1012
19 เศษผ้า	127	50	1268	1181	94	89	2039	2015
20 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	96	83	2023	1967	93	73	2042	2021
21 พลาสติกกลมสีดำ	79	94	1021	863	92	68	2022	1965
22 ยางเส้นวงกลม	92	87	1975	1918	91	77	2048	2037
23 ตะปู	82	74	1004	844	93	82	2048	2048
24 ฝาขวดน้ำอัดลม	111	92	2046	2047	88	84	2048	2033
25 พลาสติกใส	94	88	2014	1837	101	79	2048	2047
26 พลาสติกใส	92	99	1004	951	93	90	2046	2028
27 เศษกระดาษ	102	69	1895	1742	94	93	2037	2002
28 ปากกา	80	62	2023	639	103	84	2042	2039
29 หลอดพลาสติก	103	102	1990	809	94	80	2048	2046
30 หลอดพลาสติก	95	95	2034	1874	103	84	2048	2037
31 แผ่นดินสอ	127	128	1870	1824	99	88	2048	2038
32 หลอดพลาสติก	92	95	1952	1680	91	72	2044	906
33 พลาสติกใส	99	88	2045	1930	101	84	2048	2046
34 เศษผ้า	99	110	1993	1816	92	72	2046	2038
35 หลอดพลาสติก	90	74	859	509	100	93	2040	2002
36 เปลือกทอพีพี	123	120	1547	1499	89	87	2048	1046
37 ขอบบุหรี	82	106	932	549	89	82	2043	1010
38 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	100	94	2048	2044	94	95	2024	2007
39 พลาสติกใส	99	93	1853	1719	82	85	2048	1042
40 เศษกระดาษ	80	106	735	494	92	84	2048	2048

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน					ชนิดสะอาด			
สิ่งแปลกปลอม	Center		Threshold		Center		Threshold	
	row	col	200	255	row	col	200	255
41 เศษกระดาษ	117	90	2014	962	96	78	2048	2046
42 วัตถุขนาดเล็ก	105	94	2023	1994	97	79	2047	2046
43 เศษกระดาษ	104	99	1820	1330	99	77	2045	2028
44 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	93	85	2045	2024	88	84	2024	1023
45 พลาสติกใส	81	93	833	641	96	78	2048	2045
46 หลอดพลาสติก	89	84	2011	973	91	90	2043	1030
47 เศษผ้า	120	55	658	431	93	98	2006	900
48 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	98	93	2040	1029	96	84	2048	2048
49 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	101	97	2033	2009	98	76	2047	2036
50 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	100	84	2047	2034	97	74	2043	2024
51 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	96	97	2037	2030	99	79	2048	2046
52 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	82	86	1048	955	90	94	2034	971
53 หลอดพลาสติก	107	89	735	495	95	91	2033	2017
54 กระดาษแข็ง	95	95	2037	2030	93	89	2048	2039
55 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	104	83	2045	2014	89	79	2039	1036
56 หลอดพลาสติก	102	93	1854	1706	99	79	2042	2041
57 หลอดพลาสติก	87	86	2036	890	92	79	2048	2037
58 หลอดพลาสติก	92	80	2035	986	87	79	2044	1026
59 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	92	89	2022	944	87	84	2044	1020
60 ฝาขวดน้ำดื่ม	125	149	1597	144	96	86	2047	1030
61 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	91	76	1030	894	90	72	2039	1005
62 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	94	80	2042	1907	99	83	2048	2040
63 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	90	83	2039	895	93	78	2048	1038
64 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	95	91	2038	2015	91	86	2047	2045
65 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	100	95	2048	2044	86	81	1005	994
66 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	93	89	2046	2041	100	85	2045	2040

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน					ชนิดสะอาด			
สิ่งแปลกปลอม	Center		Threshold		Center		Threshold	
	row	col	200	255	row	col	200	255
67 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	92	83	2040	1036	93	77	2047	2041
68 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	102	86	2048	2046	90	83	2041	1927
69 เศษผ้าขนาดเล็ก	89	78	2047	1001	92	79	2048	1044
70 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	100	79	2043	1955	91	73	2039	1980
71 เศษกระดาษ	87	97	204	971	92	76	2044	2033
72 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	97	88	2036	1975	103	79	2048	2043
73 เศษผ้า	65	95	511	209	92	77	2047	2038
74 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	106	88	2038	1978	100	85	2048	2045
75 พลาสติกใส	106	92	1795	349	87	83	2036	1020
76 หลอดพลาสติก	95	68	2038	1877	99	88	2046	2032
77 พลาสติกใส	101	114	2023	1863	89	73	2045	1011
78 เศษผ้า	83	52	1237	126	104	85	2048	2045
79 พลาสติกสีดำ	88	90	2048	1033	90	94	2037	977
80 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	95	94	2045	2033	90	87	2048	1046
81 เศษกระดาษ	87	82	1690	1536	104	79	2048	2045
82 เศษผ้า	83	100	1896	502	98	87	2046	2034
83 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	104	93	2043	2010	92	78	2048	2048
84 เศษลูกมะนาว	67	117	1420	317	93	82	2048	2048
85 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	89	90	2039	1010	95	79	2048	2047
86 กระดาษ	88	74	1950	1584	104	80	2048	2043
87 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	87	93	2046	957	87	77	2042	1996
88 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	94	90	2048	2010	98	83	2046	2046
89 เปลือกทอพีพี	73	119	1418	410	85	88	1033	886
90 หลอดพลาสติก	84	98	1037	935	97	83	2048	2047
91 เปลือกทอพีพี	74	115	452	410	86	85	2047	2026
92 เปลือกทอพีพี	62	66	1710	1535	89	94	1039	910

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน					ชนิดสะอาด			
สิ่งแปลกปลอม	Center		Threshold		Center		Threshold	
	row	col	200	255	row	col	200	255
93 เปลือกทอพี	32	75	762	555	91	88	1051	1009
94 เปลือกทอพี	79	84	933	719	94	75	2042	2018
95 ยางเส้น	86	90	2002	980	89	80	2048	1052
96 เปลือกทอพี	128	63	1978	1929	99	80	2046	2041
97 ฝาขวด	111	103	2030	2008	89	77	1046	1025
98 ฝาขวด	121	124	1939	1607	92	71	2037	1989
99 ก้นบุหรี่	102	89	2048	2048	99	82	2048	2048
100 ลูกมะนาว	73	62	640	531	82	87	1022	854

จากตาราง 4-5 เมื่อนำมาหาความสามารถในการแยกชนิดสะอาดและชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมโดยพิจารณาที่จุดแบ่งต่างๆและการกำหนดค่าอ้างอิงซึ่งผลดังแสดงไว้ดังตาราง 4-6

ค่าอ้างอิง (จำนวนPixel)	ชนิดสะอาด(%)		ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอม(%)	
	T=200	T=255	T=200	T=255
2048	41	10	93	99
2047	50	14	91	98
2046	56	19	87	97

ตาราง 4-6 แสดงความสามารถในการแยกชนิดสะอาดและชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอม

เมื่อหาดำแหน่งกันชนิดอัตโนมัติ (T=ค่า Threshold)

จากตารางจะเห็นว่าความสามารถในการแยกชนิดสะอาดและชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ไม่ดีดังเช่นที่ค่าอ้างอิง 2048พบว่าถ้าใช้จุดแบ่งแยก 200(Threshold=200)จะสามารถแยกชนิดสะอาดได้ถูกต้อง 41%หมายความว่าชนิดสะอาด 100 ชนิดเมื่อนำมาทดสอบกับโปรแกรมจะบอกว่าเป็นชนิดที่สะอาดเพียง 41ชนิดเท่านั้นและเมื่อนำชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมมาทดสอบกับโปรแกรมโดยใช้จุดแบ่งแยก 200(Threshold=200)จะแยกชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 93%ส่วนที่ค่าอ้างอิงและจุดแบ่งแยกThreshold)ต่างๆสามารถดูได้จากตาราง สาเหตุที่การแยกชนิดสะอาดได้ไม่ดีเนื่องมาจากแสงที่สะท้อนภายในชนิดทำให้การคำนวณจุดศูนย์กลางไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวทำได้โดยการล็อกชนิดที่ทำการตรวจสอบให้อยู่ในตำแหน่งเดิม

4.3.3 การหาพื้นที่กันขวดโดยการกำหนดจุดศูนย์กลางคงที่

การหาพื้นที่กันขวดโดยการหาจุดศูนย์กลางอัตโนมัติยังมีข้อผิดพลาดอยู่บ้างเนื่องจากผลรวมระดับเทาในบางแถวหรือบางคอลัมน์ค่าสูงสุดอาจจะมีหลายค่าทำให้การคำนวณจุดศูนย์กลางผิดไปจากความเป็นจริงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงกำหนดให้จุดศูนย์กลางของกันขวดมีค่าเท่ากันทุกครั้งและการวางตำแหน่งขวดจะต้องวางที่จุดเดิมทุกครั้งการคำนวณจะใช้ขั้นตอนเหมือนกับการตรวจขวดโดยการหาตำแหน่งกันขวดโดยอัตโนมัติเพียงแต่วิธีนี้ไม่ต้องหาจุดศูนย์กลางเพราะกำหนดให้คงที่เท่าเดิมทุกครั้งซึ่งผลการทดสอบดังแสดงไว้ในตาราง 4-7

ตาราง 4-7 แสดงผลการทดสอบการตรวจขวดโดยการกำหนดตำแหน่งกันขวดคงที่

ค่าในตารางเป็นจำนวนจุดภาพ(Pixel) บริเวณกันขวดที่มีระดับเทา255

ขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ใน	ขวดสะอาด			
	Threshold			
	T=200	T=255		
1 หลอดพลาสติก	2012	1833	2048	2041
2 หลอดพลาสติก	1971	1719	2048	2048
3 ถุงพลาสติก	1553	205	2048	2048
4 เปลือกทอพีพี	1418	1368	2048	2048
5 เปลือกทอพีพี	1297	1197	2048	2048
6 หลอดน้ำแข็ง	1568	1701	2048	2048
7 หลอดน้ำแข็ง	1825	1684	2048	2048
8 จุดสีดำกลางขวด	2035	2035	2048	2048
9 จุดสีดำกลางขวด	2048	976	2048	2048
10 จุดสีดำกลางขวด	2023	2015	2048	2048
11 จุดสีดำกลางขวด	2048	2048	2048	2048
12 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2041	1977	2048	2048
13 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2039	1960	2048	2048
14 กันนุหรี	2023	2022	2048	2048
15 ถ่านไฟฉาย	1459	1448	2048	2048
16 เศษพลาสติกแข็ง	795	791	2047	2043
17 เศษพลาสติกแข็ง	1858	1845	2048	2048

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		ชนิดสะอาด		
รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=255	T=200	T=255
18 ข้อต่อสายไฟฟ้า	1877	1871	2048	2048
19 เศษผ้า	7	3	2048	2048
20 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2025	1968	2048	2048
21 พลาสติกกลมสีดำ	1671	1655	2048	2048
22 ยางเส้นวงกลม	2008	1968	2048	2048
23 ตะปู	2046	2045	2048	2048
24 ฝาขวดอัดลม	543	537	2048	2048
25 พลาสติกใส	2012	1828	2048	2048
26 พลาสติกใส	1048	1027	2048	2048
27 เศษกระดาษ	1549	382	2048	2048
28 ปากกา	1975	1961	2048	2048
29 หลอดพลาสติก	480	297	2048	2048
30 หลอดพลาสติก	2036	1845	2046	2048
31 แท่งดินสอ	366	319	2048	2048
32 หลอดพลาสติก	1820	534	2048	2048
33 พลาสติกใส	2041	1869	2048	2048
34 เศษผ้า	1751	346	2048	2048
35 หลอดพลาสติก	912	640	2047	2048
36 เปลือกทอพีพี	1186	145	2048	2048
37 ขอบบุหรี	1813	1451	2048	2048
38 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2034	2016	2047	2048
39 พลาสติกใส	1669	1564	2048	2048
40 เศษกระดาษ	2008	1908	2048	2048
41 เศษกระดาษ	1736	1512	2048	2048
42 วัตถุขนาดเล็ก	2018	1978	2048	2048
43 เศษกระดาษ	621	217	2048	2048

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน			ชนิดสะอาด	
รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=255	T=200	T=255
44 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2041	2008	2048	2048
45 พลาสติกใส	2030	1971	2048	2048
46 หลอดพลาสติก	2006	1968	2048	2048
47 เศษผ้า	1116	1040	2048	2043
48 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	1040	945	2048	2046
49 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2022	948	2048	2047
50 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2036	970	2048	2048
51 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2042	2020	2048	2048
52 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2048	1993	2048	2048
53 หลอดพลาสติก	1761	1630	2048	2048
54 กระดาษแข็ง	2044	2029	2048	2048
55 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2040	2020	2048	2048
56 หลอดพลาสติก	1947	1886	2048	2048
57 หลอดพลาสติก	2030	1016	2048	2048
58 หลอดพลาสติก	2038	1011	2048	2048
59 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	1994	1862	2047	2039
60 ฝาขวดน้ำดื่ม	1552	1542	2048	2016
61 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	1042	1012	2048	2048
62 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2044	917	2048	2044
63 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2036	916	2048	1046
64 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2029	1988	2048	2048
65 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2041	973	2048	1053
66 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2034	1997	2048	1053
67 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2032	2016	2048	2046
68 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2043	2025	2048	1039
69 เศษผ้าขนาดเล็ก	2048	2033	2048	2046

รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=255	T=200	T=255
	70 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2047	1984	2048
71 เศษกระดาษ	2038	2005	2048	2048
72 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2036	1560	2048	2048
73 เศษผ้า	1534	1511	2048	2048
74 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2026	1905	2048	2048
75 พลาสติกใส	1869	1581	2048	2048
76 หลอดพลาสติก	2023	1901	2048	2048
77 พลาสติกใส	1757	1461	2048	2048
78 เศษผ้า	16	4	2048	2048
79 พลาสติกสีดำ	2047	2031	2048	2038
80 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2039	2011	2048	2048
81 เศษกระดาษ	1757	1603	2048	2048
82 เศษผ้า	845	509	2048	1053
83 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2045	1968	2048	2048
84 เศษลูกมะนาว	1354	1329	2048	2048
85 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	1028	986	2048	2048
86 กระดาษ	961	449	2048	2048
87 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2037	1965	2048	2048
88 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	2037	1001	2048	2048
89 เปลือกทอफी	1361	1353	2048	2048
90 หลอดพลาสติก	2031	2011	2048	1034
91 เปลือกทอफी	406	380	2048	2048
92 เปลือกทอफी	1659	1626	2048	2048
93 เปลือกทอफी	1264	1259	2048	2048
94 เปลือกทอफी	983	964	2048	2048
95 ยางเส้น	1994	1947	2048	2048

รายการสิ่งแปลกปลอม	เขตที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		เขตสะอาด	
	Threshold		Threshold	
	T=200	T=255	T=200	T=255
96 เปลือกทอพีพี	305	284	2048	2048
97 ฝาขวด	423	414	2048	2048
98 ฝาขวด	214	203	2048	2048
99 ก้นบุหรี่	2040	2007	2048	2048
100 ลูกมะนาว	1422	1367	2048	2048

จากตาราง 4-7 เมื่อนำมาหาความสามารถการแยกเขตสะอาดและเขตที่มีสิ่งแปลกปลอมโดยพิจารณาที่จุดแบ่งต่างๆและการกำหนดค่าอ้างอิงซึ่งผลดังแสดงไว้ดังตาราง 4-8

ค่าอ้างอิง (จำนวนจุดภาพ)	เขตสะอาด(%)		เขตที่มีสิ่งแปลกปลอม(%)	
	T=200	T=255	T=200	T=255
2048	95	83	96	99
2047	99	84	94	100
2046	100	87	93	100

ตาราง 4-8 แสดงความสามารถในการแยกเขตสะอาดและเขตที่มีสิ่งแปลกปลอม
เมื่อกำหนดตำแหน่งกันขวดให้คงที่

จากตารางจะเห็นว่าความสามารถในการแยกเขตสะอาดและเขตที่มีสิ่งแปลกปลอมโดยวิธีกำหนดตำแหน่งกันขวดให้คงที่จะดีกว่าการใช้โปรแกรมหาจุดศูนย์กลางอัตโนมัติซึ่งที่ค่าอ้างอิง 2048 พบว่าถ้าใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะสามารถแยกเขตสะอาดได้ถูกต้อง 95% หมายความว่า มีเขตสะอาด 100 เขต เมื่อนำมาทดสอบกับโปรแกรมจะบอกว่าเป็นเขตที่สะอาดเพียง 95 เขต และเมื่อนำเขตที่มีสิ่งแปลกปลอมมาทดสอบกับโปรแกรมโดยใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะแยกเขตที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 96% ส่วนที่ค่าอ้างอิงและจุดแบ่งแยกต่างๆสามารถดูได้จากตาราง

จากการทดสอบการตรวจขวด 3 วิธี

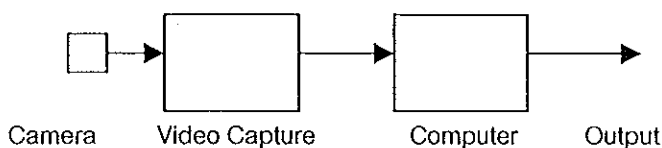
- 1 รวมค่าระดับเทาทั้งภาพ
- 2 นับจำนวนจุดภาพ (Pixel) ในพื้นที่บริเวณกันขวดโดยการหาจุดศูนย์กลางอัตโนมัติ
- 3 นับจำนวนจุดภาพ (Pixel) ในพื้นที่บริเวณกันขวดโดยการล๊อคขวดเพื่อให้จุดศูนย์กลางคงที่

วิธีที่ 3 เป็นวิธีที่ถูกต้องมากที่สุด

จากการศึกษาทั้งหมดเป็นการอ่านข้อมูลภาพจากไฟล์มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบว่าขดใด สะอาดขดใดมีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายในแต่ในการทำงานของระบบจริงๆต้องทำงานในเวลาจริงเพราะขดที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมมีจำนวนมากซึ่งเคลื่อนที่บนสายพานตลอดเวลา ดังนั้น จะต้องมี Video Capture Card ทำหน้าที่เก็บข้อมูลเพื่อให้ Computer อ่านข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ จะได้กล่าวถึงการออกแบบการ์ด Video Capture ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

4.4 การออกแบบการ์ด Video Capture

การ์ด Video Capture ทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงข้อมูลภาพซึ่งรับมาจากกล้องรับภาพให้อยู่ใน รูปแบบที่ Computer อ่านได้และเก็บข้อมูลซึ่งถูกติดตั้งอยู่ระหว่าง กล้องรับภาพ(Camera)และ Computer

ภาพประกอบ4-24 แสดง Block Diagram ส่วนประกอบของระบบ

4.4.1 การทำงานของระบบ

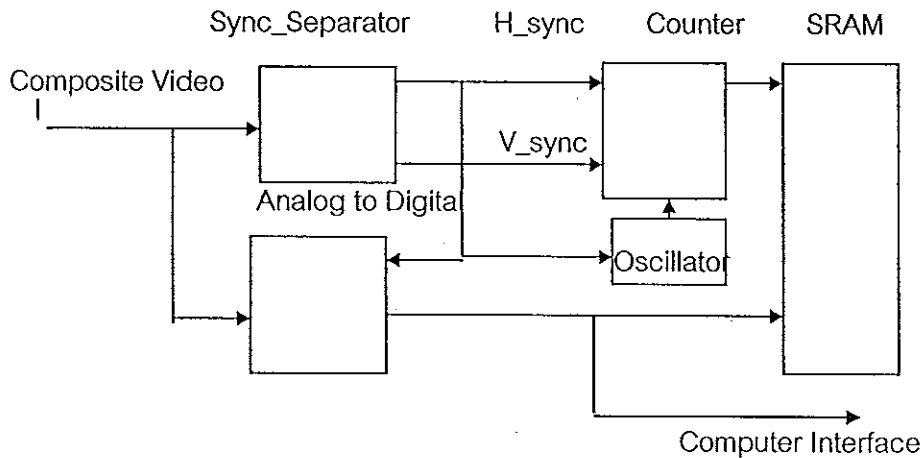
Camera ทำหน้าที่รับสัญญาณภาพกันขดเป็นกล้องชนิดขาวดำที่มีความละเอียด 320*240 Pixel สัญญาณที่ได้จะเป็นสัญญาณภาพรวม(Composite Video)

Video Capture ทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงข้อมูลภาพ ให้อยู่ในรูปแบบที่ Computer อ่านได้และ เก็บข้อมูลขนาด 64Kbyte และจะต้องทำงานที่มีความเร็วสูง

Computer ทำหน้าที่ประมวลผลโดยจะทำงานเมื่อมีสัญญาณควบคุมจากภายนอกจะอ่าน ข้อมูลที่เก็บอยู่ในการ์ด video capture และจะทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมภาษาซีซึ่งได้ แสดงไว้ในภาคผนวก

Output Signal เป็นสัญญาณควบคุมอุปกรณ์ภายนอกซึ่งจะให้สัญญาณเมื่อขดที่เข้ามา ตรวจสอบเป็นขดที่มีวัตถุแปลกปลอมอยู่ภายใน ซึ่งสัญญาณที่ได้จะนำไปควบคุมอุปกรณ์ภายนอก เช่น Solenoid, Alarm หรืออุปกรณ์อื่นๆ

4.4.2 การทำงานของ Video Capture

ภาพประกอบ4-25 แสดง Block Diagram ส่วนประกอบของการ์ด Video Capture

Composite Video เป็นสัญญาณภาพรวมซึ่งได้จากกล้อง (Camera) สัญญาณภาพรวมนั้นจะประกอบไปด้วยสัญญาณต่างๆที่สำคัญคือสัญญาณภาพและสัญญาณ Synchronization โดยสัญญาณ Synchronization นั้นจะแบ่งสัญญาณออกเป็น 2 ชนิด คือ

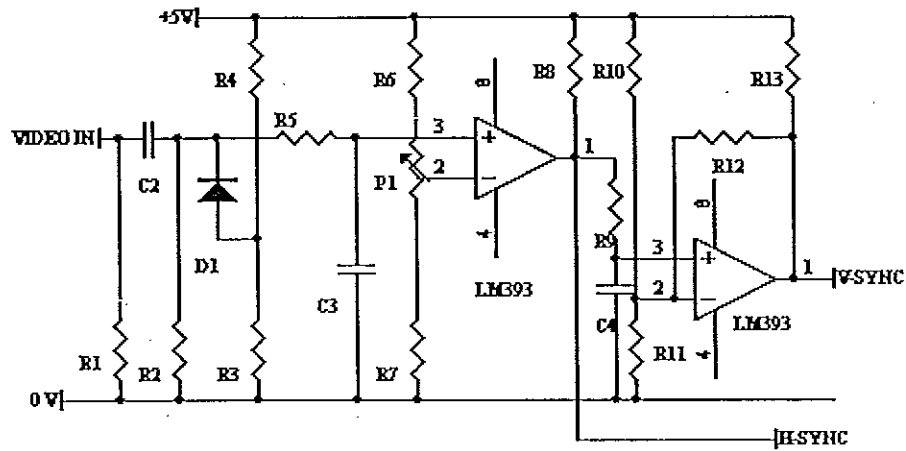
- Horizontal Synchronization
- Vertical Synchronization

4.4.2.1 Synchronize Separator (วงจแยกสัญญาณซิงค์)

ในการที่จะส่งสัญญาณภาพเพื่อให้ปรากฏบนจอ Monitor นั้น เป็นการส่งข้อมูลแบบอ้างอิงเวลา และความถี่ ระหว่างข้อมูลที่ส่งมา กับข้อมูลที่รับได้ เพื่อให้เกิดเหตุการณ์ที่สอดคล้องกัน และเกิดภาพที่ถูกต้องตามตำแหน่ง ดังนั้นในการ สแกนเส้นสัญญาณภาพต้องใช้สัญญาณซิงค์ ในการกำหนดตำแหน่งการเกิดภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องออกแบบวงจแยกสัญญาณ ซิงค์ออกจากสัญญาณภาพรวม (Composite Video) เพื่อนำสัญญาณที่ได้ไปใช้ในวงจรกำเนิดตำแหน่งภาพ

วงจแยกสัญญาณซิงค์แนวนอน (H-Sync) จะทำหน้าที่แยกสัญญาณซิงค์แนวนอน ซึ่งมีความถี่ 15.6 KHz ออกจากสัญญาณภาพรวม (Composite Signal) โดยสัญญาณเอาต์พุต ที่ได้จากวงจรนี้ จะเป็นส่วนที่จะควบคุมให้วงจรกำเนิด Address Memory ทำงานต่อไป

วงจแยกสัญญาณ ซิงค์แนวตั้ง (V-Sync) จะทำหน้าที่แยกสัญญาณซิงค์แนวตั้งซึ่ง เป็นสัญญาณที่ควบคุมการสแกนในแนวตั้งมีความถี่ 50Hz ถ้าไม่มีสัญญาณนี้จะทำให้ภาพมีอาการซ้ำซ้อนทางแนวตั้ง

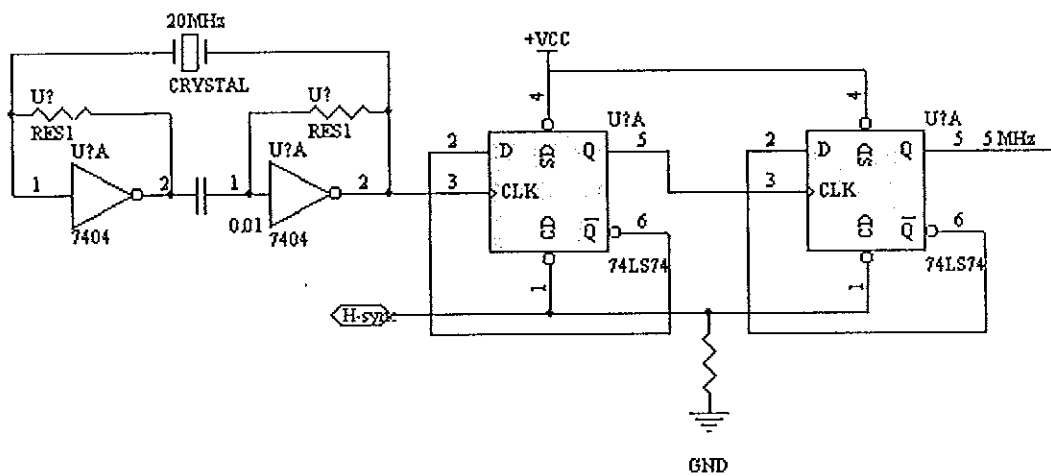
ภาพประกอบ 4-26 แสดง วงจรแยกสัญญาณซิงค์

Video in คือสัญญาณภาพรวม(Composite Video)จากกล้องถ่ายภาพ(Camera)

H-sync และ V-sync คือสัญญาณเอาต์พุตของวงจรซึ่งนำไปควบคุมการทำงานของส่วนต่างๆ

4.4.2.2 วงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา (Oscillator)

วงจรมีความสำคัญมาก เพราะในวงจรต่าง ๆ ที่จะออกแบบต่อไปจะต้องมีการกำหนดเวลาของการเกิดสัญญาณต่างๆที่แน่นอนเพื่อให้ได้สัญญาณเอาต์พุตของวงจรส่วนต่างๆถูกต้องและเนื่องจากต้องการสัญญาณนาฬิกาที่มีความถูกต้องแน่นอน จึงสร้างวงจรส่วนนี้โดยอาศัยคริสตอลขนาด 20 MHz และนำมาผ่านวงจรหาร 4 โดยใช้ IC เบอร์ 74 LS74 เพื่อให้ได้สัญญาณนาฬิกาขนาด 5 MHz สำหรับใช้การในอ้างอิง

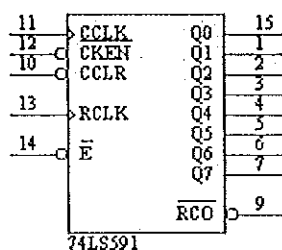

ภาพประกอบ 4-27 แสดงวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกา

ส่วนกำเนิดสัญญาณนาฬิกาจะทำงานเมื่อมีสัญญาณซิงค์แนวอน (H-sync) เข้ามากระตุ้นถ้าไม่มีสัญญาณซิงค์แนวอนวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาจะไม่ทำงาน

4.4.2.3 วงจรกำเนิด Address ของ Memory

เนื่องจากข้อมูลที่จะใช้เก็บใน Memory นั้น จะต้องมีการอ้างตำแหน่ง ดังนั้นจะต้องออกแบบวงจรที่กำเนิด Address ให้กับ Memory โดย Address นี้จะต้องถูกต้องตามตำแหน่งของข้อมูลภาพด้วย ในการออกแบบวงจรส่วนนี้จะใช้ IC เบอร์ 74 LS590 ซึ่งเป็น IC Binary Counter ขนาด 8 Bits

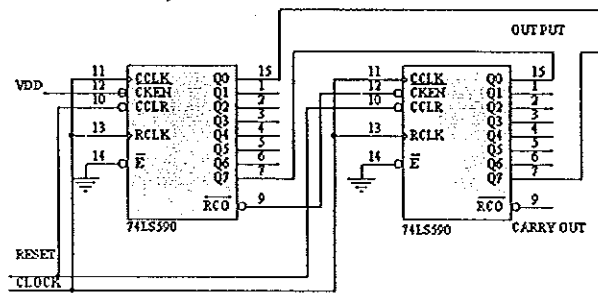
ภาพประกอบ 4-28 แสดงขาสัญญาณของ IC 74LS590

การนับของ IC

สัญญาณที่ต้องการจะนับ จะป้อนเข้าที่ขา CCLK เมื่อสัญญาณขานี้ เปลี่ยนจาก "0" ไปเป็น "1" เคา์เตอร์จะจับขอบพัลส์ขาขึ้น และทำการนับโดยเพิ่มค่าในตัวมันเองเป็นหนึ่งการนับนี้จะควบคุมได้โดยป้อนสัญญาณเข้าที่ขา CCLKEN ถ้าหากสัญญาณที่ขานี้มีค่าเป็น "0" IC จะทำหน้าที่เป็นเคา์เตอร์ คือ นับพัลส์ที่ขา CCLK ไปเรื่อยๆจนกระทั่ง สัญญาณที่ป้อนเข้าที่ขา CCLKEN เปลี่ยนสถานะเป็น "1" IC ก็จะหยุดนับ ถึงแม้ว่าพัลส์ที่ขา CCLK จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ก็ตาม นอกจากนี้สัญญาณที่ขา RCO ยังสามารถนำมาใช้ในการควบคุมการทำงานของขา CCLKEN ได้อีกด้วย ในกรณีที่มีการต่อพ่วง IC เคา์เตอร์ เบอร์นี้หลายๆตัว ดังเช่นในการออกแบบ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เอาต์พุทของตัวทอด (RCO)

สัญญาณของขาจะเป็นตัวทอดไปยังหลักต่อไป สำหรับ IC เบอร์ 74LS590 นี้ ขา RCO จะเป็น "0" เมื่อนับมาถึงค่า FF (11111111)

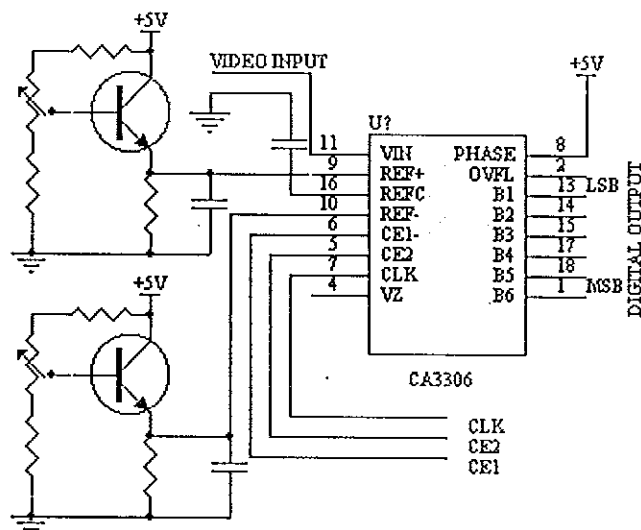
ภาพประกอบ 4-29 แสดง การต่อ IC เคาน์เตอร์ เบอร์ 74LS590 เข้าด้วยกัน

จากหลักการทำงานของ IC เคาน์เตอร์ เบอร์ 74LS590 นี้สามารถนำมาต่อพ่วงกัน เพื่อนำมาทำเป็นวงจรถ่ายทอด Address ให้กับ Memory ที่ใช้เก็บข้อมูลของสัญญาณภาพ ที่ได้จากการแปลงสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล ด้วยวงจรถ่ายทอด Address จะมี Diagram ดังภาพประกอบ 4-29 และมีหลักการทำงานดังนี้

วงจรถ่ายทอดจะเริ่มทำงานเมื่อมีสัญญาณ CCLK และมีสัญญาณมาทำการ Enable ที่ขา CLKEN โดยสัญญาณที่ป้อนเข้าที่ขา CCLK จะมีความถี่ 5 MHz จากวงจรถ่ายทอด Oscillator จะ Sampling สัญญาณ ภาพรวม (Composite Video) เป็นจำนวน 256 จุด ในการ Scan สัญญาณภาพ 1 เส้น ซึ่งก็คือสัญญาณที่ใช้ในการกำหนด Address ของ Memory ตั้งแต่ A0 จนถึง A7 เมื่อมีการนับจนครบ 256 จุด ใน 1 เส้น ก็จะมีสัญญาณจากขา RCO ของ IC เบอร์ 74LS590 ตัวที่ 1 มาทำการเคลียร์การทำงานของ IC ตัวที่ 1 นี้ เพื่อทำการ Sampling สัญญาณภาพในเส้นที่ 2 ต่อไป ในขณะที่เดียวกัน สัญญาณจากขา RCO นี้ ก็จะไปทำการ Enable ขา CCLKEN ของ IC เบอร์ 74LS590 ตัวที่ 2 เพื่อทำการนับจำนวนเส้นสัญญาณภาพจนครบ 256 เส้น ใน 1 จอภาพ ซึ่งเอาต์พุตที่ได้จาก IC เบอร์ 74LS590 ตัวที่ 2 นี้ก็จะเป็นตัวกำหนด Address ตั้งแต่ A8 จนถึง A15 หลังจากนั้น เมื่อทำการนับครบ 256 เส้นแล้ว ก็จะมีสัญญาณ RCO ที่ขา IC เบอร์ 74LS590 ตัวที่ 2 ไปทำการเคลียร์การทำงานของ IC เคาน์เตอร์ทั้ง 2 ตัว ในขณะเดียวกันสัญญาณจากขา RCO ของ IC เคาน์เตอร์เบอร์ 74LS590 ตัวที่ 2 นี้จะเป็นตัวบอกกับ CPU ว่าขณะนี้ได้ทำการเก็บภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่วงจรถ่ายทอด ADC ได้ทำการแปลงข้อมูลจากอนาลอกเป็นดิจิทัล เสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นกัน และทำการหยุดการทำงานของวงจรถ่ายทอด ADC ด้วยสัญญาณนี้ด้วย สำหรับรูปวงจรถ่ายทอดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ซึ่งเป็นวงจรถ่ายทอดทั้งหมดของอุปกรณ์ การ์ด Video Capture

4.4.2.4 Analog to Digital (วงจรแปลงสัญญาณภาพ)

ส่วนของวงจรแปลงสัญญาณภาพวงจรส่วนนี้จะทำการแปลงสัญญาณภาพที่เป็นสัญญาณอนาลอกให้เป็นสัญญาณดิจิทัลเพื่อเป็นข้อมูลภาพที่สามารถเก็บไว้ในหน่วยความจำ วงจรส่วนนี้จะใช้ IC เบอร์ CA3306 ซึ่ง IC เบอร์ CA3306 นี้จะมีลักษณะเป็น Flash A/D ขนาด 6 บิต ที่มี ความเร็วสูง คือ มีความเร็ว 18 MSPS โดย IC ตัวดังกล่าวนี้ จะใช้เทคนิคการแปลงข้อมูลแบบขนานหรือแบบแฟลช (Flash)

ภาพประกอบ 4-30 แสดง การใช้งาน IC CA3306

การทำงานของวงจร สัญญาณอินพุตซึ่งเป็นสัญญาณอนาลอกจะเข้ามาทางขา 11 (Vin) สัญญาณนาฬิกาที่มีความถี่ 5MHz ถูกป้อนเข้าที่ขา 7 วงจรจะทำงานเมื่อมีสัญญาณควบคุมที่ขา CE1 เป็นลอจิก "0" และขา CE2 เป็นลอจิก "1" ขา 9 (Vref+) เป็นขาควบคุมระดับสีขาวและขา 10 (Vref-) เป็นขาควบคุมระดับสีดำ

4.4.2.5 ส่วนเก็บข้อมูลภาพ (Memory)

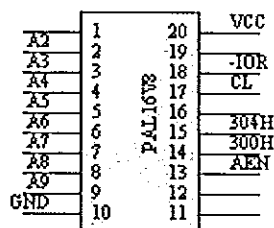
ส่วนนี้จะใช้หน่วยความจำขนาด 64 Kbytes เก็บข้อมูลภาพโดยใช้ SRAM เบอร์ 62256D ซึ่งเป็น RAM ขนาด 32 Kbytes ขนาด 8 Bits จำนวน 2 ตัว ข้อมูลภาพที่นำมาเก็บคือสัญญาณ

ภาพรวมที่ถูกแปลงจากอนาลอกเป็นดิจิตอลโดย IC CA3306 การเก็บข้อมูลจะเก็บตรงตำแหน่งของภาพนั้นๆซึ่งถูกควบคุมโดยวงจรถ่ายภาพ Address

4.4.3 การออกแบบวงจรอินเทอร์เฟซ

จากการออกแบบวงจรต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะได้สัญญาณตามที่ต้องการ ยิ่งเหลือ วงจรส่วนสุดท้ายที่จำเป็นต้องมี มิฉะนั้นแล้วก็จะไม่สามารถทำงานติดต่อกับคอมพิวเตอร์ได้ วงจรส่วนนี้เรียกว่า วงจร "อินเทอร์เฟซ" โดยความหมายแล้ว วงจรส่วนนี้ก็คือวงจรที่ทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อระหว่างวงจรรายนอกกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ในการออกแบบวงจรส่วนนี้จะต้องมี ความสัมพันธ์กับโครงสร้าง ทางฮาร์ดแวร์ และ ความเหมาะสมกับโครงสร้างทาง ซอฟต์แวร์ ของ เครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนั้น ในการที่จะสร้างวงจรอินเทอร์เฟซ จะต้องมีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับเมนบอร์ดของเครื่องคอมพิวเตอร์

ในการออกแบบวงจรอินเทอร์เฟซมีการติดต่อกับการ์ด Video Capture อยู่ 2 ส่วนคือส่วน I/O ซึ่งใช้สำหรับการเขียนพอร์ตและการติดต่อกับหน่วยความจำ การติดต่อ I/Oจะใช้พอร์ตหมายเลข 300 H ส่งสัญญาณเพื่อให้วงจรถ่ายภาพสัญญาณนาฬิกา วงจรถ่ายภาพแอดเดรส วงจรแปลงสัญญาณภาพทำงานทำการแปลงสัญญาณและส่ง สัญญาณเพื่อให้ Memory ทำการเก็บข้อมูล ในการวิจัยนี้ใช้พอร์ตหมายเลข 300 Hสำหรับการเขียน I / O และจะใช้แอดเดรส 8 เส้น คือ A2 ถึง A9 สำหรับการถอดรหัส พอร์ต และในการเขียนพอร์ตสัญญาณที่จะต้องนำมาเกี่ยวข้องคือสัญญาณ AEN และสัญญาณ IOW ซึ่งจะทำงานที่ลอจิก " 0 " ดังนั้นจะต้องมีวงจรถ่ายสัญญาณเพื่อการเขียนพอร์ตโดยใช้ PAL หรือ PLD (Programmable Logic Devices) เป็นอุปกรณ์ในการออกแบบดังแสดงในภาพประกอบ 4-31

ภาพประกอบ 4-31 แสดงขาสัญญาณต่างๆของ PAL16V8 สำหรับเขียน I/O

จากภาพประกอบ 4-31 การทำงานของ ICจะขึ้นอยู่กับโปรแกรมที่ได้ทำการออกแบบซึ่งได้แสดงไว้ข้างล่าง

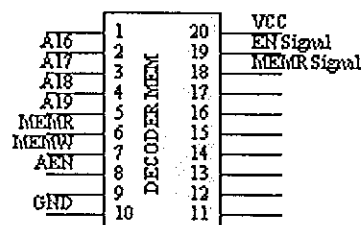
decoder for frame grabber

```

decoder2 (in aen, iowd, a9, a8, a7, a6, a5, a4, a3, a2;    out d300, d304,
d308,cl)
{
    d300 = a9 & (iowd) & (aen) & a8 & (a7) & (a6) & (a5) & (a4) & (a3) & (a2);
    d304 = !(aen) & (iowd) & a9 & a8 & (a7) & (a6) & (a5) & (a4) & (a3) & a2;
    d308 = a9 & (iowd) & (aen) & a8 & (a7) & (a6) & (a5) & (a4) & a3 & (a2);
    cl = !(a9 & (iowd) & (aen) & a8 & (a7) & (a6) & (a5) & (a4) & (a3) & (a2));
    putpart("g16v8","decoder2",
        _a2,a3,a4,a5,a6,a7,a8,a9,GND,
        _aen,d300,d304,d308,cl,iowd,_,VCC);
}

```

ส่วนในการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำนั้นก็จะมีการถอดรหัสพอร์ตเหมือนกับการเขียนพอร์ต จะต่างกันก็คือ ในการอ่านหน่วยความจำจะใช้สัญญาณ IOR ซึ่งทำงานที่ลอจิก "0" แทนสัญญาณ IOW ที่ใช้ในการเขียนพอร์ต และในการออกแบบนั้นพอร์ตใดพอร์ตหนึ่งจะทำหน้าที่เขียนและอ่านพอร์ตในเวลาเดียวกันไม่ได้ ดังนั้นในการอ่านหรือเขียนพอร์ตนั้นจะต้องแยกเป็นคณะพอร์ตกัน เช่นเดียวกับการถอดรหัสพอร์ต I/O แต่ในการ ถอดรหัส หน่วยความจำ จะให้สัญญาณ A16, A17, A18, A19 มาทำการถอดรหัส และจะมีสัญญาณจากขา AEN, MEMW , MEMR เข้ามาเกี่ยวข้องในการเขียนหรืออ่านหน่วยความจำด้วย ตามลำดับ และวงจรที่ใช้ในการถอดรหัสแอดเดรสจะใช้ PAL หรือ PLD (Programmable Logic Devices) เป็นอุปกรณ์ในการออกแบบดัง แสดงใน ภาพประกอบ 4-32

ภาพประกอบ 4-32

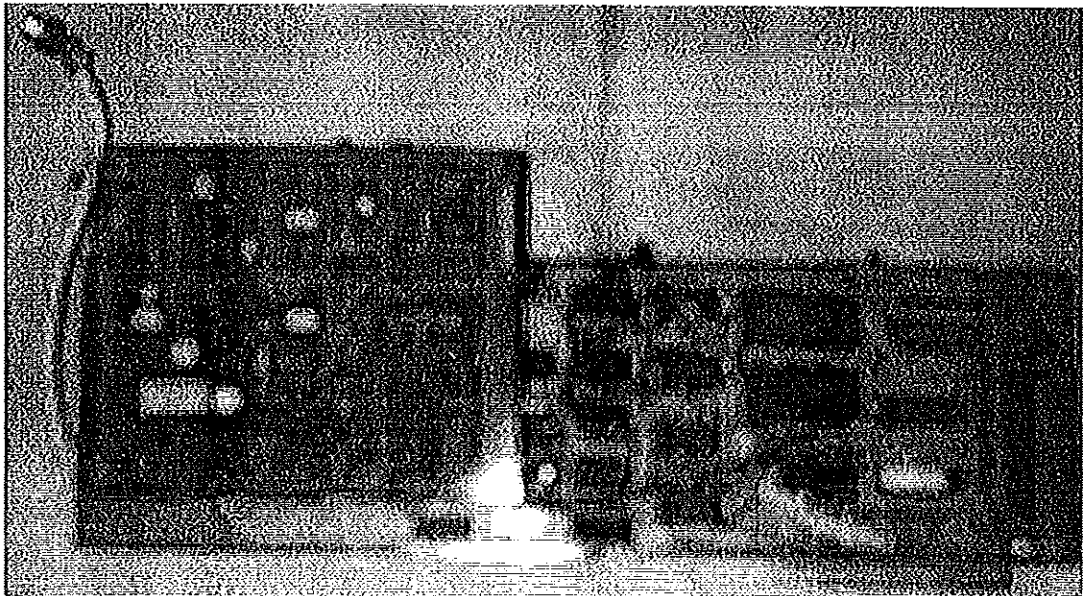
แสดงขาสัญญาณต่างๆของ PAL16V8 เพื่อการถอดรหัส หน่วยความจำ การทำงานของ IC จะขึ้นอยู่กับโปรแกรมที่ได้ทำการออกแบบ

```

enable
enable (in memr,memw,aen,a16, a17, a18, a19; out enable,rewr)
{
    enable = !(a16 & (!a17) & a18 & a19 & aen & ((!memr) |(!memw))); /* e
    rewr = memr; /* write memory */
    putpart("g16v8","enable",
            _,a16,a17,a18,a19,memr,memw,aen,_,GND,
            _.,_.,_.,_.,_.,rewr,enable,VCC);
}

```

จากการออกแบบวงจรส่วนต่างๆของการ์ด Video Capture และส่วนของวงจรอินเตอร์เฟสและได้ทำการประกอบวงจรที่สมบูรณ์โดยใช้แผ่นปริ้นนอกประสงค์ซึ่งเป็นแผ่นปริ้นสำหรับเสียบใน Slot ISA BUS ของ Computer

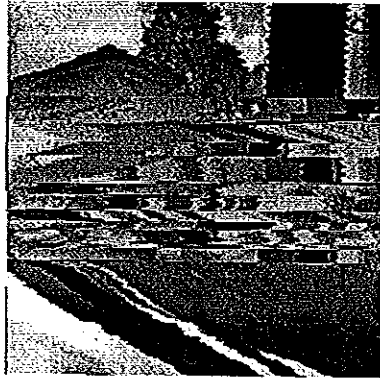

ภาพประกอบ 4-33

แสดง Video Capture ที่ได้ออกแบบซึ่งประกอบบนแผ่นปริ้นนอกประสงค์
 การใช้งาน Video Capture โดยการเสียบเข้ากับ Slot ISA BUS ของคอมพิวเตอร์ซึ่งการทำงานจะมีโปรแกรมควบคุมเพื่อเขียนและอ่านข้อมูลต่างๆ

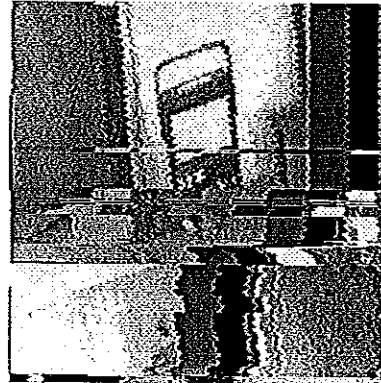
4.5 ผลการทดลอง Video Capture

4.5.1 โดยการถ่ายและบันทึกภาพต่างๆ

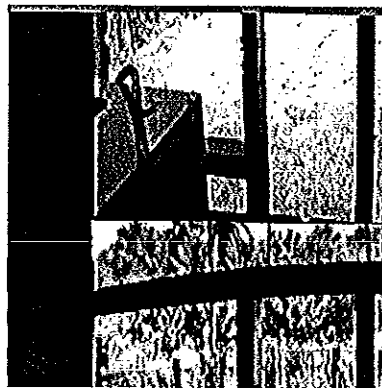
ภาพประกอบ 4-34

แสดงภาพที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์

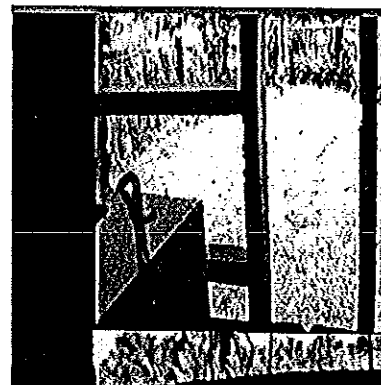
ภาพประกอบ 4-35

แสดงภาพที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณซิงค์

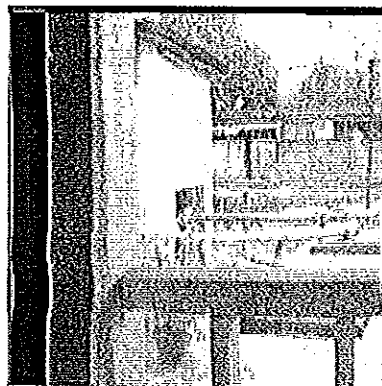
ภาพประกอบ 4-36

แสดงภาพที่มีปัญหาเกี่ยวกับ V-Sync

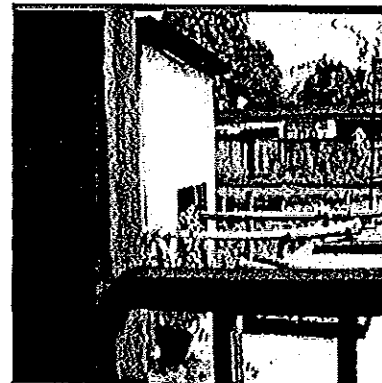
ภาพประกอบ 4-37

แสดงภาพที่มีปัญหาเกี่ยวกับ V-Sync

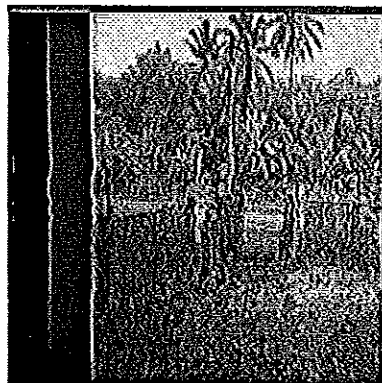
ภาพประกอบ 4-38

แสดงภาพที่ปรับให้เป็นขาว

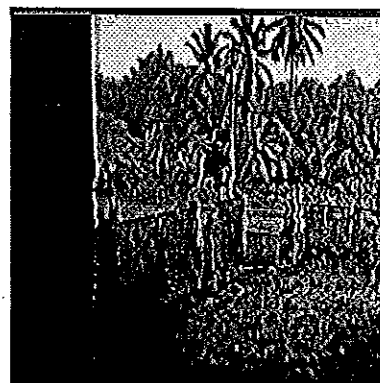

ภาพประกอบ 4-39

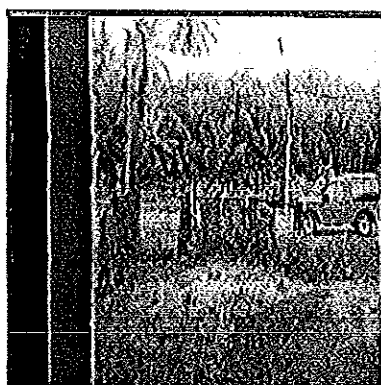
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นดำ

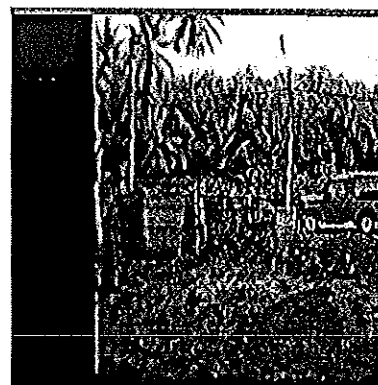
ภาพประกอบ 4-40
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นขาว

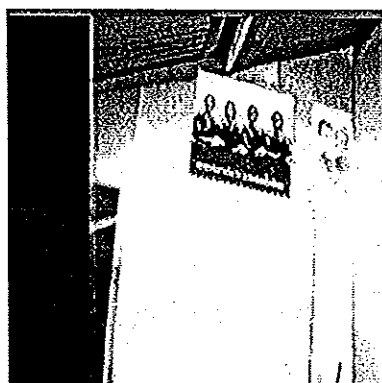
ภาพประกอบ 4-41
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นดำ

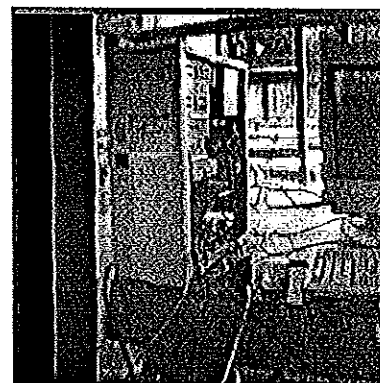
ภาพประกอบ 4-42
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นขาว

ภาพประกอบ 4-43
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นดำ

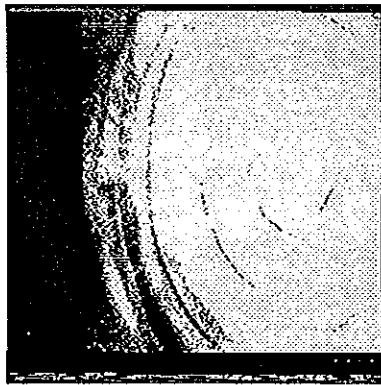

ภาพประกอบ 4-44
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นขาว

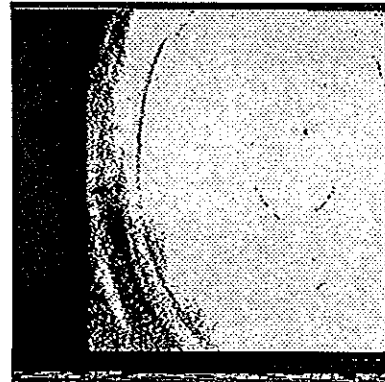

ภาพประกอบ 4-45
แสดงภาพที่ปรับให้เป็นดำ

4.5.2 โดยการถ่ายภาพและบันทึกภาพกันขูดที่สะอาดและขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม

ภาพประกอบ 4-46
แสดงภาพกันขูดสะอาด

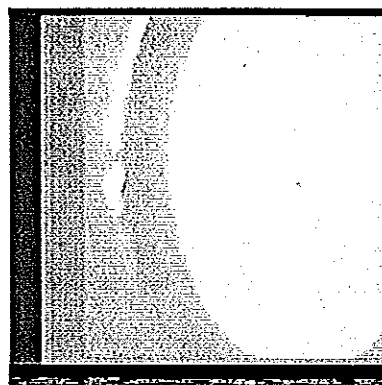
ภาพประกอบ 4-47
แสดงภาพกันขูดมีสิ่งแปลกปลอม

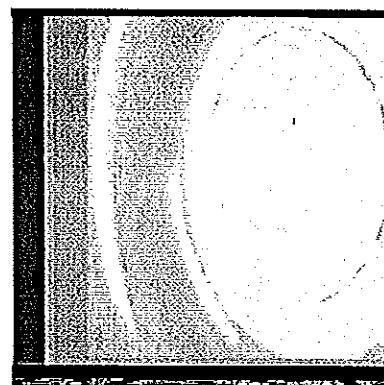
ภาพประกอบ 4-48
แสดงภาพกันขูดมีสิ่งแปลกปลอม

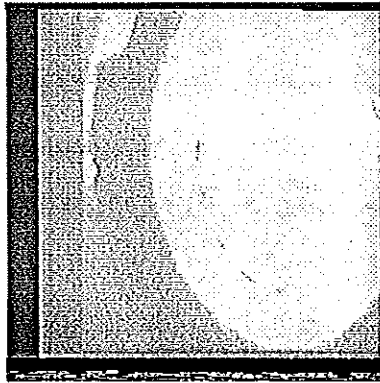
ภาพประกอบ 4-49
แสดงภาพกันขูดมีสิ่งแปลกปลอม

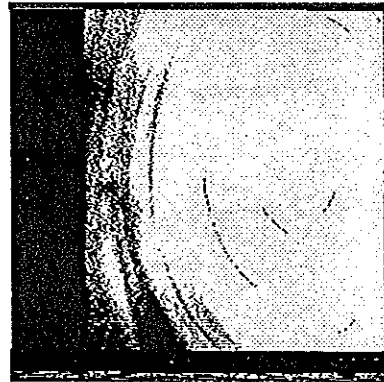
ภาพประกอบ 4-50
แสดงภาพกันขูดมีสิ่งแปลกปลอม

ภาพประกอบ 4-51
แสดงภาพกันขูดมีสิ่งแปลกปลอม

ภาพประกอบ 4-52
แสดงภาพกันขวดสะอาด

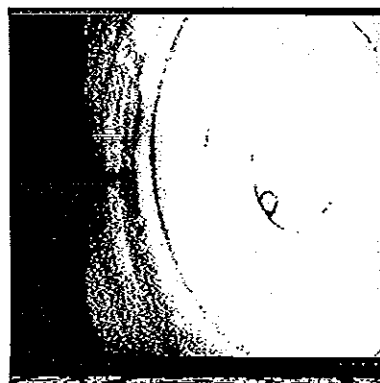
ภาพประกอบ 4-53
แสดงภาพกันขวดสะอาด

ภาพประกอบ 4-54
แสดงภาพกันขวดสะอาด

ภาพประกอบ 4-55
แสดงภาพกันขวดสะอาด

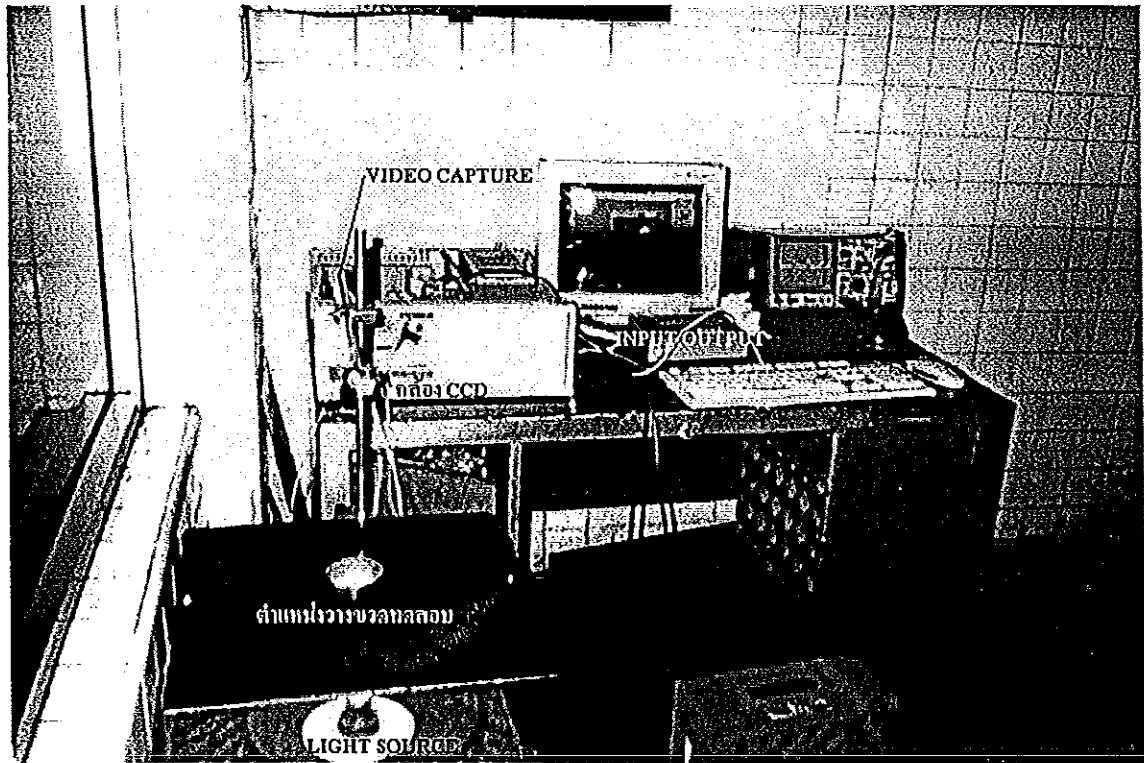
ภาพประกอบ 4-56
แสดงภาพกันขวดมีสิ่งแปลกปลอม

ภาพประกอบ 4-57
แสดงภาพกันขวดมีสิ่งแปลกปลอม

4.6 ผลการทดลองการตรวจขวด

โดยการติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆดังภาพประกอบ 4-58

ภาพประกอบ 4-58 แสดงการติดตั้งอุปกรณ์

ขั้นตอนการทดสอบ

1. เปิดสวิทช์ให้แหล่งกำเนิดแสง(Light Source)ทำงาน
2. นำขวดที่ต้องการทดสอบวางตรงตำแหน่งวางขวด
3. กดสวิทช์ Start ที่ กล่อง Input Output
4. สังเกตหลอดไฟที่กล่อง Input Output ถ้าหลอดไฟติดแสดงว่าเป็นขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน ถ้าหลอดไฟไม่ติดแสดงว่าเป็นขวดที่สะอาด

การทดสอบได้ทำการทดสอบขวดสะอาด 100 ขวด และขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม 100 ขวดผลการทดสอบดังแสดงไว้ในตาราง 4-9

ตาราง 4-9 แสดงผลการตรวจขวดโดยใช้ขวดสะอาด 100 ขวดและขวดมีสิ่งแปลกปลอม 100ขวด

รายการสิ่งแปลกปลอม	ขวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		ขวดสะอาด	
	Threshold		Threshold	
	T=200	T=252	T=200	T=252
1 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
2 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
3 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
4 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
5 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
6 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
7 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
8 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
9 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ผิด	ถูก	ถูก	ถูก
10 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
11 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ผิด	ถูก	ถูก	ถูก
12 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
13 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
14 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
15 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
16 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ผิด	ผิด
17 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
18 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
19 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
20 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
21 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
22 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
23 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
24 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		ขนาดขนาด		
รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=252	T=200	T=252
25 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
26 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
27 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
28 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
29 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
30 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ผิด	ถูก
31 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
32 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
33 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
34 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
35 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
36 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
37 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
38 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
39 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
40 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
41 เปลือกทอफी	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
42 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
43 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
44 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
45 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
46 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
47 ถ่านไฟฉาย	ถูก	ถูก	ผิด	ผิด
48 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
49 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
50 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก

หมวดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		หมวดสะอาด		
รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=252	T=200	T=252
51 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
52 หลอดพลาสติก	ถูก	ผิด	ถูก	ถูก
53 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
54 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
55 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
56 หลอดพลาสติก	ผิด	ถูก	ถูก	ถูก
57 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
58 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
59 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ผิด	ผิด
60 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
61 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
62 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
63 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
64 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
65 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
66 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
67 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
68 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
69 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
70 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
71 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
72 พลาสติกใส	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
73 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
74 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
75 ยางเส้นเป็นวงกลม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
76 วัตถุขนาดเล็ก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก

ชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน		ชนิดสะอาด		
รายการสิ่งแปลกปลอม	Threshold		Threshold	
	T=200	T=252	T=200	T=252
77 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
78 เศษผ้า	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
79 วัตถุขนาดเล็ก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
80 ก้านบุหรี่	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
81 วัตถุขนาดเล็ก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
82 วัตถุขนาดเล็ก	ถูก	ถูก	ถูก	ผิด
83 ยางเส้นเป็นวงกลม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
84 หลอดพลาสติก	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
85 ขอบฝาขวดน้ำดื่ม	ผิด	ถูก	ถูก	ถูก
86 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
87 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
88 ก้านบุหรี่	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
89 ยางเส้นเป็นวงกลม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
90 เศษผ้า	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
91 ข้อต่อสายไฟฟ้า	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
92 เศษกระดาษ	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
93 ฝาขวดอัดลม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
94 ก้านบุหรี่	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
95 ยางเส้นเป็นวงกลม	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
96 ขอบบุหรี่	ถูก	ถูก	ผิด	ถูก
97 ขอบบุหรี่	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
98 จุดดำกลางขวด	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
99 จุดดำกึ่งกลางขวด	ถูก	ถูก	ถูก	ถูก
100 จุดดำริมขอบขวด	ถูก	ผิด	ถูก	ถูก

จากตาราง 4-9 เมื่อนำมาหาความสามารถการแยกชนิดสะอาดและชนิดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้แสดงไว้ดังตาราง 4-10

ขีดสะอาด(%)		ขีดมีสิ่งแปลกปลอม(%)	
T=200	T=252	T=200	T=252
95	84	96	98

ตาราง 4-10 แสดงความสามารถการตรวจขีด

ตาราง 4-10 แสดงความสามารถในการแยกขีดสะอาดและขีดมีสิ่งแปลกปลอม จากตารางจะเห็นว่าถ้าใช้ค่า Threshold = 200 ความสามารถในการแยกขีดสะอาดได้ถูกต้อง 95%และความสามารถในการแยกขีดมีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 96 % ถ้าใช้ ค่า Threshold =252 ความสามารถในการแยกขีดสะอาดได้ถูกต้อง 84%และความสามารถในการแยกขีดมีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 98 %ในการเลือกใช้งานควรเลือกค่า Threshold = 252 เพราะสามารถแยกขีดมีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 98%

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเครื่องตรวจจับวัตถุอัตโนมัติพบว่าขั้นตอนและหลักการคือการถ่ายภาพกันขูดและนำภาพมาทำการวิเคราะห์หาว่าขูดใดเป็นขูดสะอาดขูดใดเป็นขูดที่มีสิ่งแปลกปลอมอยู่ภายใน การวิเคราะห์โดยการใช้วิธีการต่างๆดังนี้

1 วิธีการรวมค่าระดับเทา

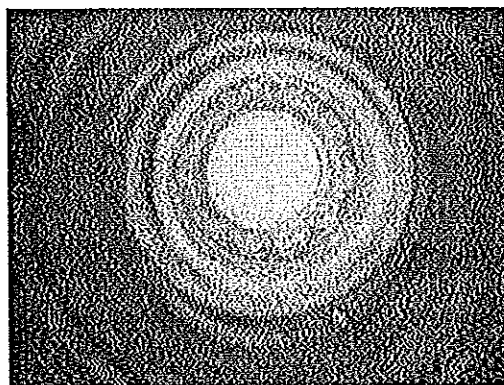
2 วิธีการนับจำนวนจุดภาพ(Pixel) โดยการหาตำแหน่งภาพอัตโนมัติ

3 วิธีการนับจำนวนจุดภาพ(Pixel) โดยการล็อกขูดให้ตำแหน่งภาพคงที่

1 วิธีการรวมค่าระดับเทา

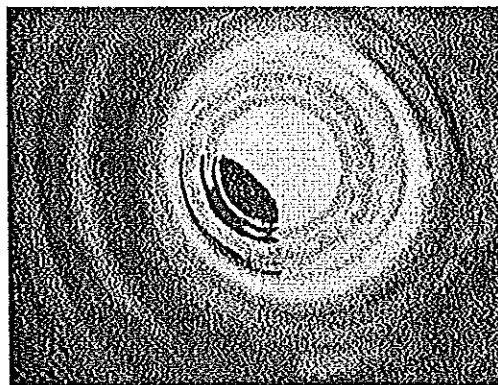
วิธีการรวมค่าระดับเทาโดยอาศัยหลักการความเข้มของแสงมีความแตกต่างกันระหว่างขูดสะอาดและขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม ขูดที่สะอาดบริเวณกันขูดจะมีความเข้มมากเนื่องจากแสงจากแหล่งกำเนิดแสงส่องที่กันขูด แต่ขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม สิ่งแปลกปลอมที่กันขูดจะบังแสงทำให้พื้นที่ ที่สว่างมีน้อยกว่าขูดที่สะอาดซึ่งสังเกตได้ดังภาพประกอบ 5-1และภาพประกอบ

5-2

ภาพประกอบ 5-1

ภาพขูดสะอาด

ภาพประกอบ 5-2

ภาพขูดมีสิ่งแปลกปลอม

จากภาพประกอบ 5-1และภาพประกอบ 5-2 จะสังเกตเห็นว่าภาพประกอบ 5-1ซึ่งเป็นขูดสะอาด บริเวณกันขูดจะมีพื้นที่ ที่มีความสว่างมากกว่าขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม(ภาพประกอบ 5-2)ดังนั้น การรวมค่าระดับเทาของภาพกันขูดที่สะอาดจะมีค่ามากกว่าผลรวมระดับเทาของขูดที่มีสิ่งแปลกปลอม แต่ถ้าสิ่งแปลกปลอมเป็นวัตถุขนาดเล็กมากวิธีการดังกล่าวจะไม่ได้ผล

เพราะว่าการรวมค่าระดับเทานั้นเป็นการรวมค่าทั้งภาพซึ่งจะรวมเอาบริเวณนอกกันขวดด้วย เนื่องจากความเข้มของบริเวณนอกกันขวดในบางขวดอาจจะไม่เท่ากันซึ่งขึ้นอยู่กับการหักเหของแสงภายในขวดส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ในกรณีที่สิ่งแปลกปลอมเป็นวัตถุขนาดเล็ก การรวมค่าระดับเทาความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเนื่องจากภาพที่ถ่ายจะเป็นลักษณะ 2 มิติทำให้ค่าระดับเทาที่รวมจะเป็นการรวมทั้งภาพซึ่งจะรวมถึงส่วนที่ไม่ใช่บริเวณกันขวดซึ่งเป็นส่วนที่เกิดจากการสะท้อนภายในขวดวิธีนับจำนวน จุดภาพ เป็นวิธีที่เหมาะสมเพราะจะนับจำนวน จุดภาพ เฉพาะบริเวณกันขวดเท่านั้นการวิเคราะห์จะต้องทราบจุดศูนย์กลางของกันขวดก่อนเพื่อจะได้ทราบว่าบริเวณกันขวดอยู่ส่วนใดของภาพในการหาจุดศูนย์กลางซึ่งสามารถหาได้ 2 วิธี คือการหาจุดศูนย์กลางโดยอัตโนมัติและการกำหนดจุดศูนย์กลางให้คงที่โดยการล็อกขวดให้อยู่ตำแหน่งเดิมทุกครั้งการตรวจขวดโดยการนับจำนวน จุดภาพ โดยการหาจุดศูนย์กลางโดยอัตโนมัติมีความผิดพลาดเนื่องจากจุดศูนย์กลางบางครั้งไม่ตรงกับความเป็นจริงเพราะการสะท้อนของแสงภายในขวด

2 วิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการหาตำแหน่งภาพอัตโนมัติ

จากวิธีการรวมค่าระดับเทาความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ในกรณีที่สิ่งแปลกปลอมเป็นวัตถุขนาดเล็ก เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจะใช้วิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการหาตำแหน่งภาพอัตโนมัติซึ่งวิธีนี้จะหาว่าตำแหน่งบริเวณกันขวดอยู่ส่วนใดของภาพโดยการใช้วิธีการรวมค่าระดับเทาแนวแถวและแนวคอลัมน์ทำให้ได้ค่าสูงสุด 2 ค่าคือค่าแนวแถวและค่าแนวคอลัมน์จุดศูนย์กลางคือจุดตัดของค่าสูงสุดแนวแถวและแนวคอลัมน์เมื่อได้ตำแหน่งจุดศูนย์กลางแล้วสามารถคำนวณหาจำนวน จุดภาพบริเวณกันขวดได้โดยการกำหนดจุดแบ่งแยกหรือค่า Threshold เพื่อให้เหมาะกับขวดชนิดต่างๆเช่นกำหนดจุดแบ่งแยก 255 หมายความว่า จะนับจำนวน จุดภาพ ที่มีระดับเทา 255 มีทั้งหมดเท่าใดและเทียบกับขวดที่สะอาดถ้าผลที่นับได้มีจำนวนน้อยกว่าจำนวน จุดภาพของขวดสะอาดแสดงว่าเป็นขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม การทดสอบโดยทำการทดสอบขวดสะอาด 100 ขวด และขวดที่มีสิ่งแปลกปลอม 100 ขวดผลการทดสอบดัง ตาราง 5-1

ค่าอ้างอิง (จำนวน จุดภาพ)	ขาดสะอาด(%)		ขาดมีสิ่งแปลกปลอม(%)	
	T=200	T=255	T=200	T=255
2048	41	10	93	99
2047	50	14	91	98
2046	56	19	87	97

ตาราง 5-1 แสดงผลการตรวจขาดโดยการหาตำแหน่งกันขาดอัตโนมัติ [%]

จากตารางจะเห็นว่าความสามารถในการแยกขาดสะอาดและขาดมีสิ่งแปลกปลอมได้ไม่ดี ดังเช่นค่าอ้างอิง 2048 พบว่าถ้าใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะสามารถแยกขาดสะอาดได้ถูกต้อง 41% หมายความว่ามีความถี่ที่ขาดสะอาด 100 ขาดเมื่อนำมาทดสอบกับโปรแกรมจะบอกว่าเป็นขาดที่สะอาดเพียง 41 ขาดเท่านั้น และเมื่อนำขาดที่มีสิ่งแปลกปลอมมาทดสอบกับโปรแกรมโดยใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะแยกขาดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 93% ส่วนที่ค่าอ้างอิงและจุดแบ่งแยก (Threshold) ต่างๆ สามารถดูได้จากตาราง สาเหตุที่การแยกขาดสะอาดได้ไม่ดีเนื่องจากแสงที่สะท้อนภายในขวดทำให้ค่าสูงสุดของผลรวมแนวแถวและแนวคอลัมน์อาจจะมีหลายค่าจึงทำให้การคำนวณจุดศูนย์กลางไม่ตรงกับความเป็นจริงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวทำได้โดยการล็อกขวดที่ทำการตรวจสอบให้อยู่ในตำแหน่งเดิม

3 วิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการล็อกขวดให้ตำแหน่งภาพคงที่

วิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการหาตำแหน่งภาพอัตโนมัติเกิดความผิดพลาดสาเหตุที่การแยกขาดได้ไม่ดีเนื่องจากแสงที่สะท้อนภายในขวดทำให้ค่าสูงสุดของผลรวมแนวแถวและแนวคอลัมน์อาจจะมีหลายค่าจึงทำให้การคำนวณจุดศูนย์กลางไม่ตรงกับความเป็นจริงทำให้การคำนวณพื้นที่กันขาดคลาดเคลื่อนกับบริเวณกันขาดจริงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวทำได้โดยการล็อกขวดที่ทำการตรวจสอบให้อยู่ในตำแหน่งเดิมและกำหนดจุดศูนย์กลางของขวดให้ตรงกับความเป็นจริงแล้วทำการกำหนดค่าจุดแบ่งแยก (Threshold) เพื่อคำนวณหาค่า จุดภาพ ต่อไป วิธีนี้เหมือนกับวิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการหาตำแหน่งภาพอัตโนมัติเพียงแต่กำหนดตำแหน่งบริเวณกันขาดหรือจุดศูนย์กลางให้คงที่เท่านั้นโดยการล็อกขวดให้อยู่ตำแหน่งเดิมเมื่อทำการตรวจสอบ การทดสอบโดยใช้ขาดสะอาด 100 ขาดและขาดที่มีสิ่งแปลกปลอม 100 ขาดผลการทดสอบดังตาราง 5-2

ค่าอ้างอิง (จำนวน จุดภาพ)	ขีดสะอาด(%)		ขีดมีสิ่งแปลกปลอม(%)	
	T=200	T=255	T=200	T=255
2048	95	83	96	99
2047	99	84	94	100
2046	100	87	93	100

ตาราง 5-2 แสดงความสามารถในการแยกขีดสะอาดและขีดมีสิ่งแปลกปลอม[%]

จากตารางจะเห็นว่าความสามารถในการแยกขีดสะอาดและขีดมีสิ่งแปลกปลอมได้ดีกว่าการใช้โปรแกรมหาจุดศูนย์อัตโนมัติดังเช่นที่ค่าอ้างอิง 2048 พบว่าถ้าใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะสามารถแยกขีดสะอาดได้ถูกต้อง 95% หมายความว่า มีขีดสะอาด 100 ขีด เมื่อนำมาทดสอบกับโปรแกรมจะบอกว่าเป็นขีดที่สะอาดเพียง 95 ขีด และเมื่อนำขีดที่มีสิ่งแปลกปลอมมาทดสอบกับโปรแกรมโดยใช้จุดแบ่งแยก 200 (Threshold=200) จะแยกขีดที่มีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 96% ส่วนที่ค่าอ้างอิงและจุดแบ่งแยกต่างๆ สามารถดูได้จากตาราง

จากการทดสอบการตรวจขีด 3 วิธี

วิธีการนับจำนวน จุดภาพ โดยการล็อกขีดให้ตำแหน่งภาพคงที่เป็นวิธีที่มีความถูกต้องมากที่สุดจากการศึกษาทั้งหมดเป็นการอ่านข้อมูลภาพจากไฟล์มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบว่าขีดใดสะอาดขีดใดมีสิ่งแปลกปลอมแต่ในการทำงานของระบบจริงๆ จะต้องทำงานในเวลาจริงเพราะขีดที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมมีจำนวนมากซึ่งเคลื่อนที่บนสายพานตลอดเวลา ดังนั้นจะต้องมีการ์ด Video Capture ทำหน้าที่เก็บข้อมูลเพื่อให้ Computer อ่านข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบการ์ด Video Capture เพื่อทำหน้าที่เก็บข้อมูลและเป็นส่วนที่ติดต่อกับ Computer สำหรับการ์ด Video Capture ที่ได้ทำการออกแบบมีความละเอียด 256*256 จุดภาพ ขนาด 6 Bits การ Decode I/O และ Decode Memory ใช้ PLD(Program Logic Device) เบอร์ 16V8

การติดตั้งระบบการตรวจขีด

ผลการนำการ์ด Video Capture ติดตั้งร่วมกับ Computer เพื่อทำการตรวจขีดโดยใช้โปรแกรมการนับจำนวน จุดภาพ โดยการล็อกขีดให้ตำแหน่งภาพคงที่ โดยการทดสอบกับขีดสะอาด 100 ขีด และขีดที่มีสิ่งแปลกปลอม 100 ขีด ผลการทดสอบดังแสดงไว้ในตาราง 5-3

หมวดสะอาด		หมวดมีสิ่งแปลกปลอม	
T=200	T=252	T=200	T=252
95	84	96	98

ตาราง 5-3 แสดงผลการตรวจหมวดเมื่อติดตั้ง Video Capture(%)

ตาราง 5-3 แสดงความสามารถในการแยกหมวดสะอาดและหมวดมีสิ่งแปลกปลอมจากตารางจะเห็นว่าถ้าให้ ค่าThreshold = 200 ความสามารถในการแยกหมวดสะอาดได้ถูกต้อง 95% และความสามารถในการแยกหมวดมีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 96 %ถ้าใช้ค่าThreshold=252 ความสามารถในการแยกหมวดสะอาดได้ถูกต้อง 84%และความสามารถในการแยกหมวดมีสิ่งแปลกปลอมได้ถูกต้อง 98 %ในการเลือกใช้งานควรเลือกค่า Threshold =252 เพราะสามารถแยกหมวดมีสิ่งแปลกปลอมได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเครื่องตรวจขวดอัตโนมัติทำให้ทราบแนวทางต่างๆเกี่ยวกับการทำงานของเครื่องตรวจขวดตลอดจนถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขดังรายละเอียดข้างล่างสำหรับผู้สนใจจะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1 แหล่งกำเนิดแสง

จะต้องไม่สว่างเกินไปเพราะจะทำให้ไม่สามารถแยกพลาสติกโปร่งแสงได้ เพราะว่าถ้าความสว่างมากกล้องจับภาพจะไม่สามารถจับพลาสติกโปร่งแสงได้ความสว่างที่เหมาะสมคือต้องใช้กล้องจับภาพของกันขวดที่มีพลาสติกโปร่งแสงอยู่ในโดยการปรับความสว่างของแหล่งกำเนิดแสงให้สามารถมองเห็นพลาสติกโปร่งแสงในจอภาพ ดังนั้น คอมพิวเตอร์ที่ใช้จะต้องสามารถติดต่อกับกล้องได้

2 การแยกสัญญาณซิงค์

สัญญาณซิงค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นส่วนที่กำหนดตำแหน่งภาพถ้าการแยกสัญญาณซิงค์ไม่ดีหรือสัญญาณซิงค์เปลี่ยนแปลงจะทำให้ตำแหน่งภาพเปลี่ยนแปลงไปทำให้พื้นที่บริเวณกันขวดเปลี่ยนแปลงไม่ตรงกับความเป็นจริงทำให้การคำนวณพื้นที่บริเวณกันขวดผิดพลาดได้

3 ความเร็วในการตรวจขวด

ความเร็วในการตรวจขวดขึ้นอยู่กับการทำงานของการ์ด Video Capture และ Computer ที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ทดสอบความเร็วได้ 400 ขวดต่อนาทีซึ่งเป็นความเร็วที่นำไปใช้กับการผลิตได้ในการผลิตน้ำอัดลมความเร็วประมาณ 200 ขวดต่อนาทีสำหรับขวดขนาด 1000 ml ถ้าต้องการให้ความเร็วมากขึ้นทำได้โดยการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์บางส่วนเช่น IC Analog to digital Converter, กล้อง

4 การนำไปใช้งาน

การนำไปใช้งานจะต้องออกแบบระบบเชิงกลสำหรับจับขวดและนำขวดเคลื่อนที่ผ่านกล้องเมื่อขวดผ่านกล้องจะต้องมีสัญญาณให้ระบบทำงานสัญญาณ Output ที่ได้จะต้องนำไปควบคุมอุปกรณ์คัดขวดออกจากสายพานการผลิตหรือสัญญาณเตือนต่างๆ

5 การประยุกต์ใช้งาน

นอกจากนำเครื่องนี้ใช้สำหรับตรวจขวดแล้วยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นๆได้มากมายที่เกี่ยวกับการบันทึกสัญญาณภาพ เช่น การตรวจจับขนาดของวัตถุต่างๆ การควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์ หรือใช้ในงานที่เกี่ยวกับการทำงานโดยอาศัยการประมวลผลภาพเป็นต้น

ภาคผนวก

โปรแกรมอ่านไฟล์ภาพ

```
#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizeImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;

main()
{
    FILE *fp;
    int width,depth,bytes,bits;
    if((fp = fopen("c:\\metip\\C81.bmp","rb")) == NULL)
    {
        printf("error in open file\n");
        exit(1);
    }
}
```

```
        }  
while(fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp) ==1)  
    {  
        if(ferror(fp))  
            {  
                printf("error in file\n");  
                exit(1);  
            }  
        printf("id[2]          = %c\n",bmp.id[2]);  
        printf("filesize       = %d\n",bmp.filesize);  
        printf("reserve[2]      = %d\n",bmp.reserve[2]);  
        printf("headersize    = %d\n",bmp.headersize);  
        printf("infosize       = %d\n",bmp.infosize);  
        printf("Width          = %d\n",bmp.width);  
        printf("depth          = %d\n",bmp.depth);  
        printf("biplanes       = %d\n",bmp.biplanes);  
        printf("bits           = %d\n",bmp.bits);  
        printf("biCompression = %d\n",bmp.biCompression);  
        printf("biSizeImage   = %d\n",bmp.biSizeImage);  
        printf("biXPelsPerMeter= %d\n",bmp.biXPelsPerMeter);  
        printf("biYPelsPerMeter= %d\n",bmp.biYPelsPerMeter);  
        printf("biClrUsed     = %d\n",bmp.biClrUsed);  
        printf("ClrImportant  = %d\n",bmp.ClrImportant);  
        fclose(fp);  
    }  
return(0);  
}
```

โปรแกรมอ่านข้อมูลภาพ

```
#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizeImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;
int width,depth,bytes,bits,i, j;

main()
{
    FILE *fp;
    if((fp = fopen("c:\metip\C81.bmp","rb")) == NULL)
    {
        printf("error in open file\n");
        exit(1);
    }
}
```



```
    }  
    fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp);  
    width = (int)bmp.width;  
    depth = (int)bmp.depth;  
    printf("\nwidth = %5d : depth = %5d header_size = %5d\n", width, depth,  
bmp.headersize);  
    printf("\nbits = %5d : bitplans = %5d\n", bmp.bits, bmp.biplanes);  
    getch();  
    fseek(fp,(long)bmp.headersize,SEEK_SET);  
    for (j = 0; j < depth; j++)  
    {  
        printf("\n%3d\n", j);  
        for (i=0; i< width; i++)  
            printf("%03d ", (getc(fp)) & 0xff);  
        }  
        fclose(fp);  
        return(0);  
    }  
}
```

โปรแกรมรวมค่าระดับเทา

```
#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizeImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;
int width,depth,bytes,bits,i,b,b1,c,k,j;
int pixel[150][150];

main()
{
    long count = 0;
    FILE *fp;
    if((fp = fopen("c:\\metip\\c81.bmp","rb")) == NULL)
    {
```

```

        printf("error in open file\n");
        exit(1);
    }

    fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp);
    width = (int)bmp.width;
    depth = (int)bmp.depth;
    printf("PROGRAM T3.CAN");
    printf("\nwidth = %5d : depth = %5d header_size = %5d\n", width, depth,
bmp.headersize);

    printf("\nbits = %5d : bitplans = %5d\n", bmp.bits, bmp.biplanes);
    getch();
    fseek(fp,(long)bmp.headersize,SEEK_SET);
    for (j = 0; j < depth; j++)
        for (i = 0; i < width; i++)
            {
                c = getc(fp);
                if((j>=45)&&(j<195)&&(i>=85)&&(i<235))
                    pixel[j-45][i-85] = c;
            }
        for(j = 0;j < 150;j++)
            {
                for(i = 0;i <150;i++)
                    count = count + pixel[j][i];
            }
        printf("SUME GRAY SCALE = %ld ",count);

    fclose(fp);
    getch();
return(0);
}

```

โปรแกรมรวมค่าระดับเทาแนวแถวและแนวคอลัมน์

```
#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizeImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;

int width,depth,bytes,bits,k,i,c,j,sum;

int pixel[150][150];

long count = 0;

long a = 0,b = 0;

main()
{
    FILE *fp,*fp1;
    if((fp = fopen("c:\\metip\\C81.bmp","rb")) == NULL)
```

```

    {
        printf("error in open file\n");
        exit(1);
    }

    fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp);
    width = (int)bmp.width;
    depth = (int)bmp.depth;
    printf("\nPROGRAM T4.C");
    printf("\nwidth = %5d : depth = %5d header_size = %5d\n", width, depth,
bmp.headersize);

    printf("\nbits = %5d : bitplans = %5d\n", bmp.bits, bmp.biplanes);
    getch();
    fseek(fp,(long)bmp.headersize,SEEK_SET);
    for (j = 0; j < depth; j++)
        for (i = 0; i < width; i++)
            {
                c = getc(fp);
                if((j>=45)&&(j<195)&&(i>=85)&&(i<235))
                    pixel[j-45][i-85] = c;
            }
    for(j = 0;j < 150;j++)
        {
            for(i = 0;i <150;i++)
                count = count + pixel[j][i];
                a = count;
                count = 0;
            printf("= %ld ",a);
        }
    getch();

```

```
printf("sum colume\n");
for(i = 0;i < 150;i++)
{
    for(j = 0;j <150;j++)
        count = count + pixel[j][i];
        b = count;
        count = 0;
        printf("= %ld ",b);
}
fclose(fp);
getch();
return(0);
}
```

โปรแกรมการตรวจขนาดโดยการหาตำแหน่งบริเวณกั้นขนาดอัตโนมัติ

```
#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizelImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;

int width,depth,bytes,bits,b,b1,k,i,c,j,sum;

int pixel[150][150];

long count = 0;

long a = 0,a1 = 0;

main()
{
    FILE *fp,*fp1;
```

```

if((fp = fopen("c:\\metip\\C81.bmp","rb")) == NULL)
{
    printf("error in open file\n");
    exit(1);
}

fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp);
width = (int)bmp.width;
depth = (int)bmp.depth;
printf("\nPROGRAM T5.C");
printf("\nwidth = %5d : depth = %5d header_size = %5d\n", width, depth,
bmp.headersize);

printf("\nbits = %5d : bitplans = %5d\n", bmp.bits, bmp.biplanes);
getch();
fseek(fp,(long)bmp.headersize,SEEK_SET);
for (j = 0; j < depth; j++)
    for (i = 0; i < width; i++)
        {
            c = getc(fp);
            if((j>=45)&&(j<195)&&(i>=85)&&(i<235))
                pixel[j-45][i-85] = c;
        }
for(j = 0;j < 150;j++)
{
    for(i = 0;i <150;i++)
        count = count + pixel[j][i];
        if(count >a)
            {
                a = count;
                b = j;
            }
}

```



```
        }  
        count = 0;  
    }  
    for(i = 0; i < 150; i++)  
    {  
        for(j = 0; j < 150; j++)  
            count = count + pixel[j][i];  
            if(count > a1)  
            {  
                a1 = count;  
                b1 = i;  
            }  
            count = 0;  
        }  
        j=b;  
        i=b1;  
        printf("row    = %d\n",b);  
        printf("colume  = %d\n",b1);  
        printf("pixel[j][i] = %d\n",pixel[j][i]);  
    }  
    fclose(fp);  
    return(0);  
}
```

โปรแกรมการตรวจขนาดโดยการล็อกให้ขนาดอยู่คงที่

```

#include<stdio.h>

typedef struct {
    char id[2];
    long filesize;
    int reserve[2];
    long headersize;
    long infosize;
    long width;
    long depth;
    int biplanes;
    int bits;
    long biCompression;
    long biSizeImage;
    long biXPelsPerMeter;
    long biYPelsPerMeter;
    long biClrUsed;
    /    long ClrImportant;
} BMPHEAD;

BMPHEAD bmp;

int width,depth,bytes,bits,b,b1,t,t1,k,i,c,j,sum;

int pixel[150][150];

long count = 0,count1,e;

long a = 0,a1 = 0;

main()
{
    FILE *fp,*fp1;
    if((fp = fopen("c:\\metip\\c51.bmp","rb")) == NULL)

```

```

{
    printf("error in open file\n");
    exit(1);
}

fread(&bmp,sizeof bmp,1,fp);
width = (int)bmp.width;
depth = (int)bmp.depth;
printf("\nwidth = %5d : depth = %5d header_size = %5d\n", width, depth,
bmp.headersize);

printf("bits = %5d : bitplans = %5d\n", bmp.bits, bmp.biplanes);
getch();
fseek(fp,(long)bmp.headersize,SEEK_SET);
for (j = 0; j < depth; j++)
    for (i = 0; i < width; i++)
        {
            c = getc(fp);
            if((j>=45)&&(j<195)&&(i>=85)&&(i<235))
                pixel[j-45][i-85] = c;
        }
for(j = 0;j < 150;j++)
{
    for(i = 0;i <150;i++)
        count = count + pixel[j][i];
        if(count >a)
            {
                a = count;
                b = 95;
            }
        count = 0;
}

```

```

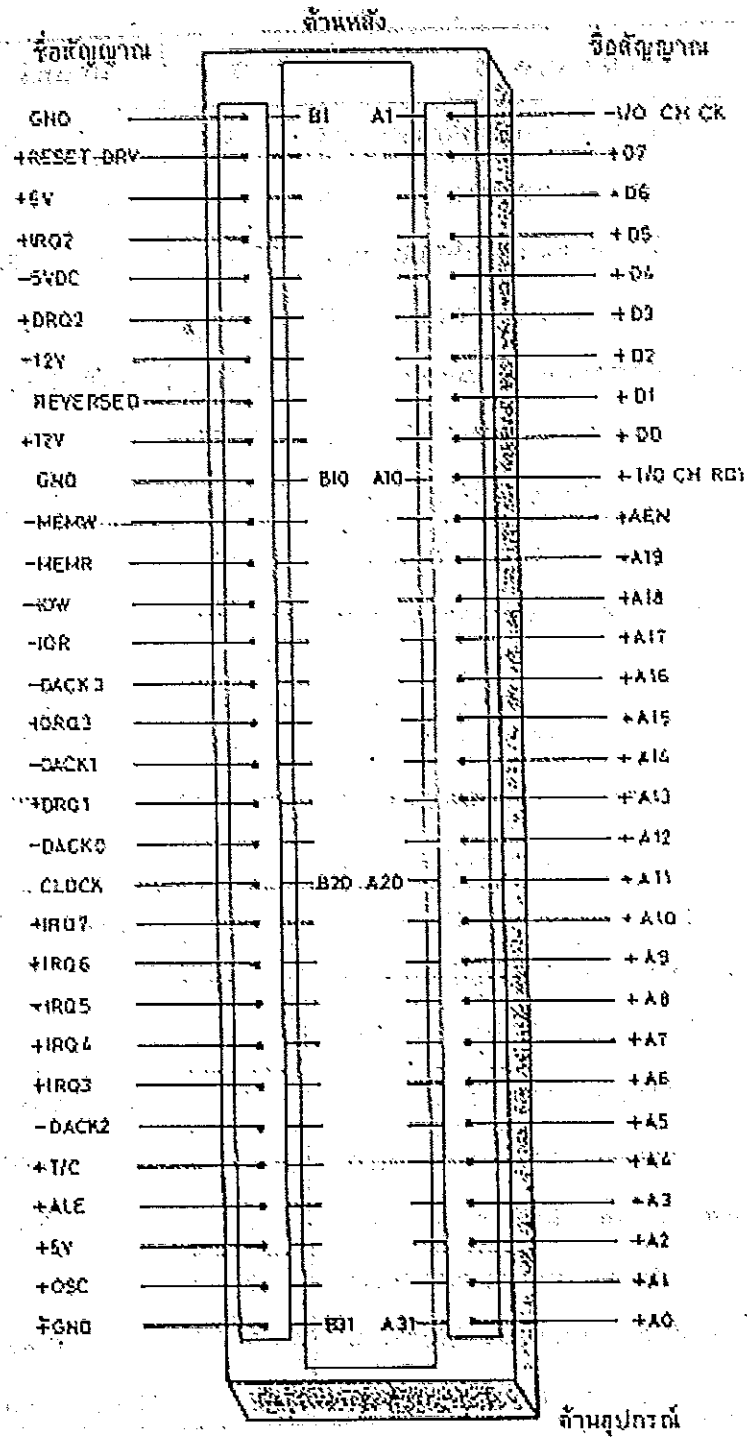
    }
    for(i = 0; i < 150; i++)
    {
        for(j = 0; j < 150; j++)
            count = count + pixel[j][i];
        if(count > a1)
        {
            a1 = count;
            b1 = 88;
        }
        count = 0;
    }

    t = b1 - 32;
    t1 = b1 + 32;
    for(j = b; j >= b - 32; j--)
    {
        for(i = t; i < t1; i++)
        {
            count1 = pixel[j][i];
            if(count1 >= 252)
                e++;
        }
        t = t++;
        t1 = t1--;
    }

    t = b1 - 31;
    t1 = b1 + 31;
    for(j = b + 1; j < b + 32; j++)

```

```
{  
    for(i = t; i < t1; i++)  
    {  
        count = pixel[j][i];  
        if(count >= 252)  
            e++;  
    }  
    t = t++;  
    t1 = t1--;  
    }  
    j = b;  
    i = b1;  
    printf("\n row          = %d\n", b);  
    printf("column          = %d\n", b1);  
    printf("number of pixel    = %d\n", e);  
    printf("gray scale of center = %d\n", pixel[j][i]);  
fclose(fp);  
getch();  
return(0);  
}
```


ภาพประกอบ ก1 แสดงการจัดวางขาสัญญาณต่างๆบนสล๊อต PC

รายละเอียดของสัญญาณต่าง ๆ บนสล๊อต

OSC (oscillator ; ขา B30) เป็นขาเอาต์พุต เป็นสัญญาณนาฬิกาความถี่ 14.31818 MHz

CLK (clock ; ขา B20) เป็นขาเอาต์พุต เป็นสัญญาณนาฬิกาความถี่ 4.77 MHz ซึ่งถูกใช้เป็นสัญญาณนาฬิกาของระบบด้วย

RESET DRV (ขา B2) ขาสัญญาณนี้เป็นเอาต์พุต ซึ่งจะแอกทีฟ (ลอจิก "1") ในช่วงที่เราเริ่มจ่ายไฟให้กับระบบ และจะยังคงแอกทีฟไปจนกว่าระบบต่างๆ ภายใน IBM/PC จะพร้อมที่จะทำงานได้ จากนั้นสัญญาณนี้จะเปลี่ยนกลับเป็นลอจิก "0" นอกจากนี้ในระหว่างการทำงานของ PC ถ้าระดับแรงดันของแหล่งจ่ายไฟตกลง สัญญาณนี้ก็จะทำให้ถูกแอกทีฟเช่นกัน โดยทั่วไปแล้ว สัญญาณนี้จะถูกนำไปใช้ในการรีเซ็ตวงจรมินิโพรเซสเซอร์หรืออุปกรณ์ I/O ต่างๆ ในช่วงที่เริ่มจ่ายไฟให้กับระบบ ซึ่งจะเป็นการทำให้วงจรมินิโพรเซสเซอร์เหล่านั้นถูกปรับให้อยู่ในสภาวะที่แน่นอน ก่อนที่จะเริ่มการทำงานในระบบ

A0-A19 (Address Bus ; ขา A31-A12) ขาสัญญาณทั้ง 20 ขานี้เป็นเอาต์พุตซึ่งใช้สำหรับกำหนดแอดเดรสของหน่วยความจำ หรืออุปกรณ์ I/O ที่ 8088 ต้องการติดต่อด้วย โดยที่สัญญาณ A0 จะมีนัยสำคัญต่ำสุด (Least Significant Bit) และ A19 จะมีนัยสำคัญสูงสุด (Most Significant Bit) สำหรับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรส A0-A19 นี้ จะถูกกำหนดโดย 8088 ในระหว่างขบวนการอ่านหรือเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ หรืออุปกรณ์ I/O แต่ในช่วงของขบวนการ DMA นั้น DMA-Controller จะเป็นผู้กำหนดค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสเอง (ในระหว่างนี้ 8088 จะถูกตัดออกจากระบบ) จะเห็นได้ว่าจำนวนเส้นแอดเดรสนี้จะมีอยู่ 20 เส้น ซึ่งจะอ้างแอดเดรสของหน่วยความจำได้ถึง 1 Mbyte แต่อย่างไรก็ตามจะมีแอดเดรสบางแอดเดรสที่ถูกใช้งานโดย IBM/PC อยู่ก่อนแล้ว คือแอดเดรสของหน่วยความจำ RAM บนเมนบอร์ดที่ถูกใช้โดยระบบ และแอดเดรสสำหรับหน่วยความจำ ROM อีก 48 Kbyte ซึ่งถูกจัดในช่วงของแอดเดรสบนสุดใน 1 Mbyte คือ 0FC00H จนถึง 0FFFFFFH (สำหรับ IBM PC/XT จะเป็น 64 Kbyte

สำหรับการอ้างแอดเดรสของพอร์ต I/O นั้น จะใช้เส้นแอดเดรสเพียง 16 เส้น คือ A0-A15 ซึ่งจะทำให้อ้างแอดเดรสของพอร์ตได้ 64 Kbyte พอร์ตโดยผ่านทางชุดคำสั่ง IN และ OUT ส่วนเส้นแอดเดรสที่เหลือคือ A16-A19 นั้นจะไม่ถูกใช้งาน อย่างไรก็ตามภายใน IBM/PC จะใช้เส้นแอดเดรสในการอ้างแอดเดรสของพอร์ตเพียง 10 เส้น คือจาก A0-A9 และค่าแอดเดรสที่ใช้งานจะต้องอยู่ในช่วง 0200H จนถึง 03FFH เท่านั้น

D0-D7 (Data Bus ; ขา A9-A2) ขาสัญญานี้จะเป็นแบบ Bi-Directional ซึ่งต่อกับบัสข้อมูลของระบบ เพื่อทำหน้าที่ในการส่งผ่านข้อมูลระหว่างพอร์ต I/O กับ IBM/PC โดยบิต D0 จะมีนัยสำคัญต่ำสุด และบิต D7 จะมีนัยสำคัญสูงสุด สำหรับในบัสไซเคิลของการเขียนข้อมูลที่สร้างขึ้นโดย 8088 นั้น ข้อมูลจะถูกส่งออกมาบนบัสข้อมูล ก่อนที่สัญญาณ IOW (ในกรณีที่ต้องการส่งข้อมูลให้กับพอร์ต) หรือ MEMW (ในกรณีที่ต้องการส่งข้อมูลให้กับหน่วยความจำ) จะเปลี่ยนจากลอจิก "0" เป็นลอจิก "1" (ขอบขาขึ้น) ซึ่งโดยทั่วไปขอบขาขึ้นของสัญญาณ IOW หรือ MEMW นี้ จะถูกใช้เพื่อสั่งให้พอร์ต I/O หรือหน่วยความจำที่มีแอดเดรสตรงกับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสรับข้อมูลไปเก็บไว้สำหรับในบัสไซเคิลของการอ่านข้อมูลที่สร้างขึ้นโดย 8088 นั้น พอร์ต I/O หรือหน่วยความจำที่ถูกอ้างถึงต้องส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูล ก่อนที่สัญญาณ IOR (ในกรณีที่ต้องการอ่านข้อมูลจากพอร์ต) หรือ MEMR (ในกรณีที่ต้องการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ) จะเปลี่ยนจากลอจิก "0" เป็นลอจิก "1" (ขอบขาขึ้น)

ALE (Address Latch Enable ; ขา B28) ขาสัญญานี้เป็นสัญญาณเอาต์พุตที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับแสดงการเริ่มต้นของบัสไซเคิล และแสดงให้อุปกรณ์ภายนอกทราบว่าแอดเดรสที่ 8088 ต้องการจะติดต่อด้วยนั้นถูกส่งออกมาบนบัสแอดเดรสแล้ว โดยที่สัญญาณ ALE นี้จะเปลี่ยนจากลอจิก "1" เป็นลอจิก "0" เมื่อค่าแอดเดรสที่ถูกต้องถูกส่งออกมาบนบัสข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นขอบขาลงของสัญญาณ ALE นี้จะถูกใช้ในการแลทช์ค่าแอดเดรส/ข้อมูล (Address/Data Bus ; AD0-AD7) ของ 8088 ทำให้สามารถแยกค่าแอดเดรส(A0-A19) และข้อมูล (A0-A7) ออกจากกันได้ อย่างไรก็ตามสัญญาณ ALE จะแอกทีฟเฉพาะในบัสไซเคิลที่สร้างขึ้นโดย 8088 เท่านั้น โดยจะไม่แอกทีฟในระหว่างขบวนการ DMA

I/O CHECK (I/O Channel Check ; ขา A1) ขาสัญญานี้เป็นอินพุตที่ใช้ในการแสดงความผิดพลาดเกี่ยวกับพริตตี้ที่เกิดขึ้นในการทำงานของวงจรมินิเตอร์เฟดหรืออุปกรณ์ I/O เมื่อขาสัญญานี้ได้รับลอจิก "0" จะทำให้ 8088 ถูกอินเทอร์รัพต์แบบ Non-Maskable (NMI) อย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะกำหนดให้วงจรมินิเตอร์เฟด (เมื่อได้รับสัญญาณ I/O CHECK) หรือไม่ก็ได้ โดยการกำหนดลอจิกของบิตข้อมูลของพอร์ตที่ควบคุมการอินเทอร์รัพต์แบบ NMI คือบิต D7 ของพอร์ต 00A0H ในกรณีที่บิต D7 ของพอร์ต 00A0H ถูกเซตเป็น "1" ก็จะทำให้วงจรมินิเตอร์เฟดของอินเทอร์รัพต์แบบ NMI ได้ (Enable) แต่ถ้าบิต D7 ของพอร์ต 00A0H ถูกเซตเป็น "0" ก็จะเป็นการดิสเอบิล (Disable) การอินเทอร์รัพต์แบบ NMI ดังนี้

Enable : ใช้คำสั่ง OUT ส่งข้อมูล 80H ไปยังพอร์ต 00A0H

Disable : ใช้คำสั่ง OUT ส่งข้อมูล 00H ไปยังพอร์ต 00A0H

และเนื่องจากยังมีอุปกรณ์อื่นที่สามารถขออินเทอร์รัพต์แบบ NMI ได้อีก ดังนั้นซอฟต์แวร์ที่ใช้งานจะต้องสามารถตรวจสอบว่าการขออินเทอร์รัพต์นั้นเกิดขึ้นจากแหล่งใดได้ด้วย

I/O CHRDY (I/O Channel Ready ; ขา A10) ขาสัญญานนี้เป็นอินพุตที่ใช้เพิ่มช่วงเวลาในบัสไซเคิลในกรณีที่อุปกรณ์ I/O หรือหน่วยความจำที่เกี่ยวข้องกับขบวนการในบัสไซเคิลที่เกิดขึ้นนั้น ไม่สามารถทำงานทันตามช่วงเวลาปกติของบัสไซเคิลนั้นๆ ได้ (ช่วงเวลาของบัสไซเคิลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยความจำใช้ช่วงเวลาเท่ากับช่วงเวลาของคล็อก 4 ลูก หรือ 840 นาโนวินาที ในขณะที่บัสไซเคิลที่เกี่ยวข้องกับ I/O จะใช้ช่วงเวลาเท่ากับช่วงเวลาของคล็อก 5 ลูก หรือ 1.05 ไมโครวินาที)

เมื่ออุปกรณ์ I/O หรือหน่วยความจำต้องการที่จะเพิ่มช่วงเวลาในบัสไซเคิลให้นานขึ้นอีกนั้น จะสามารถทำได้โดยการป้อนลอจิก "0" ให้กับขา I/O CHRDY ในช่วงเวลาที่ I/O หรือหน่วยความจำที่ถูกกำหนดนั้น ได้รับสัญญาณจากการตีโค้ดแอดเดรส และสัญญาณ MEMR, MEMW, IOR หรือ IOW แยกที่ฟ สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการเพิ่มช่วงเวลาในบัสไซเคิลนั้นจะกล่าวถึงอีกครั้งใน "การสร้าง Wait State"

IRQ2-IRQ7 (Interrupt Request 2 Through 7 ; ขา B4 และ B25-B21) ขาสัญญานทั้ง 6 นี้เป็นขาอินพุตที่ใช้สำหรับการขออินเทอร์รัพต์จาก 8088 โดยสัญญาณเหล่านี้จะต่อเข้ากับ 8259A บนเมนบอร์ดโดยตรง โปรแกรมในส่วนของ BIOS ของ IBM/PC จะทำการโปรแกรม 8259A ให้ IRQ2 มีลำดับความสำคัญสูงสุด (Highest Priority) และ IRQ7 มีลำดับความสำคัญต่ำสุดในกรณีที่มีการขออินเทอร์รัพต์เกิดขึ้นคือ ระดับลอจิกที่ขา IRQ ขาใดขาหนึ่งถูกเปลี่ยนจากลอจิก "0" เป็นลอจิก "1" (ขอบขาขึ้น) 8259A ก็ทำการส่งสัญญาณ INT ให้กับ 8088 เพื่อทำการขออินเทอร์รัพต์

สิ่งสำคัญในการขออินเทอร์รัพต์โดยผ่านทาง IRQ2-IRQ7 นี้ ก็คืออุปกรณ์ที่ทำการขออินเทอร์รัพต์โดยผ่านทาง IRQ ขาใดก็ต้องรักษาระดับสัญญาณที่ขา IRQ นั้น ให้แอกทีฟ (ลอจิก "1") อยู่จนกว่าจะได้รับสัญญาณ INTA (Interrupt Acknowledge) จาก 8088 เสียก่อน ถ้าไม่เช่นนั้น การขออินเทอร์รัพต์จะถูกยกเลิก และอินเทอร์รัพต์ Level 7 (IRQ7) ก็ถูกสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าการขออินเทอร์รัพต์ที่ถูกยกเลิกนั้นจะเป็นการขออินเทอร์รัพต์ใน Level หรือขาใด

แต่อย่างไรก็ตามสัญญาณ INTA นี้จะไม่ถูกต่อออกมาที่ขาของสล็อตด้วย ดังนั้นโปรแกรมที่ทำการตอบสนองต่อการขออินเทอร์รัพต์ (Interrupt Service Routine) จะต้องทำการรีเซ็ตสัญญาณ IRQ เองโดยใช้คำสั่ง OUT ไปยังพอร์ต I/O ที่เกี่ยวข้อง (ตารางอินเทอร์รัพต์ เวกเตอร์ ดังตาราง ข 1)

IOR (I/O Read ; ขา B14) ขาสัญญานนี้เป็นเอาพุตแอกที่ฟที่ลจิก "0" ที่สร้างขึ้นโดย 8288 Bus Controller เพื่อให้ในการแสดงว่าบัสไซเคิลที่เกิดขึ้นนี้ เป็นบัสไซเคิลของการอ่านข้อมูลจากพอร์ต I/O เพื่อให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้นส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูล โดยข้อมูลจะต้องถูกส่งออกมาบนบัสข้อมูลก่อนขอขาขึ้นของสัญญาณ IOR ประมาณ 30 นาโนวินาที เพื่อให้มั่นใจได้ว่า 8088 สามารถรับข้อมูลได้ถูกต้อง สำหรับในขบวนการ DMA 8237A-5 DMA Controller จะทำการสร้างสัญญาณ IOR เอง โดยที่ค่าแอดเดรสที่อยู่บนบัสแอดเดรสจะเป็นค่าแอดเดรสของหน่วยความจำ (แทนที่จะเป็นแอดเดรสของพอร์ต I/O) ที่พอร์ต I/O ที่ขา DMA ต้องการจะนำข้อมูลไปเก็บ การที่พอร์ตใดจะส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูลนั้น จะอาศัยสัญญาณ DACK จาก DMA Controller เป็นตัวกำหนด เช่นกรณีที่สัญญาณ DACK1 แอกที่ฟก็แสดงว่าพอร์ต I/O ที่จะต้องส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูลก็คือพอร์ต I/O ที่ขอ DMA ผ่านทางแชนแนลที่ 1 (DRQ1) เป็นต้น

แอดเดรส	ระบบใช้สำหรับอินเตอร์รัพต์เวกเตอร์
00000H 0001FH	00-1F เรียกเข้าสู่ไบออส
00020H 0007FH	อินเตอร์รัพต์เวกเตอร์ เรียกหาระบบผ่านไบออส
00080H 0009FH	อินเตอร์รัพต์เวกเตอร์ 20-3F ซึ่งใช้โดยดอส
00100H 001FFH	อินเตอร์รัพต์เวกเตอร์ ที่ใช้โดยผู้ใช้ทั่วไป (40-7F)
00200H 003FFH	อินเตอร์รัพต์เวกเตอร์ 80-FF ใช้โดยเบสิก
00400H 004FFH	พื้นที่ข้อมูลของไบออส
00500H 005FFH	พื้นที่ข้อมูลของเบสิกและดอส
00600H BFFFH	พื้นที่ที่ผู้ใช้ใช้ได้

ตาราง ข 1 หน่วยความจำ RAM ในส่วนแรกของระบบ

IOW (I/O Write ; ขา B13) ขาสัญญานี้เป็นเอาต์พุตแอกทีฟที่ลอจิก "0" ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย 8288 Bus Controller เพื่อใช้แสดงว่าบัสไซเคิลที่เกิดขึ้นนี้ เป็นบัสไซเคิลของการเขียนข้อมูลลงบนพอร์ต I/O เพื่อให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้น รับข้อมูลที่อยู่บนบัสข้อมูลไปเก็บไว้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากในเวลาที่สัญญาณ IOW นี้แอกทีฟ (ลอจิก "0") นั้นข้อมูลบนบัสข้อมูลอาจจะยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้นในการออกแบบจึงควรใช้ขอบขาขึ้นของสัญญาณ IOW แทนขอบขาลงในการทำให้พอร์ต I/O ที่เกี่ยวข้องรับข้อมูลไปเก็บไว้ เพื่อให้ข้อมูลบนบัสข้อมูลสมบูรณ์เสียก่อน สำหรับในขบวนการ DMA นั้น DMA Controller จะทำการสร้างสัญญาณ IOW เอง โดยที่ค่าแอดเดรสที่อยู่บนบัสแอดเดรสจะเป็นค่าแอดเดรสของหน่วยความจำที่พอร์ต I/O ที่ขอ DMA ต้องการจะอ่านข้อมูล

MEMW (Memory Write ; ขา B11) ขานี้เป็นเอาต์พุตแอกทีฟที่ลอจิก "0" ซึ่ง 8288 Bus Controller สร้างขึ้นในระหว่างบัสไซเคิลในการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำของ 8088 สัญญาณ MEMW นี้จะถูกส่งออกมาเพื่อให้หน่วยความจำที่แอดเดรสตรงกับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้น ทำการรับข้อมูลที่อยู่บนบัสข้อมูลไปเก็บไว้ โดยทั่วไปหน่วยความจำจะรับข้อมูลในช่วงขอบขาขึ้นของสัญญาณ MEMW

สำหรับในระหว่างขบวนการ DMA นั้น 8237A-5 DMA-Controller จะทำการควบคุมบัสต่างๆของระบบแทน 8088 และสัญญาณ MEMW จะถูกใช้ในบัสไซเคิลของการเขียนข้อมูลลงในหน่วยความจำ (ข้อมูลถูกส่งจากอุปกรณ์ I/O ไปให้กับหน่วยความจำ)

MEMR (Memory Read ; ขา B12) ขานี้เป็นเอาต์พุตจาก 8288 ซึ่งสัญญาณนี้จะแอกทีฟ (ลอจิก "0") ในระหว่างบัสไซเคิลของการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำของ 8088 เพื่อให้หน่วยความจำที่มีแอดเดรสตรงกับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรสนั้น ทำการส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูล โดยหน่วยความจำนั้นจะต้องส่งข้อมูลออกมาในช่วงเวลา 30 นาโนวินาที ก่อนที่สัญญาณ MEMW จะกลับเป็นลอจิก "1" ทั้งนี้ก็เพื่อให้ 8088 ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง

สำหรับในระหว่างขบวนการ DMA นั้น DMA-Controller จะควบคุมบัสต่างๆของระบบแทน 8088 และสัญญาณ MEMR จะถูกใช้ในบัสไซเคิลของการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ (ข้อมูลถูกส่งจากหน่วยความจำไปให้กับอุปกรณ์ I/O)

DRQ1-DRQ3 (DMA Request 1-3 ; ขา B18, B6 และ ขา B16) ขาสัญญานี้ทั้งสามนี้เป็นสัญญาณอินพุตแอกทีฟที่ลอจิก "1" ซึ่งอุปกรณ์ภายนอกสามารถใช้ในการขอ DMA จากระบบ โดยการป้อนระดับสัญญาณลอจิก "1" ให้กับขา DRQ ขาใดขาหนึ่ง (ขา DRQ ทั้งสามนี้จะต่อเข้ากับ DRQ1-DRQ3 ของ 8237A-5)

เมื่อ 8255A-5 ได้รับสัญญาณนี้แล้วก็จะตรวจสอบว่ามี การขอ DMA ในแชนแนลที่มีลำดับความสำคัญ (Priority) สูงกว่าหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะทำการขอ DMA จาก 8088 และตอบรับการขอ DMA จากอุปกรณ์ภายนอก (สัญญาณ Dack ของแชนแนลที่ขอ DMA จะแอกทีฟ) แต่ถ้ามี 8237A-5 ก็จะทำการขอ DMA ให้กับแชนแนลที่มีลำดับความสำคัญสูงกว่าก่อน แล้วจึงทำการขอ DMA ให้กับแชนแนลที่มีลำดับความสำคัญต่ำกว่า ภายใน ROM BIOS ของ IBM/PC จะโปรแกรม 8237A-5 ให้ DRQ1 มีลำดับความสำคัญสูงสุดและ DRQ3 มีลำดับความสำคัญต่ำสุด ดังนั้นถ้ามีการขอ DMA ของอุปกรณ์ภายนอกผ่านทางแชนแนลที่ 1 (DRQ1) และแชนแนลที่ 2 (DRQ2) 8237A-5 ก็ทำการขอ DMA ให้กับแชนแนลที่ 1 ก่อน จากนั้นเมื่อเสร็จจากขบวนการ DMA ของแชนแนลที่ 1 แล้ว จึงจะทำการขอ DMA ให้กับแชนแนลที่ 2

อย่างไรก็ตาม 8237A-5 ยังมีแชนแนลสำหรับการขอ DMA อีกรีก 1 แชนแนลคือ แชนแนลที่ 0 (DRQ0) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วแชนแนลนี้จะมีลำดับความสำคัญที่สูงกว่าแชนแนลที่ 1 แต่จะไม่ถูกต่อออกมายังขาของสล๊อต เนื่องจาก IBM/PC จะใช้แชนแนลที่ 0 นี้ในการรีเฟรชหน่วยความจำที่เป็นไดนามิก RAM

ในการขอ DMA นั้นสัญญาณ DRQ นี้ จะ ต้องแอกทีฟอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ถ้าสัญญาณนี้แอกทีฟอยู่นานเกินไป จะทำให้เกิดขบวนการ DMA ขึ้นมากกว่า 1 ขบวนการได้ สำหรับวงจรที่ขอ DMA โดยทั่วไปแล้วจะใช้สัญญาณตอบรับการขอ DMA หรือสัญญาณ DACK ของแชนแนลที่ขอ DMA นั้น ในการรีเซ็ตสัญญาณ DRQ เช่นอุปกรณ์ภายนอกที่ขอ DMA ผ่านทางแชนแนลที่ 1 (DRQ1) ก็จะคอยตรวจสอบการตอบรับการขอ DMA จากสัญญาณ DACK ของแชนแนลที่ 1 (DACK1) เมื่อได้รับสัญญาณจาก DACK1 แล้ว ก็จรีเซ็ตสัญญาณ DRQ1 (เปลี่ยนจากลอจิก "1" เป็น "0")

DACK0-DACK3 (DMA Acknowledge 0-3 ; ขา B19, B17, B26 และ B15) สัญญาณทั้ง 4 นี้เป็นเอาต์พุตแอกทีฟที่ลอจิก "0" ซึ่ง 8237A-5 สร้างขึ้นเพื่อแสดงให้วงจรภายนอกที่ขอ DMA ทราบว่าการขอ DMA นั้น ได้รับการตอบสนองแล้ว และ 8237A-5 จะเข้าสู่ขบวนการ DMA เพื่อให้การส่งผ่านข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ I/O ที่ขอ DMA กับหน่วยความจำเกิดขึ้นได้โดยตรง (คือไม่ต้องผ่าน 8088) โดยสัญญาณ DACK นี้จะแอกทีฟในแชนแนลใดก็ขึ้นอยู่กับว่าขบวนการ DMA ที่จะเกิดขึ้นนั้น เป็นการตอบสนองต่อการขอ DMA ในแชนแนลใด เช่นถ้าขบวนการ DMA ที่จะเกิดขึ้นนั้นเป็นการตอบสนองต่อการขอ DMA ในแชนแนลที่ 2 (DRQ2) สัญญาณ DACK2 ก็แอกทีฟเป็นต้น

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าสัญญาณ DRQ0 นั้น จะไม่ถูกส่งออกมาถึงขาของสล๊อต ดังนั้นวงจรอินเทอร์เฟซจึงไม่สามารถจะขอ DMA ผ่านทางแชนแนล 0 ได้ แต่สัญญาณ DACK0 จะถูกส่งออกมาถึงสล๊อตด้วย (ขา B19), ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะแสดงให้วงจรอินเทอร์เฟซต่างๆ ทราบว่าขบวนการ DMA ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ DACK0 แยกที่พินั้น เป็นขบวนการที่ใช้สำหรับการรีเฟรชหน่วยความจำที่เป็นไดนามิก RAM ซึ่งวงจรอินเทอร์เฟซที่ใช้หน่วยความจำประเภทที่สามารถจะนำไปใช้ในการรีเฟรชไดนามิก RAM ที่อยู่ในวงจรได้

โดยที่การรีเฟรชหน่วยความจำนั้นจะเกิดขึ้นในทุกๆ 15.12 ไมโครวินาที หรือทุกๆ 72 คล็อก ดังนั้นสัญญาณ DACK0 นี้ก็จะแยกที่พินในทุกๆ 15.12 ไมโครวินาทีด้วย

AEN (Address Enable ; ขา A11)

สัญญาณนี้เป็นเอาต์พุตที่ใช้ในการแสดงว่าบัสไซเคิลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สัญญาณ AEN แยกที่พิน (ลจจิก) "1" นั้น เป็นบัสไซเคิลของขบวนการ DMA

สำหรับบนเมนบอร์ดของ IBM/PC นั้น จะใช้สัญญาณนี้ในการดิสเอเบิล (Disable) 8288 Bus Controller และจะใช้ดิสเอเบิลพอร์ต I/O ต่างๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับขบวนการ DMA ที่เกิดขึ้นนี้ ที่จำเป็นต้องทำเช่นนี้ก็เพราะในระหว่างขบวนการ DMA นั้น 8237A-5 จะส่งแอดเดรสของหน่วยความจำออกมาบนบัสแอดเดรส และจะทำให้สัญญาณ IOR หรือ IOW แยกที่พินด้วย ดังนั้นถ้าไม่ทำการดิสเอเบิลพอร์ต I/O ที่ไม่เกี่ยวข้องไว้ ก็อาจจะทำให้พอร์ต I/O ที่มีแอดเดรสตรงกับค่าแอดเดรสบนบัสแอดเดรส (ซึ่งเป็นแอดเดรสของหน่วยความจำ) นั้น ทำการอ่านหรือส่งข้อมูลออกมาบนบัสข้อมูลทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นได้

T/C (Terminal Count ; ขา B27) :

สัญญาณนี้ถูกสร้างขึ้นจากการนำเอาสัญญาณเอาต์พุตที่ขา EOP ของ 8327A-5 มากลับลจจิก (โดยใช้เกต Inverter) ทำให้สัญญาณ T/C นี้แยกที่พินที่ลจจิก "1"

การเชื่อมต่อบัสหรือสล๊อต

จากการที่ได้ทราบมาแล้วว่า บนสล๊อตของ PC มีสัญญาณพื้นฐาน ที่จะให้ต่อเชื่อมวงจรรภายนอกตามที่ต้องการได้ โดย ในการต่อวงจรอินเทอร์เฟซ เพื่อต่อเชื่อมกับวงจรรภายนอก จะต้องมีการกำหนดหมายเลขพอร์ตด้วย สำหรับในการวิจัยครั้งนี้การเขียนและอ่านพอร์ตนั้นสามารถแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งมีการทำงานตามลำดับคือ

1. ส่งสัญญาณในการเขียนหรืออ่านพอร์ต I/O
2. ส่งสัญญาณในการเขียนหรืออ่านหน่วยความจำ

จะเห็นว่า ในการทำงานทั้ง 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นการเขียนหรืออ่านพอร์ต I / O และส่วนที่เป็นการเขียนหรืออ่านหน่วยความจำ ซึ่งทั้งสองส่วนนี้จะต้องมีการกำหนดพอร์ตที่แน่นอน การกำหนดหมายเลขพอร์ตสำหรับการอ่านและเขียน I / O

สำหรับไมโครคอมพิวเตอร์ 16 บิต นั้นจะมีการกำหนดหมายเลขพอร์ต ที่มีลักษณะที่เป็นรูปแบบตายตัว จะเคลื่อนย้ายไปที่อื่นไม่ได้ เพราะอาจเกิดปัญหาสำหรับโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ในบางระดับ โดยในระบบไมโครคอมพิวเตอร์ PC จะมีการกำหนดหมายเลขพอร์ตไว้สำหรับการใช้งานดังแสดงในตาราง ข 2

หมายเลขพอร์ต	หน้าที่การใช้งาน
000-00F	พอร์ตของชิพ DMA 8237A
020-021	พอร์ตของชิพอินเทอร์รัพต์คอนโทรลเลอร์ 8259A
040-043	พอร์ตของไอซีไทมเมอร์ 8253
060-063	พอร์ตของ8255A ที่อยู่บนบอร์ด
080-083	พอร์ตของดีเอ็มเอที่ใช้กำหนดเพจ(page register)
OAX	รีจิสเตอร์ที่ใช้สำหรับ NMI
OCX	สงวนไว้
OEX	สงวนไว้
200-20F	พอร์ตที่ใช้ในการควบคุมเกม
210-217	ส่วนขยายเพิ่มเติม
220-24F	สงวนไว้
278-27F	สงวนไว้
2FO-2F7	สงวนไว้
2F8-2FF	พอร์ตสื่อสาร COM2
300-31F	โปรโตไทน์การ์ด
320-32F	วงจรควบคุมฮาร์ดดิสก์
378-37F	เครื่องพิมพ์แบบขนาน
380-38F	วงจรสื่อสาร SDLC
3AO-3AF	สงวนไว้
3BO-3BF	วงจรควบคุมการแสดงผลบนCRTแบบโมโนโครม

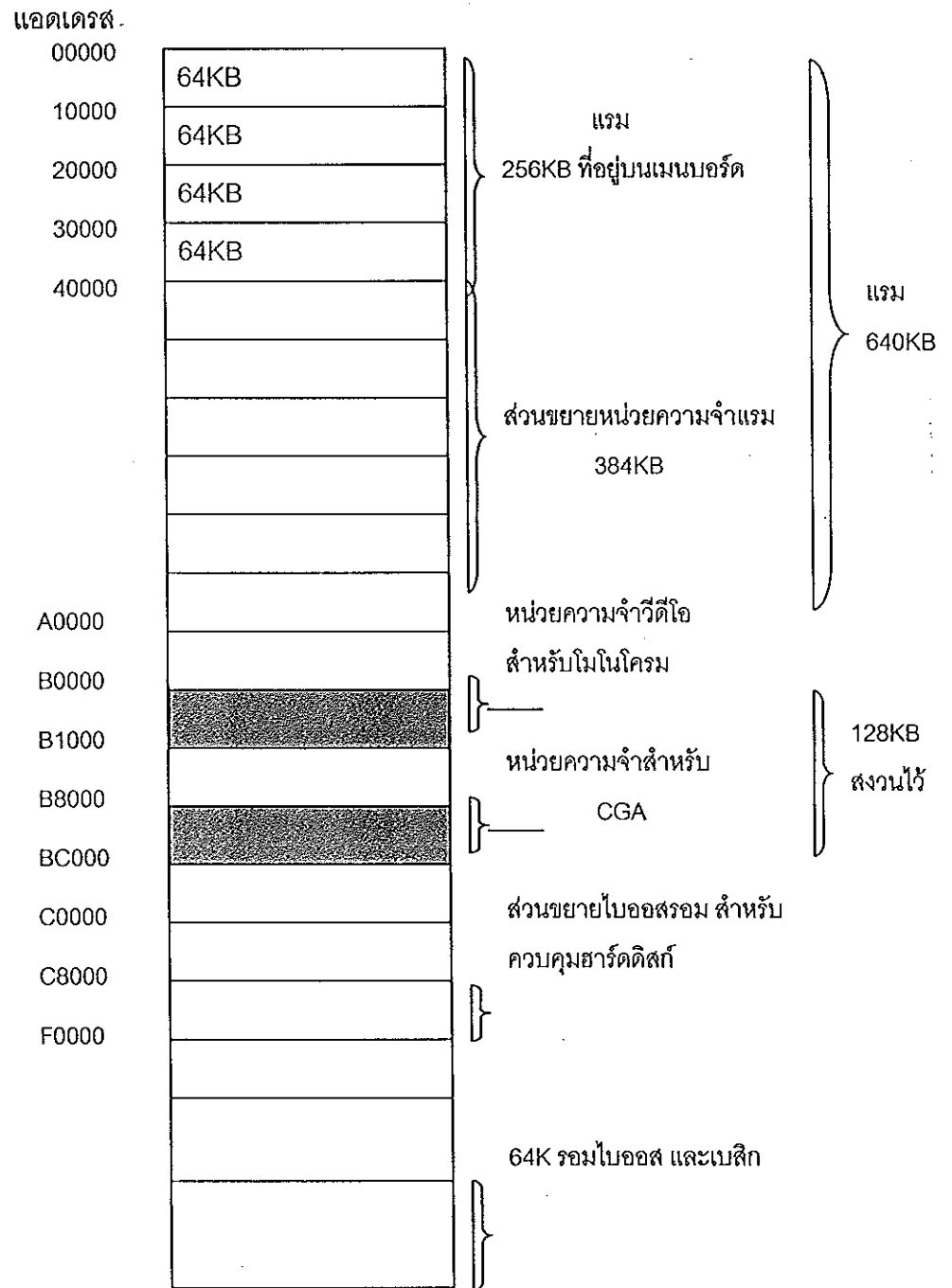
3CO-3CF	สงวนไว้
3DO-3DF	วงจรควบคุมการแสดงผลบนCRTแบบสี
3EO-3E7	สงวนไว้
3FO-3F7	วงจรควบคุมดิสก์ไดรฟ์
3F8-3FF	วงจรควบคุมพอร์ตสื่อสาร COM1

ตาราง ข 2 แสดงการใช้งานพอร์ตต่างๆของเครื่อง IBM/PC

จากหมายเลขพอร์ตที่เครื่อง IBM/PC ได้กำหนดไว้จะเห็นว่าพอร์ตหมายเลข 300-31F เป็นหมายเลขพอร์ตที่ใช้สำหรับ โปรโตไทน์การ์ด หรือ วงจรภายนอก ดังนั้น จึงกำหนดให้มีการอ่านและเขียน I/O ที่หมายเลขพอร์ตในช่วงนี้ โดยพอร์ตหมายเลขดังกล่าวนี้ จะเป็นทางออกและทางเข้า ของสัญญาณที่ต้องการ และในการกำหนดหมายเลขพอร์ตใดๆ ในช่วง 300-31F นั้นสามารถทำได้โดยการ ถอดรหัส โดยใช้ IC PLD(Programmable Logic Device) เบอร์ 16V8H เป็นตัวเลือกพอร์ตซึ่งในการถอดรหัส พอร์ตในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เพียงพอร์ต 300H

การกำหนดหมายเลขแอดเดรสของ MEMORY

ในระบบที่ใช้ CPU เบอร์ 80286 นั้นมีบัสแอดเดรส 20 เส้น ซึ่งอ้างอิงหน่วยความจำได้ถึง 2^{20} หรือเท่ากับ 1024 กิโลไบต์ การจัดแบ่งหน่วยความจำในระบบ จะเป็นแบบ "แอบโซลูต" หรือที่เรียกว่า เจาะจงกล่าวคือ รอมหรือแรม แต่ละตัวจะมีพื้นที่หรือแอดเดรสที่แน่นอน ซึ่งลักษณะจะคล้ายกับการกำหนดพอร์ตต่างๆ ที่แต่ละพอร์ตมีหน้าที่ที่แน่นอน และการจัดแบ่งหน่วยความจำที่จะกล่าวถึงนี้จะมีลักษณะแผนผังดังในภาพประกอบ ก 2

ภาพประกอบ ก 2 การจัดแบ่งหน่วยความจำของเครื่อง PC

จากภาพประกอบ 2ก จะเห็นว่าแอดเดรสในช่วง D0000 ถึง EFFFF เป็นช่วงที่ยังว่างไว้สำหรับขยายหน่วยความจำ ดังนั้นจึงนำแอดเดรสในช่วงนี้มากำหนด หมายเลขแอดเดรสให้กับหน่วยความจำ ที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลภาพที่เป็นสัญญาณดิจิทัล ซึ่งเก็บไว้ใน IC STATIC-RAM เบอร์ U62256 และในการกำหนดแอดเดรสนี้ จะต้องทำการ ถอดรหัสสัญญาณต่อไป

บรรณานุกรม

กองบรรณาธิการ. 2539. "เก็บความทรงจำอย่างทันสมัย Digital Camara"

MicrocomputerUser 37 (ธันวาคม 2539), 85-104.

บุญนำ ศรีสัมแก้ว.2537. "อิมเมจโปรเซสซิงฉบับพื้น" เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์

143 (ตุลาคม 2537), 25-30.

เศกสิทธิ์ คำชมภู.2539. "กล้องโมดูล CCDจิ๋ว และเลเซอร์ไดโอดโมดูล" เซมิคอนดักเตอร์

อิเล็กทรอนิกส์ 161 (กรกฎาคม 2539), 122-125.

เศกสิทธิ์ คำชมภู.2540. "ตรวจจับความเคลื่อนไหวพร้อมบันทึกภาพ" เซมิคอนดักเตอร์

อิเล็กทรอนิกส์ 162 (มกราคม 2540), 24-30

ศูนย์รีโมทเซนซิงและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,2539.

"การประมวลผลภาพเชิงตัวเลขในด้านรีโมทเซนซิง" :สำนักวิจัยและพัฒนา.

ดร.ธนาชาติ นุ่มนนท์.2539. "การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการหาค่าจุดแบ่งแยกอัตโนมัติ"

วิศวกรรม มข 14 (มกราคม-มิถุนายน 2539), 14-25

กนกศักดิ์ เขียมโอกาส "Digital Image Processing Introduction and Principles"

วิศวกรรมสาร มก 18 (ธันวาคม-มีนาคม 2536), 30-42

ดร.กิตติ ไพฑูรย์วัฒนกิจ.2538."การประมวลผลภาพเชิงตัวเลข" สาร NECTEC, เมษายน-

มิถุนายน 2538

สัญญาชัย สุขสันติติลล .2535."Image Storage Device For IBM/PC"คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ธันวาคม 2535)

ไกรสร พงษ์รักษา.2538. "กราฟิกในวินโดวส์" ไมโครคอมพิวเตอร์ 120(กรกฎาคม 2538) 271-

274

ไชยันต์ สุวรรณชีวะศิริ.2535. "เจาะกั้นหุ่นยนต์ ตอน การเปลี่ยนสัญญาณภาพอะนาลอก

เป็น ดิจิตอล" เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ 121(ตุลาคม 2535), 85-90

ไชยันต์ สุวรรณชีวะศิริ.2535. "เจาะกั้นหุ่นยนต์ ตอน การวิเคราะห์ความต่อเนื่องของจุด"

เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ 122(พฤศจิกายน 2535), 105-111

นฤกุล กระจ่าย.2540. การเขียนโปรแกรมในคอสและวินโดวส์ด้วยบอร์แลนด์ C++.

:บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

Ronald Lumia, et al. 1979 "An Example of the Use of CCD Processors in Automation"

IEEE Transactions on Instrumentation and Measurement, 28, No. 2 (June 1979)

105-108

John M, et al. 1993 "Multiresolution Analysis of Ridges and Valleys in Grey-Scale Image"

IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence, 15, No. 6 (June

1993) 635-646

Karen L, et al. 1995 "Combining Image Compression and Classification Using Vector

Quantization" IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence,

17, No. 5 (May 1995) 461-473

Robert Jschalkoff. 1989. "Digital Image Processing and Computer Vision" Jhonwiley &

Sons, inc 1989

Coca-Cola Southeast & West Asia Division 1997 "Beverage Quality Manual" 1997

Harley R. Myler And Arthur R. Weeks 1993 "The Pocket Handbook of Imaging

Processing Algorithms in C" PTR Prentice Hall, inc 1993

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย จรุง ไชยนิตย์

วัน เดือน ปี เกิด 27 มีนาคม 2506

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	2537

ตำแหน่ง

หัวหน้าหน่วยซ่อม 2 ทำหน้าที่ซ่อม, ออกแบบ, บำรุงรักษาเครื่องจักร แผนกวิศวกรรม ฝ่ายโรงงาน
บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)

ที่ทำงาน

บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)

87/1 ถนน กวญจนวนิช ต. บ้านพรุ อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา 90250 Tel (074)210008-18